

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících PhDr. Soni Haluzové a Jany Novotné v hlavním líčení konaném dne 7. června 2021

takto:

Obžalovaní

1. **S. A.**, nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX,

a

2. **P. F.**, nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX,

jsou vinni, že

1) obžalovaný P. F.

jako revizní technik s osvědčením evidenčního čísla 4945/7/06/R-EZ-E1/A vyhotovil dne 23. 11. 2010 zprávu o výchozí revizi, označenou jako Zpráva č. 45/F/10 o revizi elektrického odběrného zařízení s místem revize Fotovoltaická elektrárna Stálky – část B, parcela č. 162/88, 187/2, 187/3, 10001/58, 67106 Stálky, okres Znojmo a předmětem revize: elektroinstalace FVE – rozvody DC, střídače DC/AC a vyvedení výkonu ze střídačů a jstících rozvaděčů, v níž uvedl, že ji vypracoval na základě revize provedené ve dnech 15.11.2010 až 23.11.2010

a úmyslně nepravdivě v ní uvedl, že fotovoltaický zdroj tvoří 11.403 ks fotovoltaických panelů a 255 měničů (střídačů) a instalovaný výkon je 2.639.565 Wp a učinil závěr, že revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu,

ačkoliv věděl, že v době provedení revize není fotovoltaická elektrárna Stálky, část B, zcela dokončena, neboť sem bylo dodáno a osazeno pouze cca 240 ks fotovoltaických panelů, čímž zamlčel skutečnost, že jím revidované fotovoltaické zařízení v době revize nebylo dokončeno a jeho bezpečnost jako celku tak nemohl fakticky ověřit, neboť další fotovoltaické panely v počtu cca 11.163 ks byly instalovány a zapojeny až po ukončení této revize, a to v prosinci 2010 a počátkem roku 2011 a v důsledku toho fotovoltaická elektrárna Stálky, část B, v době provedení revize nespĺňovala podmínky pro provedení výchozí revize elektrického zařízení, definované v ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6,

a takto jednal, přestože věděl a byl srozuměn s tím, že jím vypracovaná revizní zpráva s nepravdivými údaji bude použita v řízení před Energetickým regulačním úřadem jako jeden z nebytných podkladů pro rozhodnutí o rozšíření licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů pro žadatele firmu XXXXX, a to ještě v roce 2010;

Energetický regulační úřad v Jihlavě mj. na základě této revizní zprávy ze dne 23. 11. 2010 vydal dne 10. 12. 2010 rozhodnutí č. j. 14146-9/2010-ERU, kterým rozhodl o rozšíření původní licence č. 111016583 ze dne 29. 9. 2010, udělené společnosti XXXXX pro celkový instalovaný výkon provozovny 1,363 MW, a to na nový celkový instalovaný výkon provozovny 4,003 MW, tedy o dalších 2,64 MW,

čímž obžalovaný P. F. umožnil obžalovanému S. A., nar. XXXXX, jako jednatele společnosti XXXXX, který podepsal dne 11. 10. 2010 jménem této společnosti žádost o rozšíření licence, aby předstíral v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě stav plné dokončenosti fotovoltaické elektrárny Stálky, část B, a neoprávněně tak získal pro společnost XXXXX rozšíření původní licence o dalších 2,64 MW;

na základě takto vydaného rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence byla fotovoltaická elektrárna Stálky, část B, neoprávněně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. do 31. 12. 2010, čímž společnosti XXXXX vznikl neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu elektřiny, vyrobené z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, a to ve výši 12.150 Kč za vyrobenou 1MWh po dobu 25 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny, vyrobené z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011, která činila 5.500 Kč za vyrobenou 1MWh; na základě takto rozšířené licence došlo k uzavření dalších smluv s odběrateli elektrické energie, kterými byly společnosti E.ON Distribuce a. s., a E.ON Energie a. s., kterým společnost XXXXX dodala a fakturovala elektrickou energii vyrobenou v provozovně Stálky, část B, a to sama za období od 1. 1. 2011 do 10. 11. 2014, následně pak její právní nástupci, kterými byly v období od 11. 11. 2014 do 15. 9. 2015 společnost XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, a v době od 16. 9. 2015 do 31. 3. 2016 společnost XXXXX, IČO: XXXXX, t. č. se sídlem XXXXX, když v období od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2016 bylo vyrobeno v provozovně Stálky, část B, celkové množství 15.229.469 kWh elektrické energie, za což tyto společnosti nárokovaly, po odpočtu solární daně, celkovou částku 155.055.542,90 Kč, přičemž při uvedení do provozu a získání licence pro výrobu elektrické energie pro výrobu Stálky, část B, až po dni 1. 1. 2011 by mohly nárokovat částku ve výši 83.803.260,79 Kč,

takto společnost XXXXX získala neoprávněně za období od 1. 1. 2011 do 10. 11. 2014 částku ve výši 50.403.553,21 Kč, společnost XXXXX za období od 11. 11. 2014 do 15. 9. 2015 získala neoprávněně částku 15.759.382,79 Kč, a společnost XXXXX za období od 16. 9. 2015 do 31. 3. 2016 získala neoprávněně částku 5.089.346,03 Kč, celkově tak byla neoprávněně vyplacena částka 71.252.282,12 Kč, přičemž v budoucnu po dobu předpokládané životnosti FVE Stálky, část B, a platnosti udělené licence na 25 let, jakož i garantované výkupní ceny za dodávky elektřiny z fotovoltaických zdrojů mohla předpokládaná škoda činit cca 970.523.000 Kč

a to za období 1. 1. 2011 až 31. 12. 2012 na úkor společnosti E.ON Distribuce a. s., t. č. s názvem E.GD a. s., IČO: 280 45 400, se sídlem Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno, která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky, v období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2016 na úkor

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Štorková

společnosti E.ON Energie a. s., která cenu průběžně refinancovala od společnosti OTE a. s., jejímž 100% vlastníkem je Česká republika, která je tak primárním poškozeným,

2) Obžalovaný S. A.

jako statutární zástupce společnosti XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX), podepsal dne 11. 10. 2010 Žádost o změnu licence k výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů na provozování fotovoltaické elektrárny Stálky, část B, spočívající v rozšíření výkonu této fotovoltaické elektrárny z původního výkonu 1,363 MW, na což byla udělena Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě dne 29. 9. 2010 společnosti XXXXX licence č. 111016583, a to na celkový výkon 4,002 MW, tedy o dalších 2,64 MW pro fotovoltaickou elektrárnu Stálky, část B,

ačkoliv věděl, že fotovoltaická elektrárna Stálky, část B, není zcela dokončena a nemůže k této žádosti o změnu licence předložit nezbytné podklady, na základě nichž může Energetický regulační úřad rozhodnout o rozšíření licence, tedy nemá k dispozici zejména Protokol o předání díla, Zprávu o výchozí revizi, ani rozhodnutí stavebního úřadu, současně byl srozuměn s tím, že tyto nezbytné podklady pro rozšíření licence budou na Energetický regulační úřad doručeny administrativně až dodatečně a úmyslně tak zatajil před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě skutečný stav nedokončenosti výstavby fotovoltaické elektrárny Stálky, část B, která nebyla dokončena dne 11. 10. 2010, kdy žádost podepsal, ale nebyla dokončena ani ke dni provedení revize, tj. dne 23. 11. 2010, resp. dne 29. 11. 2010, kdy bylo vydáno rozhodnutí stavebního úřadu a vyhotoven protokol o předání díla a tyto rozhodující dokumenty tak obsahují nepravdivé informace, když

- zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení pro výrobu Stálky, část B, označená jako Zpráva č. 45/F/10 o revizi elektrického odběrného zařízení ze dne 23. 11. 2010, vypracovaná revizním technikem P. F., nar. XXXXX, obsahuje nepravdivé údaje o instalovaném počtu 11.403 ks fotovoltaických panelů a 255 ks měničů (střídačů), vše s instalovaným výkonem 2.639.565 Wp a především závěr, že takto revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu
- rozhodnutí stavebního úřadu Městyse Vranov nad Dyjí, sp. zn. SÚ-198/10-CP, o zkušebním provozu č. 6/2010 ze dne 29. 11. 2010, na stavbu FVE Stálky, část B, vypracované C. P., vychází z této revizní zprávy č. 45/F/10 ze dne 23. 11. 2010 a obsahuje tak nepravdivé skutečnosti
- Protokol o předání díla ze dne 29. 11. 2010 mezi XXXXX a XXXXX rovněž obsahuje nepravdivé údaje o tom, že vady a nedodělky, spočívající pouze v osetí pozemku travinou a vysazení keřů podél obvodu elektrárny nebrání řádnému užívání díla

avšak z celkového počtu 11.403 ks fotovoltaických panelů bylo ke dni provedení revize a zpracování zprávy o výchozí revizi, tj. ke dni 23. 11. 2010 dodáno a osazeno pouze cca 240 ks fotovoltaických panelů, když dokončovací práce, spočívající v montáži a zapojení dalších fotovoltaických panelů a rozvaděčů probíhaly ještě v prosinci 2010 a počátkem roku 2011,

takto jednal v úmyslu získat od Energetického regulačního úřadu rozhodnutí o rozšíření licence pro výrobu Stálky, část B, o dalších 2,64 MW, a to ještě v roce 2010, aby tak společnost XXXXX mohla uzavřít smlouvy o dodávkách elektrické energie s distribučními společnostmi, na základě nichž by mohla po dobu platnosti licence, tj. 25 let neoprávněně nárokovat a fakturovat zvýhodněné výkupní ceny elektrické energie, jako výroba uvedená do provozu v roce 2010, nikoliv v roce 2011, jak odpovídalo faktickému stavu dokončenosti této FVE Stálky, část B;

Energetický regulační úřad v Jihlavě mj. na základě této revizní zprávy ze dne 23. 11. 2010, vydal dne 10. 12. 2010 rozhodnutí č. j. 14146-9/2010-ERU, kterým rozhodl o rozšíření původní licence č. 111016583 ze dne 29. 9. 2010, udělené společnosti XXXXX pro celkový instalovaný výkon provozovny 1,363 MW na nový celkový instalovaný výkon provozovny 4,003 MW, tedy o dalších 2,64 MW,

čímž obžalovaný S. A., jako jednatel společnosti XXXXX, který podepsal jménem této společnosti žádost o rozšíření licence, předstíral v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě stav plné

dokončení fotovoltaické elektrárny Stálky, část B, a neoprávněně tak získal, pro společnost XXXXX, rozhodnutí o rozšíření původní licence o dalších 2,64 MW;

na základě takto vydaného rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence byla fotovoltaická elektrárna Stálky, část B, neoprávněně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. do 31. 12. 2010, čímž společnosti XXXXX vznikl neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu elektřiny, vyrobené z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, a to ve výši 12.150 Kč za vyrobenou 1MWh po dobu 25 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny, vyrobené z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011, která činila 5.500 Kč za vyrobenou 1MWh; na základě takto rozšířené licence došlo k uzavření dalších smluv s odběrateli elektrické energie, kterými byly společnosti E.ON Distribuce a. s., a E.ON Energie a. s., kterým společnost XXXXX dodala a fakturovala elektrickou energii vyrobenou v provozovně Stálky, část B, a to sama za období od 1. 1. 2011 do 10. 11. 2014, následně pak její právní nástupci, kterými byly v období od 11. 11. 2014 do 15. 9. 2015 společnost XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, a v době od 16. 9. 2015 do 31. 3. 2016 společnost XXXXX, IČO: XXXXX, t. č. se sídlem XXXXX, když v období od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2016 bylo vyrobeno v provozovně Stálky, část B, celkové množství 15.229.469 kWh elektrické energie, za což tyto společnosti nárokovaly, po odpočtu solární daně, celkovou částku 155.055.542,90 Kč, přičemž při uvedení do provozu a získání licence pro výrobu elektrické energie pro výrobu Stálky, část B, až po dni 1. 1. 2011 by mohly nárokovat částku ve výši 83.803.260,79 Kč, a rozdíl tak činil 71.252.282,15 Kč,

takto společnost XXXXX získala neoprávněně za období od 1. 1. 2011 do 10. 11. 2014 částku ve výši 50.403.553,21 Kč, společnost XXXXX za období od 11. 11. 2014 do 15. 9. 2015 získala neoprávněně částku 15.759.382,79 Kč, a společnost XXXXX za období od 16. 9. 2015 do 31. 3. 2016 získala neoprávněně částku 5.089.346,03 Kč, celkově tak byla neoprávněně vyplacena částka 71.252.282,12 Kč, přičemž v budoucnu po dobu předpokládané životnosti FVE Stálky, část B, a platnosti udělené licence na 25 let, jakož i garantované výkupní ceny za dodávky elektřiny z fotovoltaických zdrojů mohla předpokládaná škoda činit 970.523.000 Kč,

a to za období 1. 1. 2011 až 31. 12. 2012 na úkor společnosti E.ON Distribuce a. s., t. č. s názvem E.GD a. s., IČO: 280 45 400, se sídlem Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno, která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky, v období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2016 na úkor společnosti E.ON Energie a. s., která cenu průběžně refinancovala od společnosti OTE a. s., jejímž 100% vlastníkem je Česká republika, která je tak primárním poškozeným,

tedy

1) obžalovaný P. F.

opatřením prostředků úmyslně usadil jinému, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo ke spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že opatřením prostředků úmyslně usadil jinému, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl, zamlčí podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

2) obžalovaný S. A.

jednak jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo ke spáchání trestného činu, spočívajícího v tom, že uvede někoho v omyl, zamlčí podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchali

obžalovaný P. F.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvlášť závažnému zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonanému a zčásti nedokonanému, ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný S. A.

zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaný, zčásti nedokonaný, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se odsuzují

obžalovaný P. F.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu práce revizního technika na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 100.000 Kč, což představuje 100 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 1.000 Kč.

obžalovaný S. A.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **7 (sedmi) let.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 500.000 Kč, což představuje 100 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 5.000 Kč.

Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se společnost XXXXX, se sídlem XXXXX, IČO: XXXXX, ukládá ochranné opatření – zabránění věci, a to peněžních prostředků uložených na účtu XXXXX/XXXXX, vedeném v měně CZK u České spořitelny a. s., IČO: 45 24 47 82, se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62, PSČ: 140 00, pro majitele účtu společnost XXXXX IČO: XXXXX, v plné výši uložené na tomto účtu ke dni 7. 6. 2021

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Štorková

- Česká republika, zastoupená Ministerstvem průmyslu a obchodu, Na Františku 32, 110 15 Praha 1, IČO: 476 09 109
- OTE a. s., se sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha 8 – Karlín, IČO: 264 63 318

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. **Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Brně**, podal dne 15. 11. 2018 u zdejšího soudu obžalobu na S. A., P. F. a C. P., pro spáchání trestné činnosti majetkového charakteru v souvislosti s výstavbou a uvedením do provozu Fotovoltaické elektrárny Stálky „B“ (dále je FVE). Jednání každého z obžalovaných je podrobně popsáno ve výroku obžaloby a v případě obžalovaných S. A. a P. F. pak i ve výrok tohoto rozsudku. Nálezací soud považuje za nezbytné na úvod stručně rekapitulovat podstatné údaje uvedené v obžalobě. Obžalovaný P. F. se měl trestného jednání dopustit jako revizní technik tím, že 23. 11. 2010 vypracoval zprávu č. 45/F/10 o výchozí revizi elektroinstalace FVE Stálky „B“, která obsahovala nepravdivé údaje a závěr o tom, že „revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu“. Obžalovaný C. P. se měl trestného jednání dopustit jako referent Stavebního úřadu městyse Vranov nad Dyjí tím, že dne 29. 11. 2010 vydal pod sp. zn. SÚ198/10-CP úmyslně věcně nesprávné rozhodnutí č. 6/2010, kterým povolil zkušební provoz stavby FVE Stálky „B“, přestože na základě vlastní kontrolní prohlídky této stavby, kterou uskutečnil 25. 11. 2010 a sepsal o ní příslušný protokol, do něhož uvedl podstatné skutečnosti o reálném stavu stavby, věděl, že stavba není stavebně provedena a dokončena podle projektové dokumentace. Plnění zákonných podmínek posuzoval pouze na základě zprávy o výchozí revizi č. 45/F/10 ze dne 23. 11. 2010, zpracované revizním technikem P. F.. Obžalovaný S. A. se měl trestného jednání dopustit jako statutární zástupce společnosti XXXXX tím, že podepsal a následně nechat podat u Energetického regulačního úřadu (dále jen ERÚ) Žádost o změnu licence k výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů, udělené v minulosti společnosti XXXXX, když předstíral předloženými dokumenty, že tato FVE je i v části „B“ stavebně dokončená, bezpečná a splňuje podmínky pro udělení licence, ačkoli tomu tak nebylo a tím uvedl v omyl zástupce ERÚ. Trestné jednání obžalovaného S. A. bylo v obžalobě kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku zčásti dokonaný, zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a trestné jednání obžalovaného P. F. jako pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k tomuto zvlášť závažnému zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku zčásti dokonanému, zčásti ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné jednání obžalovaného C. P. pak bylo kvalifikováno v podané obžalobě jako zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Podle skutkových závěrů obžaloby v důsledku jejich trestného jednání získala FVE Stálky „B“ neoprávněně licenci na výrobu elektrické energie z FV zdrojů ještě v roce 2010, čímž měla nárok na podstatně výhodnější garantovanou výkupní cenu, a to ve výši 12.150 Kč za vyrobenou 1 MWh po dobu 20 let. Za období od 1. 1. 2011 do 15. 3. 2016 byla výrobou 15.229.469 kWh elektřiny a jejím neoprávněným fakturováním, jako elektřiny vyrobené z FV zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, způsobena škoda v celkové výši 177.248.961,67 Kč. Kromě toho hrozil vznik další škody za období od 15. 3. 2016 do 31. 12. 2030, a to ve výši 597.781.039 Kč. Pokud by totiž licence byla udělena až po dni 1. 1. 2011, jak odpovídalo faktickému stavu výstavby a ukončení této části FVE, představovala by výkupní cena pro výrobu elektřiny z FV zdrojů částku 5.500 Kč za 1 vyrobenou MWh.
2. **Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3. 5. 2021 č. j. 40 T 12/2018-5136**, které nabylo právní moci 11. 5. 2021, bylo trestní stíhání obviněného C. P. zastaveno, a to podle § 231 odst. 1 trestního řádu za použití § 223 odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 11 odst.

1 písm. e) trestního řádu. Z listinných důkazů, doručených Krajskému soudu v Brně v závěru dokazování u hlavního líčení (č. l. 5131, 5128), bylo zjištěno, že obviněný C. P., nar. XXXXX, zemřel dne XXXXX. Trestní stíhání proti němu tedy bylo zastaveno, neboť jej nelze, v souladu s platnou právní úpravou, vést proti tomu, kdo zemřel, nebo byl prohlášen za mrtvého. Ve svém závěrečném rozhodnutí u hlavního líčení dne 7. 6. 2021, se proto nalézací soud zabýval pouze otázkou viny, užití právní kvalifikace, uloženého trestu, event. s tím souvisejícími výroky ve vztahu k obžalovaným S. A. a P. F..

3. Vzhledem k tomu, že trestná činnost související s výstavbou, uvedením do provozu a zejména získáním licence pro FVE není zcela typickou trestnou činností majetkového charakteru, považuje nalézací soud za nezbytné nejdříve stručně nastínit tehdy platnou právní úpravu, která v konečném důsledku poskytuje adekvátní podklad pro rozbor skutkových zjištění, jakož i pro skutkové a právní závěry nalézacího soudu.

A/ Právní úprava

4. Činnost FVE byla v uvedené době, tj. prakticky až do konce roku 2012, upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů. Podle § 3 odst. 1 tohoto zákona se podpora vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, vyrobenou v zařízeních na území České republiky za využití obnovitelných zdrojů, s výjimkou větrných elektráren, umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém, licencí vymezeném, území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním předpisem. Za tento zvláštní předpis je třeba považovat zákon č. 458/2000 Sb., tzv. energetický zákon. Podle § 3 odst. 3 energetického zákona mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky, a to za podmínek stanovených tímto zákonem, osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musela mj. prokázat, že má dostatečné finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti (§ 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb.). Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podmínky pro udělení licence byly vymezeny v ustanovení § 7 odst. 1 tohoto zákona, když licence se udělovala na základě písemné žádosti, k níž bylo nutno (podle § 7 odst. 4 písm. d), e) tohoto zákona) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k technickému zařízení.
5. Prováděcí vyhláška č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, která byla účinná v roce 2010, stanovila technické předpoklady u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením, které se prokazovaly povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (tzv. revizní zpráva), stanovených zvláštním právním předpisem. Tímto právním předpisem bylo ustanovení § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle něhož organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení, bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech. Podle § 7 odst. 1 písm. c), d) citované vyhlášky prokazoval žadatel vlastnické právo k energetickému zařízení, a to mj. smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení anebo smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení. Podle § 7 odst. 4 citované vyhlášky,

nebylo-li možno nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v odst. 1, bylo možno nabytí vlastnického práva nebo uživatelského práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti. Licenci bylo možné vydat pouze na podkladě těchto dokladů, které byly tzv. povinnými důkazy a předkládaly se spolu s žádostí o udělení licence, a to společně s dalšími důkazy prokazujícími finanční předpoklady. Celé řízení o vydání licence je řízením správním, a proto se v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., tzv. správního řádu, postupovalo právě podle tohoto právního předpisu. Podle § 50 správního řádu je podkladem pro vydání rozhodnutí návrh účastníků, dále důkazy a skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podle správního řádu tyto podklady správní orgán hodnotí podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení proto jako podklad pro rozhodnutí mohou sloužit i jiné důkazy, které účastníci navrhnou.

6. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 180/2005 Sb. byl ERÚ zmocněn ke stanovení výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy, a to vždy na kalendářní rok dopředu. Výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelené bonusy byly pro inkriminované období stanoveny cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2009 Sb. ze dne 3. 11. 2009, resp. č. 5/2009 ze dne 23. 11. 2009. Pro zařízení vyrábějící elektřinu s využitím slunečního záření s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč za 1 MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena částkou 11.180 Kč za 1 MWh.
7. Zákon č. 180/2005 Sb. byl novelizován zákonem č. 137/2010 Sb. s účinností od 1. 1. 2011 a ve spojení s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ze dne 8. 11. 2010 došlo k výraznému snížení výkupních cen elektřiny z fotovoltaických zdrojů. Pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč za 1 MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč na 1 MWh, což představuje pokles o 55% v případě výkupních cen a o 60% v případě zelených bonusů oproti výkupním cenám stanoveným pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010. Ze změny této platné právní úpravy lze, podle názoru nalézacího soudu, dovodit motivaci všech investorů, kteří měli rozestavěné FVE v roce 2010 k tomu, aby je uvedli do provozu ještě v roce 2010, nikoliv až v roce 2011, event. později.
8. Nezbytným předpokladem pro získání této výkupní ceny bylo pochopitelně udělení příslušné licence, tj. oprávnění k podnikání v energetickém odvětví. Dále pak bylo nezbytné uvedení příslušné výroby do provozu právě do konce roku 2010. Do 31. 12. 2010 platilo cenové rozhodnutí ERÚ č. 4/2009, podle jehož bodu 1.9. u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu a dodávat do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen, nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Nezbytným předpokladem pro uplatnění nároku na výkupní cenu nebo zelený bonus bylo tedy pravomocné rozhodnutí o udělení licence, které je rozhodnutím správním.
9. Podstatou tohoto trestního řízení proto bylo především posouzení pravdivosti údajů uvedených v rozhodujících dokumentech, a to revizní zprávě a ostatně i v rozhodnutí stavebního úřadu, byť trestní stíhání obviněného C. P. bylo zastaveno. Přesto toto rozhodnutí Stavebního úřadu městyse Vranov nad Dyjí, bylo jedním z podkladů, na základě nichž ERÚ rozhodl o rozšíření licence pro FVE Stálky „B“. Zásadní tedy bylo prokázání toho, zda v rámci licenčního řízení byly ERÚ, tj. orgánu rozhodujícímu o udělení licence, předloženy doklady s pravdivými údaji, tj. takovými, které deklarovaly skutečný stav FVE Stálky „B“, nebo zda naopak byly předloženy dokumenty

s nepravdivými údaji. V takovém případě by došlo k vydání rozhodnutí o udělení licence bez splnění zákonných podmínek díky tomu, že správní orgán, tj. ERU byl uveden v omyl. Vylákání licence tímto způsobem pro provoz FVE Stálky část „B“ ještě v roce 2010 díky uvedení ERÚ v omyl, by pochopitelně bylo motivováno cílem získat podstatně vyšší výkupní ceny, tj. ceny platné pro FVE uvedené do provozu v roce 2010 oproti výkupním cenám platným pro FVE uvedené do provozu až v roce 2011 a později. Základem důkazního řízení proto bylo posouzení otázky, zda žadateli o licenci, tj. XXXXX byla licence pro provozování FVE Stálky část „B“ udělena oprávněně, nebo v případě neoprávněného udělení licence, zda k tomu došlo na základě prokázaného trestněprávně významného jednání každého z obžalovaných.

10. V souvislosti s argumentací obhajoby považuje nalézací soud za nezbytné, rovněž na úvod skutkových zjištění, upozornit na skutečnost, že dokazování nesměřovalo k prokázání stavu FVE ke dni 31. 12. 2010, tj. zda byla či nebyla dokončena, event. zda byla dokončena pouze částečně. Předmětem dokazování bylo to, zda licence vydaná ERÚ byla vydána na základě dokumentů obsahujících pravdivé nebo naopak nepravdivé skutečnosti. Platná licence je totiž nezbytným předpokladem jednak pro uvedení FVE do provozu a jednak pro uplatnění nároku na zvýhodněné výkupní ceny. V této souvislosti lze odkázat na ustálenou soudní praxi, např. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 To 56/2016, z jehož odůvodnění je zřetelný právní názor spočívající v tom, že „i kdyby byly FVE z podstatné části dokončeny, není možné nijak zpětně prokazovat podmínku bezpečnosti tohoto zařízení ...“. Jinak řečeno výhodnější výkupní ceny lze nárokovat pouze za předpokladu řádného předchozího vydání licence. V opačném případě, tedy pokud by dodatečně např. v roce 2011 bylo zjištěno, že licence byla vydána neoprávněně, tj. např. na základě nepravdivé revizní zprávy nebo nepravdivého kolaudačního rozhodnutí a rozhodnutí o vydání licence by bylo zrušeno, logicky by tak provozovatel příslušné FVE nemohl nárokovat výhodnější výkupní cenu, která se vztahovala pouze na zařízení uvedená do provozu v roce 2010. Nová licence by totiž byla vydána až v roce 2011 a později, nikoliv v roce 2010.

B/ Skutková zjištění

11. Na základě důkazů provedených u hlavního líčení učinil nalézací soud skutková zjištění, která směřovala primárně k prokázání toho, zda se skutek stal a zda se na něm svým jednáním v potřebném rozsahu podílel každý z obžalovaných. Souhrnně lze k provedeným důkazům uvést, že v průběhu dokazování u hlavního líčení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že některý z důkazů je tzv. neprocesní, tedy že byl opatřen v rozporu s procesními předpisy. U žádného z listinných důkazů rovněž nebyly zjištěny pochybnosti o jeho pravosti. Nalézací soud takto provedené důkazy považoval za věrohodné, dokumentující skutečný stav prokazované věci. Obdobně tomu bylo i u svědeckých výpovědí. Do jisté míry je třeba připustit, že jednotlivé svědecké výpovědi měly různou důkazní hodnotu. Důvodně se lze domnívat, že negativní roli sehrál i výrazný časový odstup téměř 10 let od skutkových událostí. V souhrnu vycházel nalézací soud při svém rozhodování z důkazů provedených u hlavního líčení, z nichž učinil odpovídající skutková zjištění, přičemž každý důkaz hodnotil nejdříve jednotlivě, z hlediska jeho věrohodnosti, vypovídací hodnoty a následně i v kontextu a vzájemných souvislostech s dalšími provedenými důkazy.
12. **Výpisem z obchodního rejstříku společnosti XXXXX**, která byla žadatelem o licenci (viz např. č. 1. 63 spisu ERÚ, který je přílohou č. 3 trestního spisu), bylo prokázáno, že společnost byla zapsána 20. 4. 2009 s IČO: XXXXX a se sídlem XXXXX. Jejími statutárními orgány – jednatelem byli obžalovaný S. A. a dále O.V., nar. XXXXX. Společníkem této firmy se 100% obchodním podílem byla firma XXXXX, IČO: XXXXX. Této společnosti XXXXX bylo **rozhodnutím ERÚ ze dne 29. 9. 2010 č. j. 11280-7/2010-ERÚ**, které nabylo téhož dne právní moci, udělena licence č. 111016583 pro výrobu elektřiny, a to na dobu 25 let. Licence byla udělena na celkový instalovaný

výkon 1,363 MW, a to ze slunečního zdroje pro FVE Stálky (viz č. l. 144 a 145 téhož přílohového spisu ERÚ).

13. **Obžalovaný S. A.** v rámci své výpovědi u hlavního líčení 4. 1. 2021 uvedl, že společnost XXXXX byla čistě účelovou společností jako několik dalších firem, jejichž jediným společníkem byla firma XXXXX. Tato společnost se zabývala přípravou projektů v oblasti energetiky, tedy i obnovitelných zdrojů, a to i projekty, které se týkaly FVE. Následně, po vytvoření projektu, je buď prodala, nebo sama si nechala některou z FVE postavit. Firma XXXXX nikdy žádnou FVE sama nestavěla. V inkriminované době byli ve společnosti XXXXX dva akcionáři, a to firmy XXXXX a XXXXX. Prvá firma se zabývala zajišťováním financování elektráren a druhá firma pak vyhledávala pozemky a zabývala se přípravou projektů. V podstatě na každý projekt byla založena společnost s ručením omezeným s názvem FVE a nějaké číslo. V každé z těchto účelových společností byli vždy dva jednatele, a to za každou z těchto dvou společností jeden zástupce. Podle tvrzení obžalovaného však pozice jednatelů byly funkcemi čistě formálními, neboť o všem se rozhodovalo na úrovni mateřské společnosti XXXXX. V této společnosti byl nejdůležitější osobou K., který byl finančním ředitelem a také měl ještě další smlouvu o spolupráci za úplatu, jako specialista na výstavbu FVE. Všechny elektrárny stavěl pro mateřskou společnost generální dodavatel, což byla firma XXXXX, s níž byly uzavřeny smlouvy o zajištění výstavby na klíč. Před elektrárnou Stálky „B“, která je předmětem obžaloby, postavila společnost XXXXX mnoho jiných FVE a se žádnou z nich nebyl problém. Obžalovaný rovněž vysvětlil, že XXXXX stavěla elektrárnu Stálky, která byla rozdělena na dvě části, a to Stálky „A“ a Stálky „B“. Smlouva o dílo byla v tomto případě uzavřena mezi společnostmi XXXXX a XXXXX. Podle informací, které obžalovaný má, bylo dílo řádně předáno a převzato a také v plné výši zapláceno. Sám neslyšel o žádných problémech s dodavatelem, firmou XXXXX. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že smlouvu o dílo ani nesjednával, ani ji nepodepsal. Rozhodně také sám nedělal projektovou dokumentaci na výstavbu FVE Stálky „B“, neprováděl dozor na stavbě. Všechny tyto úkony zajišťovala společnost XXXXX. Obžalovaný rovněž neviděl faktury k výstavbě díla, ani je nepodepisoval nebo neschvaloval. Všechno dělal K., který byl finančním ředitelem. Úkolem obžalovaného, jako jednatele, bylo vyhledávání vhodných lokalit, příprava projektů. Jeho činnost končila při vydání stavebního povolení, před samotnou výstavbou elektrárny. Takto řešil desítky projektů a byl v dobré víře, že stavební firma má vše v pořádku, stejně jako K.. Na svoji obhajobu dále S. A. uvedl, že se v Brně téměř nevyskytoval, neúčastnil se výstavby elektrárny, ani kontrolních dní, když navíc by to ani, vzhledem ke své odbornosti, neuměl. Sám nedostával žádné informace, ani v emailové podobě, o průběhu a postupu výstavby nebo ohledně průběhu licenčního řízení. Hlavní osobou, která nesla odpovědnost za výstavbu i za celé licenční řízení, byl, podle jeho tvrzení, K., který zajišťoval pro XXXXX licence u více projektů. Obžalovaný zdůraznil, že pokud podepsal žádost o licenci, která byla předložena na ERÚ, nešlo o novou licenci, ale pouze o rozšíření stávající licence a on ji v zásadě obžalován proto, že jako statutární orgán, tedy jednatel, tento dokument podepsal. Po 10 letech si vlastně nepamatuje, že by žádost o změnu licence pro FVE Stálky „B“ podepsal. V té době běželo několik projektů současně, ale na druhou stranu nemůže obžalovaný vyloučit svůj podpis, protože podpis na žádosti vypadá skutečně jako jeho a je tedy pravděpodobné, že žádost podepsal. Bylo to ovšem o tom, kdo z jednatelů byl v kanceláři zrovna k dispozici. Žádost o licenci, podle názoru obžalovaného, je správná a neobsahuje žádné nepravdivé údaje. Jiná věc jsou pochopitelně podklady k této žádosti, ale tyto on sám nepřipravoval, nekontroloval, nekompletoval a v konečném důsledku je nepředkládal se žádosti na ERÚ. K tomu byly ve firmě určené osoby. Na svoji obhajobu obžalovaný dále uvedl, že i kdyby tyto dokumenty viděl, sám by nedokázal posoudit, jestli jsou správné. Žádost o změnu licence byla skutečně podepsána 11. 10. a podána byla 18. 11. 2010. Všechny další dokumenty byly na ERÚ předloženy až dodatečně, neboť revizní zpráva byla vyhotovena až 23. 11. 2010 a stavební úřad vydal rozhodnutí až 29. 11. 2010, když téhož dne byl rovněž vyhotoven protokol o předání díla. Evidentně tedy žádost o změnu licence byla podepsána o mnoho dní předtím, než byly tyto doprovodné doklady vyhotoveny. Obžalovaný tedy nemohl

znát obsah těchto dokumentů a uvést ERÚ v omyl, když sám žádost o rozšíření licence ani nevyplňoval, protože ji podepsal jako předpřipravenou. O předání majetku neměl a nemá žádné informace, neboť předávací protokol sám nepřipravoval a nepodepsal a ostatně ho ani neviděl. Stejně tak, podle svého tvrzení, obžalovaný neví nic o rozhodnutí stavebního úřadu z 29. 11. 2010, který se týkal zkušebního provozu. Kromě žádosti o změnu licence obžalovaný žádný z doprovodných podkladů nevypracoval, nepodepsal a ani neviděl. Rozhodně nikdy nedával nikomu žádné pokyny nebo úkoly k tomu, jak mají být dokumenty vyhotoveny, zpracovány a jaké mají mít obsahové náležitosti. V závěru obžalovaný S. A. uvedl, že funkci jednatele vykonával s nejlepším vědomím a svědomím, v souladu se zákonem a v dobré víře. K dotazu soudu obžalovaný potvrdil, že ve společnosti XXXXX působil čistě jako akcionář. Přípravu projektů dělal společně s dalším akcionářem S., neboť byli oba majitelé společnosti XXXXX, která měla poloviční podíl ve firmě XXXXX Obžalovaný upřesnil, že se podílel na činnosti XXXXX nikoliv na činnosti XXXXX, jak původně uvedl. Jediným společníkem ve firmě XXXXX, která byla žadatelem o licenci, byla společnost XXXXX Obžalovaný i jeho společník S. měli shodný, tj. 50% podíl ve společnosti XXXXX Tato společnost vlastnila 50% podíl ve společnosti XXXXX Ve společnosti XXXXX byl obžalovaný S. A. pouze jednatelem, stejně jako pan V., který zde zastupoval firmu XXXXX V průběhu své výpovědi obžalovaný opakovaně zdůraznil, že ve společnosti XXXXX se vlastně o ničem nerozhodovalo, neboť všechno se řešilo a rozhodovalo na úrovni firmy XXXXX Sám se stal jednatelem společnosti XXXXX čistě z praktických důvodů, neboť, podle jeho tvrzení, v této společnosti musel být někdo jako jednatel z jejich firmy XXXXX K dotazu soudu však obžalovaný potvrdil, že se svým jmenováním do funkce jednatele firmy XXXXX souhlasil, protože to byla čistě formální funkce. V minulosti působil v jiných společnostech v pozici statutárního orgánu, i když tyto společnosti podnikaly v jiných oblastech, než v solární energetice. Obžalovaný rovněž uvedl, že si nepamatuje, že by někdy ve společnosti XXXXX, jako její jednatel odmítl splnit nějaké rozhodnutí jejího společníka, nebo podepsat nějaký důležitý dokument. Rozhodně nebyl v bance při podpisu důležitých dokumentů, které se týkaly této FVE, ať už části „A“ nebo části „B“. Úvěrovou smlouvu, za společnost XXXXX, zřejmě podepsal K., ale obžalovaný to s jistotou tvrdit nemůže. Smlouvu o úvěru v bance pro stavbu FVE Stálky „A“ zřejmě také sám nepodepsal a pravděpodobně ji podepsal druhý jednatel V.. Obžalovaný opakovaně uvedl, že se o tyto úkony nezajímal, neboť byl pouze formálním jednatelem ve firmě XXXXX K dotazu soudu obžalovaný nejdříve potvrdil, že jménem firmy XXXXX nežádal u ERÚ o tuto licenci, později připustil, že žádost zřejmě on sám podepsal. S odstupem času si však nevybavuje, jaké úkony ve vztahu k FVE Stálky část „A“ dělal. Ve vztahu k FVE Stálky část „B“ pravděpodobně podal žádost o rozšíření licence, avšak dokumenty k této žádosti neshromažďoval, protože, podle jeho tvrzení, to měl na starosti K.. S odstupem času si ovšem nepamatuje, kdo mu předložil tuto žádost o rozšíření licence k podpisu, ani jestli ji podepsal toho dne, který je na žádosti uveden. Naproti tomu obžalovaný potvrdil, že při podpisu žádosti o rozšíření licence, resp. před podpisem, se nebyl přesvědčit o tom, jestli tato část FVE Stálky „B“ je stavebně dokončena. Současně obžalovaný doznal, že si byl vědom toho, co znamená podpis jednatele společnosti na takto rozhodujícím dokumentu, tedy že věděl, že podpisem potvrzuje, že je dokument správný. Na svoji obhajobu však uvedl, že se domnívá, že na žádosti nic nesprávného nebylo. Protokol o předání díla mezi firmou XXXXX a firmou XXXXX podle svého názoru nepodepsal.

14. **Obžalovaný P. F.** rovněž u hlavního líčení 4. 1. 2021 popřel, že by se dopustil trestného jednání, které je mu kladeno v obžalobě za vinu. Na svoji obhajobu uvedl, že revize vykonává mimo svoje zaměstnání na živnostenských list. V případě FVE Stálky „B“ jej na podzim roku 2010 o tuto revizi požádal jeho kamarád a bývalý spolužák B.H., se kterým se zná jednak od střední školy a jednak s ním pravidelně spolupracuje, protože ví, že on odvádí odbornou a kvalitní práci. Při revizích mu B.H. pomáhá, protože má oprávnění k tomu, aby samostatně pracoval na elektrickém zařízení. B.H. tedy pomáhá s demontáží a montáží krytů, odečítáním hodnot a dalšími pomocnými pracemi, a také vozí svým autem obžalovaného na místa revize. S odstupem času si P. F. přesný průběh

revize FVE Stálky nepamatuje, ale připustil, že vzhledem k velikosti elektrárny je možné, že při sčítání panelů došlo k drobným pochybením. V další části své úvodní výpovědi se obžalovaný vyjádřil také k existenci dvou revizních zpráv se stejným označením č. 45/F/10, když uvedl, že revizní zprávu první zřejmě opravil poté, co jej na to někdo upozornil a byl to nejspíše B.H.. Nikoho jiného totiž v souvislosti s FVE Stálky neznal a nepotkal. Při revizích obžalovaný vždy usiluje o to, aby všechno důkladně zaznamenal, ale u takto velké elektrárny určitě sčítali panely v časovém presu, mohli je sčítat i po skupinách, a proto je možné, že došlo k administrativní chybě, na kterou jej B.H. upozornil. Obžalovaný proto zřejmě mohl počet panelů i jejich typy v revizní zprávě upravit. K dotazu soudu obžalovaný vysvětlil, že práci revizního technika už dělá více než 15 let a dokonce má 3 roky praxi v solární elektrárně. V případě této FVE dělal revizní zprávu pouze pro její část „B“ a kdo dělal revizní zprávu pro část „A“ sám neví. Oprávnění revizního technika vždy po pěti letech obnovuje, jak odpovídá platné právní úpravě. Obžalovaný potvrdil, že má oprávnění i osvědčení na provádění revizí do 1.000 V a v objektech třídy A. V objektech třídy B, což jsou prostory s nebezpečím výbuchu už osvědčení, ani oprávnění pro revize nemá. Svědek B.H. jej oslovil se žádostí o provedení této revize ústně a obžalovaný potvrdil, že s jinou osobou ohledně této práce nekomunikoval, proto neměl s nikým uzavřenou žádnou písemnou smlouvu. B.H. dělal dodavatele pro svého bratrance, ale bližší podrobnosti týkající se FVE Stálky „B“ obžalovaný neznal, stejně tak nevěděl, kdo je zhotovitelem, tedy generálním dodavatelem této části FVE. Informace o subjektu provozovatele uvedl do revizní zprávy, a to podle informací od B.H.. Tento svědek obžalovanému řekl, že potřebuje provést revizi pro elektrárnu FVE Stálky, tj. revizi elektrického zařízení FVE Stálky „B“, jako celku. Tato zakázka se nijak nevyvíkala z rozsahu oprávnění, které obžalovaný měl, protože jeho úkolem nebylo dělat rozvodnu VN. Jakou měl však obžalovaný k dispozici dokumentaci o revidované části elektrárny před zahájením revize, si s odstupem času vybavit nedokázal. Podle jeho domněnky to byla standardní projektová dokumentace. Údaje, které u při provedení revize zjistil, si zapisoval do svého sešitu s poznámkami, nikoliv do projektové dokumentace. Obžalovaný trval na tom, že porovnával skutečný stav elektrárny včetně fyzického počtu nainstalovaných panelů s tím, co bylo uvedeno v projektové dokumentaci. S odstupem času se však nedokázal vyjádřit rovněž k tomu, zda údaje byly shodné. Standardně se revizní zpráva vystavuje ve třech vyhotoveních, z nichž jedno si jako revizní nechá a dvě předává objednateli. V tomto konkrétním případě je mohl předat pouze B. H., protože nikoho jiného v souvislosti s touto elektrárnou neznal. Nemohl tedy revizní zprávy předat zástupcům firmy XXXXX V konečném důsledku nedostal za provedení revize a vyhotovení revizních zpráv nic zapláceno, protože B.H. mu sdělil, že ani on nedostal zapláceno, a proto mu obžalovaný fakturu nevystavil. Revizní zprávu vyhotovoval obžalovaný sám kompletně od začátku až do konce. Ke dni vyhotovení revizní zprávy, tj. ke dni 23. 11. 2010 muselo být, podle jeho tvrzení na elektrárně nainstalováno tolik FV panelů, kolik je uvedeno v revizní zprávě, tedy řádově 11.500 FVP. Obžalovaný dále uvedl, že si není vědom toho, že by v době provádění revize probíhaly na FVE nějaké elektroinstalační práce, když se domnívá, že tam nikdo další FV panely neinstaloval, nezapojoval apod. Na opakovaný dotaz obžalovaný uvedl, že si s odstupem času ani nevybavuje, jak vznikla druhá revizní zpráva, a to co uvedl na policii je pouze jeho domněnka, při níž vychází z toho, že vždycky hledá chybu nejdříve sám u sebe. Je tedy možné, že počet panelů i jejich typy opravil poté, co jej na to upozornil nejspíš B.H.. Z revizní zprávy se však dá dovodit, kolik revizních panelů revidoval. Pokud je ve zprávě uvedeno, že se revize týkala asi 11.500 ks panelů, pak to, podle tvrzení obžalovaného, odpovídá tomu, co na místě zjistil.

15. Jak vyplývá ze skutkové věty obžaloby, resp. tohoto rozsudku, podstata skutkového děje spočívala v prokázání rozhodujících okolností, tj. dokončenosti FVE Stálky část „B“, jejímž investorem byla společnost XXXXX, v níž obžalovaný S. A. působil jako jednatel. Základem výstavby byl právní vztah mezi investorem, tj. firmou XXXXX a zhotovitelem firmou XXXXX Další listinné důkazy a zejména pak svědecké výpovědi lze rozdělit především z hlediska přehlednosti do dvou základních skupin. První skupinu tvoří zejména ty svědecké výpovědi a listinné důkazy, které se týkají

společnosti XXXXX, resp. jejího vlastníka, kterým byla firma XXXXX (svědkové J.S., v pozici administrativního pracovníka, L.Ě., jako finanční analytik a J.K., jako finanční ředitel). Vlastníky této společnosti XXXXX byly firma XXXXX (svědek F.S., O.V., který byl současně druhým jednatelem společnosti XXXXX a M.Z.) a firma XXXXX (kromě obžalovaného S. A. svědek V.S., a I.F.).

16. **Firma XXXXX** byla generálním zhotovitelem (svědkové Z.Z., I.D., J.V., M.Z., B.B. ...). Mezi subdodavatele společnosti XXXXX patřily firmy XXXXX (L.Z.), společnost ENEGY GOUP AMBERK (Z.Ž.), společnost XXXXX (J.H., B.H., J.H., M.P.), dalším subdodavatelem byla firma XXXXX (M.M., P.V.). Pro firmu XXXXX dílčí práce prováděly další subdodavatelské společnosti, jejíž zaměstnanci nebo spolupracovníci byli rovněž vyslechnuti v procesním postavení svědků (A.S., L.B., J.D., T.S., V.K., M.B., K.B., D.K., F.K.). Mimo tyto dodavatelské struktury stojí svědkové K. a A.V. ze XXXXX nebo J.W., starosta obce Stálky, svědkyně M.M., ze stavebního úřadu a svědkové B., K..
17. Ze společnosti XXXXX byl u hlavního líčení 16. 2. 2021 vyslechnut **svědek F.S.**, který potvrdil, že je předsedou představenstva společnosti XXXXX, která měla dva akcionáře, a to firmy XXXXX a XXXXX Svědek sám byl ve firmě XXXXX společně s kolegy Z. a V., zatímco obžalovaný S. A. působil společně s panem S. v druhé akcionářské skupině, a to firmě XXXXX Svědek dále potvrdil, že ve firmě XXXXX působil K., jako hlavní manažer, neboť měl zkušenosti s výstavbou elektráren z minulého zaměstnání. K. byl na vrcholu řídicí pyramidy a úkoloval mj. i firmu XXXXX, která stavbu prováděla, stejně jako stavbu dalších FVE, když pro každou stavbu měla svého stavbyvedoucího. Firma XXXXX postavila možná 26 elektráren a svědek sám v roce 2010 nebyl na žádné z nich, přestože působil v jedné akcionářské skupině. Podle jeho soudu ani obžalovaný S. A. neřešil jakékoliv konkrétní úkoly, neboť všechno zabezpečoval K.. Akcionáři si K. najali jako odborníka, který je schopen realizovat výstavbu, event. následný prodej postavených elektráren. Jednotlivé společnosti, které firma XXXXX založila, neměly žádné zaměstnance a rozhodující úkony dělal vždy K., firma XXXXX a stavbyvedoucí. Pokud šlo o jednání akcionářů, zpravidla tam asistentka přinesla předchystané dokumenty a určené osoby je formálně podepsaly. Dle tvrzení svědka bylo všechno tzv. know-how K., který tomu rozuměl, všechno nachystal a připravil a ostatní přišli s důvěrou, že je to připravené dobře a formálně to podepsali. V každé společnosti s. r. o., kterou firma XXXXX založila, působil jako jednatel zástupce každé z těchto dvou akcionářských skupin. K dotazu soudu svědek uvedl, že si nevybaví, že by obžalovaný S. A., jako jednatel společnosti XXXXX, odmítl udělat nějaký úkon. Asistentka jim však přinášel zpravidla velkou hromadu dokumentů a, podle názoru svědka, to nešlo zkontrolovat, a proto i S. A. všechno zkrátka podepsal. Svědek sám na FVE ve Stálkách nikdy nebyl. Důležité ovšem bylo, aby všechny FVE, které firma XXXXX stavěla prostřednictvím dceřiných firem, získaly licenci od ERÚ. S odstupem času si svědek vybavuje, že FVE Stálky byla dokončena někdy v listopadu 2010. V prosinci 2010 totiž K. ve společnosti končil a svědek od něj všechno přebíral. Dále svědek vysvětlil, že dokončeností elektrárny mínil to, že elektrárna získala licenci a vyráběla. Podle jeho soudu všechny dokumenty pro licenci musel nachystat K. a jeden z jednatelů, zřejmě obžalovaný S. A. to všechno podepsal. K dotazu státního zástupce svědek vysvětlil, že firma XXXXX postavila asi 13 FVE, dalších 13 připravených projektů prodala a je tedy pravděpodobné, že celkem z 45 tzv. skořápek, nebo-li připravených firem s názvem vždy XXXXX se využilo 26 firem. Jednatelé jednotlivých FVE, podle názoru svědka, neměli přístup k rozhodujícím dokumentům, k fakturaci, k účetnictví apod. Přesto nelze říct, že by to byli tzv. bílí koně, protože kdyby si řekli, tak by k tomu přístup měli, což bylo zajištěno. Vzhledem k tomu, že o to nepožádali, nezajistili si to, takže ty informace k dispozici neměli. Jediná osoba, která měla zkušenosti s výstavbou FVE byl pan S., který působil ve firmě XXXXX Na rozdíl od obžalovaného svědek sám působil v představenstvu společnosti XXXXX a k financím se vyjadřoval především kolega Z., rovněž z firmy XXXXX Generálním dodavatelem všech FVE byla firma XXXXX, která, podle názoru svědka, musela mít smlouvu o výstavbě s jednotlivými společnostmi. V závěru své výpovědi u hlavního líčení svědek potvrdil, že

předložené smlouvy o spolupráci (č. l. 3347, 3350) zná, neboť je podepsal. V souladu s výpovědí obžalovaného S. A. je ostatně také část výpovědi svědka F.S. v té části, kdy uvedl, že dokumentaci pro ERÚ zpravidla podepisoval jeden z jednatelů, a to v případě FVE Stálky „B“ buď obžalovaný S. A., nebo druhý jednatel V.. Pro úplnost lze podotknout, že **svědek O.V.** využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat s poukazem na možnost vlastního trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 100 odst. 2 trestního řádu (č. l. 1589, resp...). Za situace, kdy byl svědek předvolán k podání procesně řádné svědecké výpovědi a v souladu se zákonem využil svého práva, nemohl soud, jako důkaz, akceptovat vysvětlení, které svědek poskytl orgánům činným v přípravném řízení.

18. Za společnost **XXXXX** byl, kromě obžalovaného S. A., jehož výpověď je rozebrána shora, vyslechnut u hlavního líčení 11. 5. 2021 **svědek V.S.**, který potvrdil, že obžalovaný S. A. byl jeho společníkem v této firmě, založené v roce 2007 za účelem developmentu projektů na výstavbu FVE. Ve společnosti měli každý podíl ve výši 50%. Když hledali finančního partnera, spojili se společností XXXXX, za níž jednali její společníci Z. a V. a později se do této společnosti přidal i F.S.. V roce 2008 obě firmy založily společnost XXXXX, v níž každá z firem měla stejný, tj. 50% podíl. Postupně vytvářeli různé projekty na výstavbu FVE, z nichž některé dokonce prodali a některé sami realizovali. Při realizaci projektů, tj. vlastní výstavbě FVE se dohodli, že za každou z těchto firem bude v nové společnosti jeden jednatel. V.S. uvedl, že pokud ve společnosti XXXXX jejich firmu zastupoval S. A., mohl tam být klidně svědek sám rovněž v pozici jednatele, event. potřebné dokumenty místo S. A. mohl podepsat druhý jednatel O.V.. Rovněž shodně, jako obžalovaný S. A. i svědek F.S., také svědek V.S. potvrdil, že firma XXXXX najala J.K., jako finančního ředitele, a osobu odpovědnou za výstavbu elektráren. Když jednali s firmou XXXXX, s níž nakonec uzavřeli smlouvu o výstavbě FVE, jednal za tuto společnost I.D. a pan O.. Podmínkou smlouvy bylo, že FVE bude postavena na klíč. Podle názoru svědka tedy udělali všechno proto, aby výstavba proběhla řádně a samotná stavba probíhala standardně. K dotazu státního zástupce, po předestření částečných rozporů ve své výpovědi z přípravného řízení, svědek potvrdil, že J.K. zajišťoval ve firmě XXXXX financování, což souviselo s tím, že měl na starosti výstavbu a musel tedy komunikovat s bankami a schvalovat faktury. Svědek sám neměl přístup k účtům, což ani pro svoji práci nepotřeboval. Současně však V.S. potvrdil, že měl přístup k dokladům, do kterých však pravidelně nenahlížel, ale kdyby chtěl, měl je k dispozici. Předpokládá, že obdobné možnosti měl i S. A., který byl fakticky ve stejné pozici. Po předestření emailu (č. l. 860) svědek vysvětlil, že si na tento email nevzpomíná a nedokáže se k němu tedy vyjádřit. Opakovaně vysvětlil, že formálnost postavení jednatelů v s. r. o. spatřoval v tom, že chtěli ochránit svoje investice, a proto chtěli mít nějaký dozor nad činností firmy, např. nad vyvedením majetkových práv, finančních prostředků apod. Svědek sám předpokládá, že každý z obou jednatelů měl přístup k potřebným materiálům firmy, zejména k účetnictví, v čemž mu nikdo nebránil. Po předložení bankovních informací (č. l. 3176) svědek potvrdil, že jeho ručení za částku 14.850.000 Kč odpovídá skutečnosti, když je v tomto závazku zapsaný. K dotazu obhájce obžalované S. A. V.S. uvedl, že se nedokáže vyjádřit k tomu, jestli J.K. komunikoval i s ERÚ v otázce licenčních řízení osobně, ale, podle názoru svědka, to byl někdo z toho týmu.
19. Ze společnosti **XXXXX** byly u hlavního líčení 16. 2. 2021 vyslechnuty svědkyně J.S. a L.Ř. a dne 17. 2. 2021 pak byl vyslechnut svědek J.K.. **Svědčyně J.S.** potvrdila, že pracovala jako office manažerka ve společnosti XXXXX a zná tedy obžalovaného S. A., který příležitostně přinesl nějaké dokumenty k založení a jednal s manažery firmy. K dotazu soudu svědkyně potvrdila, že na stavbě FVE nikdy nebyla, což vysvětlila tím, že nemá ani ponětí, kde jsou Stálky umístěny. Ve firmě měla na starosti spíše zázemí firmy, personální záležitosti, administrativní práce, ale na realizaci projektů se nepodílela. Co se týče správy dokumentace, tu měla také na starosti, a to ve vztahu ke všem dceřiným společnostem firmy XXXXX, které byly nazvané jako XXXXX zřejmě 30. V roce 2010 však svědkyně z firmy XXXXX odešla, když v minulosti zde byla pouze zaměstnancem, nikoliv akcionářem nebo členem statutárního orgánu. Také J.S. potvrdila, že v této firmě působil J.K., jako finanční ředitel, a jeho hlavním úkolem bylo jednat s bankami. S financemi mu při přípravě projektů

pomáhal také I.F.. Rozhodující dokumenty za jednotlivé společnosti podepisovali jejich jednatele, z nichž někteří působili dokonce i přímo ve společnosti XXXXX. K dotazu soudu svědkyně uvedla, že si nevybavuje s odstupem času žádné detaily o výstavbě FVE Stálky, o jejím rozdělení na část „A“ a „B“ apod. K dotazu státního zástupce se svědkyně vyjádřila k roli obžalovaného S. A., který byl, podle jejího názoru, jen externím pracovníkem, do firmy XXXXX občas přijížděl, aby přinesl dokumenty k založení, ale co dělal konkrétně, svědkyně potvrdit nedokázala. Pokud sama předkládala konkrétním osobám nějaké dokumenty k podpisu, tj. zejména jednatelům, měly tyto osoby možnost si dokumenty zkontrolovat, prostudovat je. Jednatelé firmy XXXXX měli přístup k účetnictví. Nálezací soud považuje za podstatné vyjádření svědkyně Jitky Skřípcové k postavení J.K. ve společnosti XXXXX, neboť svědkyně potvrdila, že se K. staral zejména o tzv. cash-flow společnosti XXXXX, vyjednával s bankami a jeho agendu převzal I.F.. K. byl odpovědný generálním ředitelem společnosti, což byl F.S.. Nadřízeným svědkyně byl právě J.K.. Obžalovaný S. A. ji nijak neukoloval. Při zpracování formulářů pro vydání licence, které byly určeny na ERÚ, svědkyně spolupracovala s I.F. nebo K. a, podle jejího názoru, to byla vždy kolektivní věc, na níž každý zajišťoval nějakou část. Sama si nevybavuje, že by však nějaké materiály na ERÚ vezla, zpravidla se posílaly poštou, snad v jednom případě je osobně vzal I.F.. Tyto materiály dávali dohromady kolektivně a po jejich zpracování a kontrole je zpravidla svědkyně dala do obálky a poštou poslala na ERÚ. Za firmu XXXXX s nimi jednal J.V.. K dotazu obhajoby v závěru své výpovědi J.S. potvrdila, že když se podávaly žádosti na ERÚ, byl v zásadě vytvořený seznam dokumentů, které bylo nezbytné předložit, jako podklady k žádosti o licenci. Šlo o seznam dokumentů, které ERÚ od žadatelů vyžaduje proto, aby mohla být žádost podána. Sama však neví nic o tom, že by některé dokumenty u nich antidatovali.

20. **Svědkyně L.Ě.** u hlavního líčení potvrdila, že od roku 2010 pracovala ve společnosti XXXXX na pozici finančního analytika. Sama dělala faktury, zajišťovala jejich placení, ale o výstavbě FVE nic neví. K dotazu soudu svědkyně vysvětlila, že v zásadě dostávala faktury a jiné účetní dokumenty, které zaevidovala a předala účetní firmy. Tuto práci dělala nejen pro společnost XXXXX, ale pro všechny její dceřiné s. r. o., z nichž jedna se zabývala výstavbou FVE Stálky. Svědkyně vyloučila, že by se na stavbě této elektrárny byla někdy podívat. Co se týče dokumentů posílaných na ERÚ, L.Ě. uvedla, že sama je nepřipravovala a v jednom případě vzala připravenou obálku a odvezla ji na ERÚ. J.K. byl jejím nadřízeným. Vedle něho svědkyně spolupracovala s I.F. a J.S., která byla v pozici office manažera. Obžalovaný S. A. u nich v sídle společnosti nepracoval a svědkyně předpokládá, že projekty týkající se FVE řídil K., který byl hlavním ekonomickým šéfem, takže věděl o všem včetně evidence faktur. S obžalovaným S. A. svědkyně fyzicky nepřišla do kontaktu. Obžalovaný jí tedy žádné pokyny ani úkoly nedával.
21. **Svědka J.K.** potvrdil, že se k samotné výstavbě FVE Stálky „B“ nedokáže vyjádřit, protože na stavbě nikdy nebyl. Svědek působil ve firmě XXXXX na pozici finančního ředitele, což znamená, že řešil bankovní financování a byl tedy jednou z klíčových osob, která pomáhala vzniku projektu. Úkolem svědka bylo dávat dohromady finanční prostředky na realizaci FVE v rámci holdingu. Zásadním způsobem se podílel na uzavření smlouvy o generální dodávce a prostřednictvím svých dvou oddělení také realizoval veškeré úkony, které byly nutné k řádnému dokončení a zprovoznění elektrárny. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že smlouvu o dílo s dodavatelem stavby FVE uzavíral vždy jednatel firmy, ale vzhledem k tomu, že během roku sám řešil 25 prakticky stejných projektů, nedokáže přesně konkretizovat, jestli v případě FVE Stálky „B“ smlouvu uzavíral obžalovaný A. nebo druhý jednatel O.V.. Svědek potvrdil skutečnosti, které uvedli ostatní svědkové, tedy že sám nebyl akcionářem společnosti XXXXX, ale pracoval zde na základě smlouvy. Sám se ovšem domnívá, že za společnost s. r. o. jednali a rozhodující úkony činili jednatele. Fakticky ale veškeré věci byly podřízeny rozhodování na úrovni holdingu, takže nebylo třeba možné, aby si dceřiná společnost, tj. s. r. o. sama vzala úvěr nebo zastavila podíl bez souhlasu dozorčí rady XXXXX. V momentě, kdy však byl schválen rámeček, jednatele společnosti mohli dělat všechno podle svého uvážení. Na úrovni XXXXXU se tedy schvalovala nepochybně smlouva o dílo, smlouva o úvěru,

což byly klíčové smlouvy, které dávaly základ celému projektu. Všechno ostatní, co se projektu týkalo, bylo na úrovni rozhodování buď manažerů nebo jednatelů. Jednatel dostával předpřipravené věci, které reálně musel podepisovat, což ovšem neznamená, že by tuto činnost dělal, neboť všichni lidé patřili do holdingu. S odstupem času si svědek nevybavuje, že by některý z jednatelů odmítl nějaký dokument podepsat. Revizní zprávu zajišťoval generální dodavatel včetně vyřízení určitých dokumentů, protože to bylo řešeno v rámci jedné smlouvy. Svědek vysvětlil i financování jednotlivých dceřiných společností firmy XXXXX tím, že významná část finančních zdrojů byla vlastních a svědek tyto peníze pro firmu získával prodejem právě těch účelových společností, které měly ve svém vlastnictví práva na výstavbu FVE. Ne všechny dceřiné společnosti realizovaly ty FVE, na které získaly práva nebo povolení. Jednatelé dceřiných společností však byli srozuměni s tím, že dělali úkony, které od nich společnost XXXXX vyžadovala. S odstupem času si svědek nevybavuje žádný případ, kdy by obžalovaný S. A. odmítl učinit nějaký úkon nebo splnit pokyn, jak mu bylo zadáno dozorčí radou společnosti XXXXX. Jednatelé dceřiných společností měli přístup k rozhodujícím podkladům, k fakturacím, protokolům o předání díla apod., neboť oni určovali a podepisovali, co bylo podstatné. Musely se k nim tyto dokumenty dostat. V závěru hlavního líčení byl svědkovi předložen email (č. l. 1526), k němuž se však nedokázal vyjádřit s vysvětlením, emailů napsal desítky, stovky, tisíce. K dotazu obhájce obžalovaného S. A. svědek rovněž vysvětlil, že součástí smlouvy bylo zajištění veškerých věcí, týkajících se výstavby FVE od začátku až do konce, tedy až po závěrečné kolaudační rozhodnutí. To vyplývalo ze smlouvy, kterou měl svědek se společností XXXXX a tyto úkony byly přeneseny na generálního dodavatele, a to včetně revizní zprávy. Na smlouvě (č. l. 3347) je, podle tvrzení svědka, jeho podpis. Obdobně jako svědkyně J.S., také J.K. potvrdil, že ve firmě spolupracoval především s touto svědkyní a také s I.F., který řešil finance ve smyslu plateb, vedení účetnictví a finančně administrativní části. S. A., podle domněnky svědka, finanční záležitosti neřešil. Svědek se nedokázal vyjádřit k tomu, jestli obžalovaný S. A. podepsal žádost o změnu licence na FVE Stálky „B“. Po předložení smlouvy (č. l. 3280) svědek rovněž potvrdil, že ji uzavíral on sám osobně. Obdobně smlouvy viděl stokrát, a proto se nedokáže vyjádřit, a to ani vzhledem ke své odbornosti, co znamená formulace „vyvedení výkonu výroby bez závady“. Co se týče samotné žádosti podané na ERÚ ve vztahu k FVE Stálky „B“, komunikaci zajišťovalo u nich ve firmě administrativní oddělení. Většinu potřebných dokumentů, typu revizní zprávy, obdrželi od generálního dodavatele, obdobně jako předávací protokol. Svědek si však nevybaví žádné osobní zkušenosti nebo informace o tom, že by některé dokumenty byly antidatovány.

22. **Svědka I.F.** u hlavního líčení 15. 2. 2021 uvedl, že do společnosti XXXXX nastoupil asi v roce 2009 a pracoval na finančním oddělení. Jeho nadřízeným byl K. a svědek plnil jeho příkazy. Co se týče XXXXX, tak v té době to byla ještě společnost XXXXX a svědek se také pro tuto společnost v rámci firmy XXXXX, resp. jejího finančního oddělení staral o finanční záležitosti tohoto projektu. K nim na oddělení se projekty na výstavbu jednotlivých elektráren dostaly v okamžiku, kdy již bylo vydáno stavební povolení a zajišťovala se finanční stránka celého projektu. Také tento svědek potvrdil shodné skutečnosti, týkající se průběhu výstavby jednotlivých FVE, realizace jednotlivých projektů, resp. jednotlivých projektů, které ve společnosti XXXXX vznikly. I.F. uvedl, že část připravených projektů se prodala, část se realizovala, ovšem na realizaci najímali generálního dodavatele, který jim vždy konkrétní FVE, tedy i FVE ve Stálkách postavil tzv. na klíč. Generálním dodavatelem byla vždy stejná firma, a to XXXXX, s níž měli uzavřenu smlouvu o dílo. Z hlediska finančního zabezpečení jednotlivých projektů, tedy i FVE Stálky, postupovali tak, že získali bankovní úvěr, potom uzavřeli smlouvu o dílo na výstavbu elektrárny a další financování už řešila zejména banka prostřednictvím poskytnutého úvěru. K dotazu soudu svědek potvrdil, že z obžalovaných zná pouze S. A., který byl jedním z akcionářů firmy XXXXX, v níž působil jako finanční ředitel K.. Samotnou stavbu FVE Stálky „B“ svědek neřešil, neboť stavba probíhala přes generálního dodavatele, jehož úkolem bylo předat jim celé dílo. Firma XXXXX měla na starosti nejen výstavbu, ale i samotnou kolaudaci, včetně tzv. prvního paralelního připojení. Získání licence,

jak svědek potvrdil, už si ve firmě dělali sami. Tyto úkony, spojené s udělením licence, měli na starosti oni ve finančním oddělení, tedy zastřešoval to K.. Podle názoru svědka FVE Stálky patřila společnosti XXXXX a stavbu přebíral K., který tomu rozuměl, také to měl na starosti a zřejmě byl k tomu pověřen rozhodnutím akcionářů. V opačném případě by nemohl jménem společnosti jednat např. s bankami. K přípravě dokumentů pro získání licence, což je podstatná součást skutkového děje uvedeného v obžalobě, svědek připustil, že se na jejich přípravě spolupodílel, stejně s K. i L.Ā., která na oddělení pracovala, ale vzhledem k tomu, že elektráren bylo hodně, staral se o konkrétní záležitost vždy ten, kdo měl čas. U nich na oddělení se dokumenty postupně schraňovaly, potom se daly do obálky a poslaly na ERÚ v Jihlavě. Žadatelem o licenci pro tuto FVE Stálky byla, podle názoru svědka, společnost XXXXX, za níž měli oprávnění jednat a tedy i podat žádost o licenci, jednak obžalovaný S. A. a jednak druhý jednatel O.V.. Jeden z nich určitě musel podepsat žádost o licenci, která byla u nich na oddělení připravená, neboť v opačném případě by licenci nezískali. Podle názoru svědka pokud jednatel, tedy i obžalovaný S. A., licenci podepsal, neměl čas všechno zkontrolovat, neboť mu to zkrátka předložili a on to podepsal. Podepsal to vlastně formálně všechny dokumenty, které podepsat, jako jednatel, musel. Aktuálně svědek působí ve společnosti XXXXX na pozici finančního ředitele, kterou v minulosti zastával K., když vystupuje jako člen představenstva společnosti XXXXX a je také ve stejné pozici jako byl S. A., protože u těch společností, tzv. FVE, dělá jednatele. Na zajištění právních služeb mají nějakého advokáta. S odstupem času si svědek nevybavuje, jak bylo ošetřeno postavení K., který dělal úkony za společnost XXXXX s původním názvem XXXXX, tedy jestli měl např. podepsanou plnou moc generální nebo pro konkrétní úkony apod. K. byl finančním ředitelem společnosti XXXXX a pro její dceřiné společnosti vyjednával všechny potřebné věci počínaje úvěrem. Jestli však měl podepsanou plnou moc, svědek s jistotou potvrdit nedokázal. Po předstředění přípisu policejnímu orgánu ze dne 6. 8. 2015 (č. l. 3295-3296) svědek potvrdil, že za společnost XXXXX jej skutečně sám, jako člen představenstva, podepsal. Přípis obsahuje jménem firmy XXXXX vyjádření o tom, že za stavbu FVE Stálky „B“ na straně XXXXX odpovídali jednatele společnosti a o stavbu se staral jen generální dodavatel. Přesto však se o stavbu zajímalo obchodní vedení společnosti, kdy stavbu několikrát navštívil S. A., aby zkontroloval činnost generálního dodavatele. Také žádost o udělení licence byla podepsána jednatelem společnosti S. A.. V závěru tohoto přípisu je obsažena informace o tom, že společnost XXXXX disponuje informací o ztrátě stavebního deníku, který není možno doložit. K předloženému přípisu svědek u hlavního líčení vysvětlil, že sám osobně nikdy na této stavbě nebyl, stejně jako na stavbě jiných FVE. Pokud tento dopis vyhotovil, bylo to mj. i na základě informací dalších spolupracovníků. S. A. byl, podle tvrzení svědka, sice jednatelem společnosti, která žádala o licenci, ale 100% tyto podklady nepřipravoval. Dostal v podstatě dokumenty, které podepsal, když kompletaci dokumentů měla na starosti především J.S., příp. svědek K. nebo L.Ā.. Žádost o licenci tohoto typu vyplňoval mj. i svědek. Někdy se stávalo, že dokumenty poslali na ERÚ jako návrh k posouzení a ERÚ je příp. vyzval, aby něco doplnili. Jednatelé blíže nekontrolovali podklady, které dostávali k podpisu, neboť tomu nerozuměli a neměli tedy ani možnost je zkontrolovat. V zásadě tyto dokumenty podepsal ten z jednatelů, který byl zrovna v kanceláři. V závěru výslechu u hlavního líčení byl svědkovi předložen předávací protokol ze dne 29. 11. 2010 (č. l. 3323), k němuž svědek připustil, že je možné, že jej držel v ruce a je to formální předání a převzetí díla společností XXXXX. Kdo protokol podepsal na straně přejímajícího, sám potvrdit nedokáže, ovšem vyloučil, že by zde byl jeho podpis. K dotazu obhajoby uvedl, že osobně nebyl nikdy u toho, když by se některý z důležitých dokumentů, potřebných pro licenci, antidatoval. Stejně tak se domnívá, že předávací protokoly k předání díla nikdy antidatovány nebyly. Osobně u podpisu nebyl, a proto se domnívá, že datum, zde uvedené, odpovídá skutečnému předání a převzetí díla.

23. Další podstatnou skupinu důkazů tvoří svědecké výpovědi a listinné doklady, které souvisejí se samotnou výstavbou a dokončeností FVE Stálky „B“. Jedná se především o výpovědi svědků, kteří

participovali na činnosti společnosti **XXXXX**, jako generálního zhotovitele, jakož i o výpovědi svědků, kteří působili v subdodavatelských firmách, jak je shora uvedeno.

24. **Smlouvou o dílo ze dne 30. 7. 2010** (č. l. 3297, resp. 3397) bylo prokázáno, že ji na straně objednatele, tj. firmy **XXXXX** uzavřel její jednatel O.V. a na straně zhotovitele, tj. firmy **XXXXX** její předseda představenstva B.B.. Předmětem smlouvy bylo provedení díla na klíč spočívajícího ve výstavbě FVE Stálky „B“, o nominálním výkonu 2.636.775 Wp, a to podle projektové dokumentace (čl. II. Smlouvy). Dílo mělo být předáno do zkušebního provozu do 30. 11. 2010 (čl. III. odst. 1 písm. c) Smlouvy), a to za cenu 239.951.606 Kč včetně DPH (čl. IV. odst. 1 písm. c) Smlouvy).
25. Ze společnosti **XXXXX** byli u hlavního líčení vyslechnuti svědkové J.V., místopředseda představenstva, finanční ředitel M.Z., šéf výstavby Z.Z. a I.D., akcionáři. Hlavní stavbyvedoucí, kteří řídil výstavbu FVE Stálky část „B“ M.F. vyslechnut nebyl, neboť v mezidobí zemřel.
26. **Svědék J.V.** u hlavního líčení 17. 2. 2021 potvrdil, že pracoval jako místopředseda představenstva společnosti **XXXXX**, a také byl v pozici finančního ředitele. Sám se tedy zabýval organizačním a finančním řízením, ale stavby FVE neřídil osobně, ani je nenavštěvoval. V jeho kompetenci nebylo rovněž zajišťování revizních zpráv, takže se k tomu blíže vyjádřit nedokáže. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že smlouvu o dílo uzavírali s každým zákazníkem, tedy odběratelem, protože se jednalo o velké investiční projekty. Jejich zákazníkem bývaly různé společnosti a s odstupem času nedokáže přesně konkretizovat, pro kterého zákazníka stavěli FVE Stálky. K otázce dostavenosti FVE Stálky část „B“ se svědek vyjádřit nedokázal s vysvětlením, že na stavby nejezdil a vlastně ani neví, v které lokalitě se tato elektrárna nachází. Stavbu každé z elektráren řídil stavbyvedoucí. Svědek však jednal s nadřízenými stavbyvedoucími, nikoliv se stavbyvedoucími přímo. Co se týče zajištění základních komponentů pro stavbu FVE Stálky, bylo to, podle názoru svědka, v kompetenci jejich pracovníka B.B., který byl výkonným ředitelem firmy **XXXXX** a řešil především obchodní otázky. Svědek sám z firmy odešel asi na podzim roku 2011. K dotazu státního zástupce však uvedl, že se domnívá, že firma **XXXXX** řešila pouze stavební část jednotlivých FVE, nikoliv otázku např. získání licence. Po nahlédnutí na fakturační doklady č. l. 3186-3200 svědek upozornil na to, že na nich není jeho podpis, kdo tyto doklady vystavil, si s odstupem času nedokáže vybavit a stejně tak nedokáže potvrdit, jestli např. datum fakturace odpovídá reálnému datu. V obecné rovině ten, kdo vystavoval faktury, potřeboval rozhodující informace od nadřízeného každého stavbyvedoucího, který stavbu řídil. Na jejich podkladě mohl teprve faktury vystavit. Po nahlédnutí na tabulku (č. l. 1178) svědek uvedl, že je zde skutečně jeho jméno. Je možné, že tabulku vyhotovil, ale s odstupem času se nedokáže vyjádřit k tomu, co je jejím obsahem, neboť si to nevybavuje. Svědek se rovněž nedokázal vyjádřit k listinnému dokladu – emailu ze dne 23. 11. 2010, který zahrnoval obsah témat budoucí schůzky FVK (č. l. 1526). Po předstření tohoto listinného důkazu uvedl, že je sice mezi adresáty, ale nedokáže říct, jestli tato konkrétní schůzka 24. 11. 2010 skutečně proběhla, jestli na ní on osobně byl, příp. co se na ní projednávalo. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že firma **XXXXX** byla v pozici generálního dodavatele výstavby FVE a její povinnosti vyplývaly z konkrétní smlouvy o dílo. Stavbu řídil stavbyvedoucí ovšem, podle názoru svědka, nad stavbyvedoucími musel být vždy někdo, kdo je řídil a měl na starosti koordinaci stavebních prací. Zda si firma **XXXXX** sama objednávala jednotlivé komponenty nutné k výstavbě FVE včetně panelů pro stavbu FVE Stálky část „B“, svědek potvrdit ani vyvrátit nedokázal. Po předstření listinného důkazu označeného jako Prohlášení svědka, tj. J.V., nar. **XXXXX**, (viz č. l. 1605-1606) ze dne 9. 2. 2016, svědek v závěru svého výslechu u hlavního líčení uvedl, že situace mohly skutečně proběhnout tak, jak je v prohlášení uvedeno, sám si ovšem na toto prohlášení nevzpomíná a není schopen potvrdit, jestli je to jeho prohlášení, i když kategoricky to popřít nemůže.

27. S výpovědí svědka J.V. koresponduje výpověď **svědka B.B.**, vyslechnutého u hlavního líčení 11. 1. 2021. Svědek potvrdil, že pracoval ve firmě XXXXX a měl zde na starosti především obchodní záležitosti, týkající se nákupu produktů na výstavbu FVE ze zahraničí. Šlo primárně o konstrukce, střídače, panely apod. Svědek proto často jezdil do zahraničí, kde tyto jednotlivé komponenty sháněl a zajišťoval. Co se týče samotné stavby FVE Stálky, zde byl maximálně jednou, protože byl na jiné stavbě něco řešit s dodavatelem a na této stavbě se pouze v létě 2010 zastavili při cestě. K dotazu soudu svědek uvedl, že si s odstupem času nepamatuje detaily týkající se dodávky jednotlivých komponentů pro stavbu této FVE, když navíc jeho úkolem je vždy požadovaný produkt pouze zajistit tak, aby došel na sklad a potom už to řeší další pracovníci. Kromě toho souběžně řešili více staveb. Svědek rovněž uvedl, že v roce 2010 byl v pozici předsedy představenstva společnosti XXXXX, ale řešil především otázky obchodu ve vztahu k zahraničním dodavatelům. Kdy došlo k předání samotné stavby, si již nevybavuje a osobně se domnívá, že předávací protokol rovněž nepodepisoval. Svědek sám revizní zprávu pro zákazníka, tj. firmu XXXXX nezajišťoval a nedokáže se proto vyjádřit ani k tomu, jestli zajištěním této revizní zprávy patřilo mezi úkoly jejich firmy. K dotazu státního zástupce svědek tvrdil, že fakturaci měl na starosti J.V., a to fakturaci ve vztahu k zákazníkům, a proto se k tomu sám svědek u hlavního líčení rovněž nedokázal vyjádřit. Podpisové právo ve firmě XXXXX však měl kromě svědka pouze J.V., který byl finančním ředitelem firmy a řešil proto především finanční stránku stavby, tj. jednání s bankou, úvěry apod. Předávací protokol o předání a převzetí díla svědek, podle svého tvrzení viděl až poprvé na policii při svém výslechu v přípravném řízení.
28. **Svědka I.D.**, vyslechnutý u hlavního líčení 11. 5. 2021, uvedl, že sám byl pouze akcionářem firmy XXXXX, a proto se detailně na této zakázce nepodílel. Obžalovaného S. A. v zásadě poznal jako klienta. Rovněž tomuto svědkovi byla předložena emailová komunikace (č. l. 860), avšak svědek vysvětlil, že s odstupem času, více než 11 let, si nepamatuje, co se řešilo a blíže se k tomu vyjádřit nedokáže. Aktuálně si nevybavuje žádné problémy při výstavbě FVE Stálky, když sám byl v pozici vyloženě pouze akcionáře. Neví také, jestli se uskutečnila 23. 11. 2010 tato schůzka akcionářů. Firma měla zřejmě standardní smlouvy na výstavbu jednotlivých FVE, ale všechno měli na starosti B.B. a J.V.. K rozporům mezi svou výpovědí u hlavního líčení a přípravného řízení, v části týkající se jeho postavení ve společnosti XXXXX jako vlastníka či místopředsedy představenstva, svědek vysvětlil, že u hlavního líčení už si nevybavil, že tu firmu vlastně zakládal. Později to nějak přepsal na B.B. a sám ve firmě působil, než tam nastoupili B.B. a J.V.. V tomto směru setrval na výpovědi, kterou učinil na policii, když ještě doplnil, že neví o tom, že by se předávací protokol jakkoli antidatoval. Sám se předání staveb vůbec neúčastnil a o antidatování protokolů se ani nic nedozvěděl.
29. Rovněž **svědek Z.Z.**, vyslechnutý u hlavního líčení 17. 2. 2021, potvrdil, že společně s I.D. a zřejmě i panem H. nebo panem O. byli v té době akcionáři společnosti XXXXX, když výstavbu FVE a všechny věci s tím související řídil výkonný ředitel B.B.. Svědek, stejně jako další akcionáři, se na samotné výstavbě nijak nepodíleli. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že na pozici jednoho ze stavbyvedoucích, možná šéfa výstavby byl také jeho bratr svědek M.Z.. Obžalovaného S. A. svědek zná, neboť on byl společníkem firmy XXXXX, takže se vlastně znali, když měli podobné aktivity na straně investorů a provozovatelů elektráren. Svědek Z.Z. se však sám nikdy nebyl podívat na elektrárny ve Stálcích a z informací, které dodatečně sbíral, dospěl k závěru, že elektrárna byla zcela v pořádku a celý proces byl vykonstruovaný. K emailovému dopisu ze dne 23. 11. 2010 s pozvánkou a programem schůze akcionářů 24. 11. 2010, který svědek měl rovněž dostat (č. l. 1526), u hlavního líčení uvedl, že už 100% nedokáže říct, jestli se tato schůzka konala, ale v akcionářské struktuře se za obě firmy zpravidla setkávali. Dále svědek uvedl, že jejich společnost XXXXX stavěla více FVE najednou, byla tedy generálním dodavatelem těchto staveb tzv. na klíč. Svědek však byl pouhým akcionářem a výstavbu těchto FVE neřešil, proto ani neví, kdo byl za jejich firmu přítomen u předání díla. V závěru své výpovědi Z.Z. vyloučil, že by byl osobně přítomen při předání stavby označené jako FVE Stálky „B“.

30. S výpovědí svědka Z.Z. koresponduje také výpověď **svědka M.Z.**, jeho bratra, který byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 19. 1. 2021. Svědek potvrdil, že pro firmu XXXXX pracoval vlastně jako šéf výstavby FVE a měl tedy na starosti, jako celek, vybudovat oddělení výstavby FVE ve firmě XXXXX. Sám si nabíral stavbyvedoucí, které zaučoval, zaškoloval a ti dostávali na starosti jednotlivé stavby. Samotná FVE Stálky byla rozdělena na dvě části, a to na část „A“ a část „B“. Nejdříve byla dokončena část „A“, ale souběžně s touto částí stavby se vlastně dělaly určité práce, které se týkaly zejména VN i pro část FVE Stálky „B“. S odstupem času si svědek vybavil, že na této stavbě se finišovalo ke konci roku, elektrárna se dodělávala v prosinci, aby se to všechno stihlo do konce roku, proto se pracovalo i mezi svátky. Na této stavbě byl stavbyvedoucím M.F., který měl vést stavební deník a zapisoval do něj. K dotazu soudu svědek potvrdil, že sám žádné rozhodující úkony za firmu XXXXX ve vztahu k této stavbě FVE Stálky „B“ nedělal, neboť to měli v kompetenci jeho nadřízení. Úkolem svědka však bylo mj. posuzovat ceny a nabídky jednotkových komponentů a prací. Jejich firma XXXXX měla za úkol dodat podklady, tedy projektovou dokumentaci, jak průvodní, tak dokumentaci skutečného stavu a také měla za úkol dodat zákazníkovi revizní zprávy. Kdo přesně však revizní zprávy pro FVE Stálky „B“ dělal, svědek určit nedokázal s vysvětlením, že to bylo součástí dodávky těch subjektů, které pro jejich firmu práci prováděli. Konkrétně však v případě stavby FVE Stálky „B“ svědek nedokázal určit, který subjekt revizní zprávu dělal a na základě jakého dokumentu s tím, že to musela být objednávka jejich subdodavatele, který to zřejmě na místě řešil se stavbyvedoucím. Podle názoru svědka musela být tato stavba provozuschopná kolem 22. 12. 2010, protože, když sám byl na stavbě na kontrole kolem 25. nebo 26. 12., našel tam pouze nepořádek na staveništi, ale pracovníci už tam nebyli. Podle tvrzení svědka v této době už byla elektrárna dokončena, protože tam údajně viděl všechno namontované, tedy konstrukce, panely, střídače, měniče, rozvodny apod. Domnívá se tedy, že do 24. 12. 2010 již byla stavba hotová. Svědek však u předání stavby osobně přítomen nebyl, neboť stavbu zákazníkovi fyzicky předával stavbyvedoucí M.F.. Dokumenty dával dohromady asistent, kterého měl svědek k dispozici. Fyzické předání stavby měli podepisovat stavbyvedoucí, ale ukončení díla zřejmě podepisovali svědkovi nadřízení. Údaje uvedené ve stavebním deníku by měly odrážet skutečný stav stavby, ale svědek průběžně na stavbě nebyl, takže se k tomu blíže vyjádřit nedokázal. Stavební deník měl být součástí dokumentace předávané investorovi. Ovšem ani tuto dokumentaci svědek nekompletoval a investorovi nepředával. Rovněž tomuto svědkovi byly předloženy faktury (č. l. 3186-3200), k nimž uvedl, že tyto faktury směrem k investorovi přes něj neprocházely, a proto se k nim vyjádřit nedokázal. S časovým odstupem nemůže ani potvrdit nebo vyvrátit, jestli údaje, zde uvedené, odpovídají skutečnosti. Panely se montovaly ještě v prosinci 2010, takže údaje uvedené na faktuře (č. l. 3200) mohou odpovídat skutečnosti, neboť je zde datum 1. – 17. 12. Faktury vystavoval J.V., ale podle názoru svědka to nebylo s prodlevou např. měsíce. K dotazu obhajoby svědek dále uvedl, že mu stavbyvedoucí M.F. žádný problém s touto stavbou nehlásil, a proto se sám domnívá, že stavba probíhala standardně. Podklady ke stavbě dával dohromady asistent svědka P.G., který je zřejmě předával J.V. a ten je dále poskytoval investorovi. Svědek osobně nebyl přítomen zprovoznění elektrárny, tj. propojení části VN s distribuční soustavou, ale, podle jeho tvrzení, FVE Stálky část „B“ měla svou vlastní VN část, nikoliv tedy společnou se stavbou Stálky část „A“. Po opětovném předložení faktury (č. l. 3200) svědek vysvětlil, že jestli je zde uvedena instalace EZS, muselo se to týkat zabezpečení elektrárny jako takové, nikoliv ostražky nebo hlídání stavby v průběhu výstavby. K případné antidataci např. předávacího protokolu, svědek nemá žádné informace. Po nahlédnutí na předávací protokol (č. l. 3323) svědek uvedl, že sám jej nepodepisoval, ale pokud to bylo předané a podepsané, tak to muselo být toho dne. Potřebné dokumenty pro licenci včetně revizní zprávy však jeho rukama neprošly, ale sám obecně předpokládá, že když je někdo certifikovaný revizní technik, tedy má tzv. kulaté razítko, tak po něm nikdo revizní zprávu nemusí kontrolovat. Za podstatné považuje nalézací soud závěrečné vyjádření svědka, kdy vycházel z data 29. 11. 2010, které je uvedeno na předávacím protokole a vysvětlil, že podle jeho názoru se musel někdo splést (tzv. seknout v datu, jak výslovně uvedl), neboť svědek sám ví, že ještě v prosinci se domontovávaly panely.

31. **Svědék P.G.**, kterého označil M.Z. jako svého asistenta, který mu pomáhal připravovat potřebné dokumenty, byl rovněž vyslechnut u hlavního líčení, a to dne 11. 1. 2021. Svědek uvedl, že ve firmě XXXXX působil jako koordinátor zakázek a mj. měl na starosti také FVE Stálky. V zásadě dělal především tzv. poptávkovou činnost na výběr subdodavatele jednotlivých prací. P.G. potvrdil, že na elektrárny fyzicky nejezdil, výjimečně snad jednu nebo dvě mohl navštívit, aby měl přehled, co se v elektrárně děje. Co se týká předání dokumentů samotných, tak tyto podepisoval, nikoliv však dokumenty týkající se samotné stavby. P.G. vysvětlil, že se u něj sbíhala projektová dokumentace, kterou zkompletoval, svázal do jednoho balíčku a předl to u investora. Součástí toho byl předávací protokol, který dostal od nadřízených. Za tuto stavbu, podle jeho názoru, odpovídal M.Z., jako hlavní stavbyvedoucí a přímý nadřízený. M.Z. měl pod sebou všechny stavbyvedoucí a byl také svědkovým nadřízeným. Svědek osobně však nikoho neřídil. Pokud hovořil o předávacím protokolu, měl tím na mysli dokument o předání dokumentace, nikoliv předávací protokol týkající se předání stavby. Podle svého tvrzení všechno předal J.S. v budově investora. Po předestření části výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu svědek znovu vysvětlil, že stavbu samotnou nepředával, neboť k tomu neměl ani oprávnění. Kromě toho se předání stavby investorovi ani neúčastnil. Předával pouze dokumenty a právě o předání dokumentů byl sepsán tento předávací protokol. Na podrobnosti týkající se tohoto protokolu si ovšem s odstupem času nepamatuje.
32. Pro úplnost lze rekapitulovat, že v přípravném řízení, ani u hlavního líčení nebyl vyslechnut v procesním postavení svědka hlavní stavbyvedoucí **M.F.**, jehož svědecká výpověď mohla objasnit rozhodné skutkové okolnosti. Listinnými doklady o šetření policejních orgánů (č. l. 3886-3893) a zejména pak úmrtním listem (č. l. 3894) bylo prokázáno, že M.F., nar. XXXXX, zemřel XXXXX a policejní orgány šetření jeho smrti odložily jako sebevraždu (č. l. 3891).
33. **Firma XXXXX** byla subdodavatelskou firmou firmy XXXXX Jediný společník a jednatel firmy XXXXX **L.Z.** byl vyslechnut v procesním postavení svědka u hlavního líčení 17. 2. 2021. Svědek potvrdil, že jeho firma dodávala FV panely na tuto elektrárnu firmě XXXXX, když sama tyto panely nakupovala a dodávala jich velké množství i na jiné elektrárny. Že by byly v závěru roku 2010 nějaké problémy s dodávkami FV panelů, si svědek s odstupem času nevybavuje. Svědek v plném rozsahu setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení dne 19. 10. 2017 (č. l. 1619), která byla u hlavního líčení čtena postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu. V této výpovědi potvrdil, že o samotné výstavbě FVE Stálky část „B“ mu není nic známo, stejně jako o trestné činnosti, která v souvislosti s výstavbou měla být spáchána. Svědek se vyjádřil celkem ke třinácti fakturám, které předložil v přípravném řízení 15. 3. 2016 sám policejnímu orgánu. Zejména potvrdil, že na fakturách ze dne 26. 10. 2010 č. 3410501 (č. l. 1626) a ze dne 3. 1. 2011 č. 3511002 (č. l. 1624) je jeho podpis a také razítko firmy XXXXX. Stejně tak počty dodávek panelů od jeho firmy na stavbu FVE Stálky, II. etapa, které jsou uvedené v předložené tabulce (č. l. 1628) odpovídají dodávkám, které jeho firma provedla, i když tabulku sám nevytvářel a nikdy ji neviděl. Pro úplnost lze podotknout, že s výpovědí svědka koresponduje protokol o vydání věci ze dne 15. 3. 2016 (č. l. 4056), a to 13 ks předložených faktur, které jsou v originále založeny v trestním spise (č. l. 4060-4073). U hlavního líčení svědek uvedl, že je pravděpodobné, že tyto faktury vystavoval on sám, ale je to záležitost stará 11 let. Odběratelem panelů byla společnost XXXXX Panely byly dodány tak, jak je uvedeno v rubrice zdanitelné plnění na těchto fakturách.
34. Dalším subdodavatelem firmy XXXXX byla firma **XXXXX**. z Amberku ve Spolkové republice Německo. Její jednatel **svědek Z.Ž.** byl vyslechnut 1. 3. 2018 a jeho svědecká výpověď (č. l. 1643) byla čtena podle § 211 odst. 1 trestního řádu u hlavního líčení dne 11. 1. 2021. Svědek po zákonném poučení potvrdil, že dodávali FV panely firmě XXXXX a on přitom komunikoval především s B.B., který sháněl moduly Trina. Bylo to na podzim roku 2010, ještě než nastoupila státní regulace výkupních cen. Jejich firma působilá ovšem jako zprostředkovatel, když majitelem zboží byla společnost XXXXX, kterou zastupoval pan V.. Svědek se rovněž vyjádřil k emailové komunikaci

z 2. 12. 2010, v níž jsou zmiňovány vysoké náklady na přepravu panelů z Brém do Stálek, když potvrdil, že tento dopis psal on sám. S odstupem času si vybavil, že se jednalo o FV panely Trina, na jejichž dodávku byla sepsána, svědkovi předložená, smlouva o úschově z 2. 12. 2012. Za firmu XXXXX ji skutečně podepsal svědek.

35. Jedním z hlavních subdodavatelů FVE, tj. dodavatelem pro firmu XXXXX, byla firma **XXXXX**, jejíž jednatel **J.H.** byl osobně vyslechnut, jako svědek, u hlavního líčení 19. 1. 2021. Svědek potvrdil, že je majitelem této společnosti, která prováděla především výkopové práce a elektrikářské práce pro firmu XXXXX. Vzhledem ke své pozici jednatele svědek elektrárnu prakticky nenavštěvoval a většinu věcí řešil se stavbyvedoucím M.F.. Potřebné úkony pro svědka na místě dělal jeho bratranec B.H., který zde působil jako OSVČ. B.H. především komunikoval se stavbyvedoucím, který zaměstnancům svědkovi firmy říkal, co mají dělat. J.H., podle svého tvrzení, na stavbu jezdil především, aby podepsal faktury za práce, které provedli. Firma XXXXX měla uzavřenu smlouvu s firmou XXXXX, jejímž předmětem byly výkopové práce, NN část elektrárny, zapojování panelů a střídačů. Svědek upřesnil, že FV panely na elektrárně jenom zapojovali a propojovali, tedy dělali elektrikářské práce typu pospojování panelů a zavedení do střídačů. Kromě toho dělali i nějaké povrchové úpravy a všechno ukončili v březnu, i když podle odhadu svědka odborné práce dělali ještě v lednu a únoru, tedy po vánocích roku 2010. Stavební deník, který si dělali pro potřeby své firmy, odevzdali a policii a zápisy do stavebního deníku dělal J.H., který pro firmu XXXXX prováděl především elektrikářské práce. S odstupem času si svědek vybavuje, že snad součástí zakázky jejich firmy pro firmu XXXXX bylo dodání i revizních zpráv, které však zajišťoval B.H., nikoliv svědek. B.H. při zajišťování těchto revizních zpráv komunikoval se stavbyvedoucím M.F. a oni si všechno řešili po své linii, proto svědek netuší, jak to přesně bylo. Rozhodně však J.H. vyloučil, že by revizi nebo revizní zprávu zajišťoval on sám. Jméno obžalovaného P. F. mu nic neříká, podle svého tvrzení se s ním svědek nikdy nesetkal a ani netuší, že by P. F. dělal revize. Na protokol o předání a převzetí díla z dubna 2011 si J.H. nepamatuje. Po představených listinných důkazů J.H. potvrdil, že faktura, vystavená firmou XXXXX, jako dodavatelem pro svědkovu firmu XXXXX dne 17. 2. 2011 za provedené montážní a elektro práce na akci FVE Stálky, musí být jejich, ale podrobnosti si už nevybavuje. Obdobně se svědek vyjádřil k faktuře, kterou jim firma XXXXX vystavila 3. 1. 2011 (č. l. 4270), když potvrdil, že tato firma pro jejich firmu pracovala, měla tam nějaké lidi, i když obě firmy mezi sebou písemnou smlouvu uzavřenu neměli. Obdobně faktury téhož dodavatele (č. l. 4271, 4272) svědek blíže konkretizovat nedokázal s vysvětlením, že je vystavovala účetní pro jejich firmu. Po předložení protokolu o předání a převzetí díla z 22. 2. 2011 mezi zhotovitelem firmou XXXXX a objednatelem firmou XXXXX (č. l. 4363-4364) svědek uvedl, že podpis u razítka jejich firmy na druhé straně protokolu není jeho. Vzhledem k tomu, že svědek J.H. mohl jménem jejich firmy komunikovat s M.F. z firmy XXXXX s. r. o., tak svým způsobem mohl tento protokol podepsat. Kromě toho razítka, které je na protokole uvedeno, používal i B.H.. Toto vyjádření svědka, podle názoru soudu, vysvětluje, závěrečné údaje pod razítkem firmy XXXXX, kde je uvedeno „H. a Häusler“. V závěru své výpovědi svědek upřesnil, že pracovníci jeho firmy na stavbě této FVE panely nepokládali, pouze je spojovali. Svědek rozhodně na stavbě nebyl proto, aby panely počítal. Projekt sice viděl, ale předal ho fundovanějším elektrikářům. Nálezací soud považuje za podstatné vyjádření svědka ke smlouvě o dílo mezi objednatelem XXXXX a firmou XXXXX o dodávce instalace a propojení komponent NN FVE Stálky „B“ (č. l. 4344). Svědek potvrdil, že z čl. II. odst. 1 sice vyplývá, že dílo mělo být provedeno do 30. 11. 2010, ale do tohoto termínu provedeno nebylo. Co všechno však na stavbě v rámci této dodávky chybělo, svědek již s odstupem času konkretizovat nedokázal. Pro následné závěry o nedokončenosti stavby FVE Stálky část „B“ v termínu před provedením revize a zpracování revizní zprávy svědčí také listinné důkazy, které mají vztah k firmě XXXXX svědka J.H.. Tím nálezací soud míní mj. **protokol o předání a převzetí díla ze dne 22. 2. 2011** (č. l. 4363) mezi zhotovitelem firmou XXXXX a objednatelem firmou XXXXX a s obsahově odlišný **protokol s nedodělkou ze dne 26. 4. 2011** opět mezi stejnými subjekty, tj. firmou XXXXX

a firmou XXXXX V protokole z 22. 2. 2011 je poměrně rozsáhlý soupis vad a nedodělků, mezi které např. patří údaj o tom, že kompletní revize bude aktualizována oproti revizi výchozí. Rovněž další vady a nedodělky svědčí o tom, že k tomuto dni stavba nebyla kompletně dokončená, když je třeba např. zatěsnit vstup kabelu napájení DTR do kiosku a je třeba to zalištovat, a to nejpozději do 4. 3. 2011, příp. je třeba odstranit nefunkční kabeláže, do stavby nezapojené apod. **Faktura – daňový doklad** (č. l. 4362) pak prokazuje, že byla fakturována dodávka instalace a propojení komponentů NN na FVE Stálky a tento doklad byl vystaven 4. 3. 2011, když stejného data bylo uskutečněno zdanitelné plnění. **Stavební deník firmy XXXXX** (č. l. 4366 a násl.) pak mj. svědčí o zapojování FV panelů a MX skříní ještě v roce 2011 (v lednu a únoru 2011 viz č. l. 4366, 4368-4369 a další). S touto výpovědí svědka J.H. koresponduje výpověď **svědka J.H.**, vyslechnutého u hlavního líčení 11. 1. 2021. Svědek potvrdil, že pracoval pro J.H., který mu však dosud provedené práce nezaplatil. J.H. se svými spolupracovníky prováděl elektropráce se specializací silnoproud i slaboproud. Zpočátku tahali silové kabely, později dělali i slaboproudé kabely a v podstatě měli na starosti určitý úsek prací. Svědek potvrdil, že s J. H., resp. jeho firmou měl pouze ústní smlouvu, když sám pracuje jako OSVČ, ale má i zaměstnance. Podstata jejich práce probíhala v natahování kabelů k jednotlivým skříním, v zapojování FV panelů apod. V zásadě šlo o veškeré práce, které byly spojené s FVE. Jeho práci i práci jeho zaměstnanců řídil jednak J.H. a jednak stavbyvedoucí, který na stavbě působil. Práce, které svědek provedl, J.H. odsouhlasil a svědek pravidelně v měsíčních intervalech dělal fakturaci provedených prací. Kdo však před kolaudací provedl revizní zprávu, určitě nedokázal. U hlavního líčení byly svědkovi předloženy listinné důkazy, zejména stavební deníky (č. l. 4366-4380), avšak svědek nebyl schopen žádné věcné a konkrétní informace, zde uvedené, potvrdit, event. vyvrátit. Po předestření výpovědi, kterou svědek učinil v přípravném řízení procesně řádným způsobem (č. l. 1437-1441), svědek na této výpovědi setrval s vysvětlením, že tehdy vypovídal pravdu. V přípravném řízení svědek mj. uvedl, že samotné panely zapojovali pracovníci firmy J.D.. Pro úplnost je pak třeba poukázat na vyjádření svědka, učiněné u hlavního líčení, k části stavebního deníku (č. l. 4369), kdy svědek uvedl, že u zápisů jsou podpisy v kroužku, které vypadají jako jeho podpis. Nalézací soud podotýká, že se jedná o zápisy do stavebního deníku z počátku února 2011, z nichž vyplývá, že docházelo k montáži a zapojování MX skříní a také 5. 2. 2011 k zapojení celkem 104 panelů apod. I tato skutková zjištění svědčí pro následně rozvedený závěr nalézacího soudu o tom, že v době provedené revize obžalovaným P. F. nebyla FVE Stálky část „B“ zcela dokončená.

36. Zástupce **firmy XXXXX svědek J.D.** byl vyslechnut u hlavního líčení 11. 1. 2011 a potvrdil, že tato firma dostala zakázku na provedení elektrikářských prací od firmy XXXXX Svědek osobně sice na elektrárně nepracoval, ale měl tam najato asi 8 – 10 lidí, kteří pro jeho firmu pracovali. Šlo o provedení elektrikářských prací, dále o dodělání a doladění elektrárny. Svědek upozornil na to, že také vyměňovali některé panely, které byly rozbité. Poté sladřovali výkon jednotlivých řad, přidávali nebo ubírali v řadách panely apod. Firma XXXXX měla uzavřenu smlouvu s firmou XXXXX, ale jestli to byla smlouva písemná, si svědek vybavit nedokázal, když potvrdil, že na této stavbě pracovali přibližně v prosinci a lednu v době řádově před 8 – 10 lety. K dotazu soudu svědek J.D. jednoznačně uvedl, že určitě v lednu na stavbě ještě něco dodělávali, když tam nastoupili v prosinci. Zaměstnance jeho firmy úkoloval z jejich firmy pan P., který byl vlastně najatý jako OSVČ. Svědek nejdříve tvrdil, že úkoly panu Procházkovi zadával majitel společnosti XXXXX pan H., později připustil, že si jeho křestní jméno nepamatuje, ale vlastně si pamatuje, že úkoly jim dával pan H., který majitelem této společnosti nebyl a nebyl ani jejím jednatelem. Vzhledem k výpovědi svědka J.H. a ostatně i k logice věci lze dovodit, že touto osobou byl skutečně B.H., neboť jak J.H. potvrdil, sám byl společníkem a jednatelem firmy, ale úkoly zaměstnancům nepřiděloval, řešil spíše administrativní záležitosti související s fakturací. Pro jeho firmu tam jako externí spolupracovník pracoval právě jeho bratranec B.H., který měl na starosti praktické úkoly včetně zajištění revizní zprávy. K dotazu státního zástupce svědek J.D. potvrdil, že v lednu i v prosinci přeskládávali panely, neboť tam byly špatné spoje, něco tam bylo překoplé, proto museli měnit kabely, dělat

opravy konstrukcí, jejich zpevnování apod. Jestli v té době elektrárna Stálky „B“ vyráběla elektřinu, svědek určit nedokázal, ale potvrdil, že když prováděli instalace část konstrukcí, kabelů nebo panelů chyběla, protože se panely přehazovaly a hromada jich byla rozbitých. U hlavního líčení byly svědkovi předestřeny listinné důkazy a J.D. potvrdil, že faktura ze dne 18. 2. 2011, vystavená pro firmu XXXXX (č. l. 4269), je skutečně fakturou pocházející z jejich firmy. Stejný charakter mají i další faktury (č. l. 4270-4272), ovšem, jak svědek upozornil a ostatně to vyplývá i z textu těchto tří faktur, byly vystaveny za práce nikoliv na FVE Stálky, jako prvotní faktura (č. l. 4269), ale za práce na FVE Svitávka. Vzhledem k tomu, že faktura ze dne 18. 2. 2011 byla vystavena v tomto období, je možné, že práce prováděli až do února 2011. S výpovědí svědka J.D. koresponduje i výpověď **svědka L.B.**, vyslechnutého u hlavního líčení 11. 5. 2021. Svědek potvrdil, že na této stavbě pracoval pro firmu XXXXX, a to tak že prováděl veškeré práce, které bylo potřeba. Šlo o úklid, přepravu nářadí a byl také k ruce elektrikářům, i když není profesí elektrikář. Práci mu zadával vždy někdo z mistrů a svědek zde pracoval na základě živnostenského listu, v zásadě jako pomocná síla. Po předložení stavebního deníku společnosti XXXXX (č. l. 4366) svědek uvedl, že svoje písmo nepoznává, i když připustil, že na str. 4372 to může být jeho písmo. Na jména montérů, zde uvedená (č. l. 4377), si příliš nepamatuje, zná pana K., pana P. a pana K.. Svědek opakovaně uvedl, že pro něj byl směrodatný J.D. z firmy XXXXX, pro kterého pracoval, když sám dojížděl do práce každý den. Když práce končil, viděl zde velké pole solárních panelů, ale protože problematice vůbec nerozumí, nedokázal se vyjádřit k tomu, jestli elektrárna byla či nebyla dokončená. Na základě žádosti svědka L.B. na stavbě krátce působil také **A.S.**, který, jak sám potvrdil u hlavního líčení 20. 1. 2021, zde prováděl především manuální práci. Bylo to někdy v zimě, což si pamatuje podle toho, že kopání do země jim příliš nešlo, protože bylo všechno zmrzlé. Časově to zařadit nedokáže, ale domnívá se, že záznamy musí existovat ve stavebním deníku. Z osob, které zde pracovaly, znal svědek pouze L.B. a vzhledem k desetiletému časovému odstupu si detaily vybavit nedokázal. Potvrdil pouze, že zde dělal výkopové práce a byl zde vyloženě na brigádě. Smlouva mezi ním a L.B. byla totiž ústní, protože šlo o období, kdy svědek po dobu cca 1 týdne neměl sám práci. Po předestření výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu (č. l. 1537) svědek A.S. uvedl, že na této výpovědi trvá, protože vypovídal pravdu. V této souvislosti lze považovat za věrohodné tvrzení svědka o tom, že zde pracoval v únoru 2011 a prováděl výkopové práce od rozvaděčů směrem k hlavnímu výkopu. Svědek tehdy vypovídal jednak z kratším časovým odstupem a jednak jeho výpověď koresponduje s dalšími svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy. Rovněž **svědek M.P.**, vyslechnutý u hlavního líčení 16. 2. 2021 uvedl, že na stavbě pracoval pro J.D., tj. firmu XXXXX, která vykonávala práce pro pana H. (pozn. soudu tj. pro firmu XXXXX). Svědek uvedl, že nebyl zaměstnancem, ale pracoval jako OSVČ. On i jeho spolupracovníci zde usazovali panely a potom pomáhali elektrikářům natahovat kabely na propojování. Elektrárnu tvořily dvě části, které byly oplocené na jednom pozemku, ale v době, kdy zde pracoval, byla již jedna část elektrárny hotová a dodělávala se druhá část, ovšem v rámci oploceného pozemku. Část prací končili před vánocemi a někteří spolupracovníci zde zůstali i na silvestra a končili až v novém roce. Potom ještě na stavbu jezdili, protože jiná firma to špatně zapojovala a oni to museli opravovat, i když J.D. jim nezaplatil. K dotazu státního zástupce svědek vysvětlil, že na stavbě už byly konstrukce, na které ukládali panely a z nich roztahovali kabeláž až do těch skříní. Po předestření části výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu (č. l. 1531 a násl.) svědek M.P. uvedl, že druhá část elektrárny už byla zapojená, ale panely byly zapojené od té poloviny, takže se asi musel v té původní výpovědi splést. Dále vysvětlil, že pokud uvedl, že se předělávaly panely, mínil tím výměnu panelů, které byly prasklé. K dotazu obhajoby svědek dále vysvětlil, že pokud říkal, že potřebovali do konce roku kolaudovat, asi se přehlé a myslel tím, že potřebovali tu půlku zkolaudovat, aby mohli nahlásit, že je funkční.

37. Dalším subdodavatelem firmy XXXXX byla firma **XXXXX**, jejíž jednatel **M.M.** byl vyslechnut u hlavního líčení 15. 2. 2021 v procesním postavení svědka. Po zákonném poučení M.M. potvrdil, že

je na práce v elektrárně najala právě firma XXXXX, s níž měli uzavřenu smlouvu. Co bylo přesně předmětem jejich dodávky, si již nevybavuje, ale rámcově potvrdil, že zde dělali elektriku, elektrické zařízení a také spolupracovali s firmou, jejímž jednatelem byl pan H. (pozn. soudu firma XXXXX). Svědek M.M. potvrdil, že on provedení revizní zprávy neobjednával a ani revizní zprávu neobdržel. Rozhodně nekomunikoval ani s revizním technikem a jeho práce neobjednával. Kdo měl za úkol zajistit revizní zprávu, proto určit nedokázal. Materiál na práce, které prováděli, si dodávala přímo firma XXXXX, jejímž stavbyvedoucím byl M.F.. Tyto skutečnosti svědek potvrdil ve své výpovědi v přípravném řízení (č.l. 1507 a násl.), na níž setrval u hlavního líčení poté, co byla výpověď přečtena postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu. Svědek současně uvedl, že obžalovaného P. F. nezná, aktuálně sám pracuje jako technik ve firmě XXXXX Servis. Zda je obžalovaný S. A. jedním z majitelů této firmy však nedokáže aktuálně říct.

38. **Svědék D.K.**, vyslechnutý u hlavního líčení 19. 1. 2021, potvrdil, že na této stavbě dělal bagristu a prováděl tedy výkopové práce, ale současně i rozvážel panely a natahoval elektrikářům kabely. Všechny práce dělal především pro firmu XXXXX a případně pro druhé firmy, které si ho najaly v době, když neměl pracovní náplň. Ve výkazech o provozu bagru, které vyhotovil, je všechno napsané, protože to bylo důležité pro fakturaci. Svědek rovněž uvedl, že práce na této stavbě ukončil někdo na jaře, když přes vánoce byla přestávka. Jako bagrista ve firmě XXXXX pracoval pouze on, takže pokud tato firma vykazovala a zejména fakturovala práce provedené za použití bagru, byly to práce, které vykonával svědek. Výkazy o provozu vozidla vyplňoval každý den. Poté, co byly svědkovi předloženy listinné doklady, potvrdil zejména, že výkaz (č. l. 3990) obsahuje jeho podpis i podpis stavbyvedoucího, který vždy provedení prací potvrdil. Stavbyvedoucím byl v té době M.F., který svědkovi dával úkoly, ať už pracoval svědek pro kteroukoliv firmu. Podpis svědka je rovněž na dalším záznamu o provozu vozidla (č. l. 3991, 3993, 3995, 3996, 3998, 4000 a 4002). Na podkladě těchto záznamů jeho zaměstnavatel vystavoval faktury. Podpisy svědka jsou i na dalších listinných dokladech, a to záznamech o provozu stroje (č. l. 4004, 4006, 4008, resp. 591, 592, 595, 629). K dotazu státního zástupce svědek rovněž vysvětlil, že na paletě mohlo být 20-30 FV panelů a v kamionu, který je přivezl, bylo cca 20 palet, tj. odhadem 600-800 panelů na jednom kamionu. Kamiony navážely FV panely v zimě, protože byl sníh a svědek je potom bagrem rozvážel po stavbě. Záznamy o provozu vozidla, které vyhotovil, po něm kontroloval stavbyvedoucí M.F.. Svědek rovněž připustil, že na stavbě docházelo k odmontování nějakých panelů, avšak přesně nedokázal určit, kdy přijely poslední kamiony, které panely navážely. To je však zcela uspokojivě prokázáno výpověďmi dalších svědků, zejména řidičů, kteří panely na kamionech přiváželi. Shodně jako v přípravném řízení tedy svědek potvrdil, že FV panely na stavbu Stálky část „B“ se navážely i v prosinci 2010, o čemž ostatně svědčí i shora citované listinné důkazy, mj. záznamy o provozu vozidla ze dne 30. 12. 2010 (č. l. 629), resp. z 14. 1. 2011 (č. l. 591) apod. Obdobné práce bagristy prováděl na této stavbě i **svědek Z. B.**, vyslechnutý u hlavního líčení 15. 2. 2021, který uvedl, že před koncem roku byla stavba téměř u konce a on sám, jako bagrista, rozvážel FV panely. Závěrečné práce konce roku si pamatuje proto, že mu ve vozidle zmrzla nafta v traktoru – bagru, který měl i vidle, a proto s ním mohl FV panely rozvážet. Práce dělal pro firmu Pneuservis Švéda. Podle vyjádření svědka se panely navážely asi do Štědrého dne, potom už byly všechny konstrukce zaplněné a něco chybělo pouze v přední části. V pozdějším období už tam svědek nebyl. Po předstření listinných důkazů (č. l. 1365-1369) svědek Z. B. potvrdil, že poznává svoje podpisy na záznamech o provozech vozidla, když toto záznamy také vyplňoval. Na předložených fakturách – objednávkách (č. l. 600-613) však jeho podpisy nejsou, na rozdíl od listinných důkazů (č. l. 660-668), kde svědek znovu svoje podpisy identifikoval. U hlavního líčení, ostatně shodně jako v přípravném řízení, svědek uvedl, že když začal provádět práce (pozn. soudu ke dni 8. 12. 2010), byly na stavbě pouze konstrukce bez toho, že by byly osazené FV panely. V té době také elektrárna nebyla v provozu. Umístování FV panelů na stavbě elektrárny v prosinci 2010, resp. před vánoce potvrdil také **svědek F.K.**, vyslechnutý u hlavního líčení 15. 2. 2021. Svědek uvedl, že pracoval na XXXXX, jako ošetřovatel, a vzhledem k tomu, že tato farma je v blízkosti FVE Stálky

potom na žádost pana V., vedoucího jejich zemědělského družstva, na stavbě FVE vypomáhal. Práce dělal podle potřeby, takže např. když kamion přivezl FV panely, vždy mu někdo určil, kam je má přemístit. Svědek pracoval s malým nakladačem, který patřil jejich farmě a tyto vykládky, resp. rozvozy panelů prováděl přibližně jednou až dvakrát týdně v průběhu listopadu a prosince 2010. Naposledy panely skládal v době, kdy měli více než půlku dodělanou. Vzhledem k tomu, že svědek kolem stavby elektrárny chodil prakticky denně, z vlastního zájmu sledoval, jak stavba probíhá. Elektrárna byla celá oplocená a na druhé polovině, v době kolem vánočních svátků 2010, měli jen konstrukce, na kterých ale nebyly osazené FV panely. Namontovaná jich byla více než polovina, ale ostatní panely tam byly složeny. Pro úplnost lze podotknout, že s výpovědí svědka F.K. korespondují i výpovědi svědků J.K. a A. V., zástupců tohoto zemědělského družstva. **Svědka J.K.**, vyslechnutý rovněž u hlavního líčení 15. 2. 2021, potvrdil obavy zemědělců ze stavby této FVE i komplikace ohledně směny pozemků jejich ZD z podnětu obce. Jeho vyjádření směřovalo zejména k prokázání skutečností, které se týkaly rozhodnutí stavebního úřadu, resp. jednání C. P., který stavební úřad zastupoval, avšak v konečném důsledku tato část skutkového děje není předmětem výroku rozsudku. **Svědka A.V.** u hlavního líčení 17. 2. 2021 pouze uvedl, že neví, jestli stavba byla či nebyla dokončená, ale lidé zde ještě v lednu 2011 pracovali. Panely zde byly pouze částečné. Svědek A.V. setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č. l. 1607), která byla u hlavního líčení přečtena postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, a to mj. v části, kterou považuje soud za podstatnou. Svědek v přípravném řízení totiž uvedl, že část FVE byla osazována panely až v průběhu ledna 2011 a opakovaně potvrdil, že poslední panely zde byly usazovány v polovině ledna. Tato druhá část elektrárny tedy počátkem roku 2011 byla ještě rozestavěná, neboť se zde neustále pohybovali lidé, kteří výstavbu prováděli. Také tento svědek stavbu sledoval, neboť, jak sám potvrdil, chodil kolem ní prakticky denně do práce.

39. Navážení panelů na stavbu FVE Stálky část „B“ v době po vypracování revizní zprávy, provedení revize a vydání rozhodnutí stavebního úřadu potvrzují další svědkové, řidiči kamionů, kteří sem panely naváželi. **Svědka T.S.** u hlavního líčení dne 16. 2. 2021 uvedl, že fotovoltaiku nakládal v Hamburku a převážel je na stavbu FVE Stálky. V té době pracoval pro firmu XXXXX a provedl na tuto stavbu jenom jednu jízdu, a to přesně 8. 12. 2010. Přivezl sem jeden plný kamion s návěsem a datum má zapsané ve svém diáři. Po nahlédnutí na listinné důkazy (č. l. 4232 a 4233) svědek potvrdil, že doklad o mezinárodní přepravě (tzv. CMR doklad) obsahuje jeho podpis včetně registrační značky tahače i návěsů. Rovněž výkaz jízdy plně souhlasí a je na něm svědkův podpis. S odstupem času si vybavuje, že na místo přijel dopoledne, a to ve středu 8. 12. Svědek současně vysvětlil, že pokud jsou v CMR dokladu jiná data, je to proto, že je tam zapsán první den, kdy vyjel na tuto trasu, ale neznamená to, že to přivezl zboží přímo na FVE Stálky. Je možné, že totiž zboží převzal den předtím, než ho vyložil ve Stálkách a ještě den předtím vlastně vyrazil z ČR na cestu do Hamburku, což by bylo dne 6. 12. Zboží vyložil, jak má napsáno 8. 12. 2010 ve Stálkách. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že na stavbě nějaké panely chyběly, což bylo na pohled vidět. Jak byla ovšem velká plocha, určit nedokázal, protože panely vykládal z kamionu na začátku této stavby. **Svědka V.K.** u hlavního líčení 15. 2. 2021 uvedl, že na tuto stavbu přivezl zboží jako řidič firmy XXXXX, která se zabývala autodopravou. Také on byl na stavbě pouze jedenkrát a pamatuje si přesně, že to bylo 23. 12. 2010, protože 24. 12. dával auto do servisu. Fotovoltaické panely přivezl kamionem, ale kde je nakládal, už si s odstupem času vybavit nedokázal. Z jejich firmy byl však jediný, kdo tam přijel s kamionem. Souběžně tam přijely dva kamiony, ale druhý řidič byl z cizí firmy. Po předestření listinných důkazů (č. l. 4181-4189) svědek uvedl, že objednávku on, jako řidič, do rukou nedostane (č. l. 4181) a také nevystavuje fakturu (č. l. 4182). Na přípravním příkazu (č. l. 4183-4185) rovněž není jeho podpis, který tam ani být nemusí, protože se jedná o doklad mezi speditérskými firmami. Rovněž na objednávce přepravy není jeho podpis a další doklady nezná. Proč jsou doklady nepodepsané, sám vysvětlit nedokázal, pouze uvedl (k č. l. 4182), že někdy je místo přeškrtnuto proto, že sídlo firmy je jinde, než je vykládka zboží. Naproti tomu svědek V.K. potvrdil pravdivost svého podpisu na přípravním dokladu ze dne 23. 12. 2010 (č. l.

1495). V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že datum, které je na dokladu uvedeno, je zcela jednoznačné a pokud je v pravém dolním rohu tohoto dokladu, stejně jako dokladů dalších (č. l. 1496 a násl.) uvedeno datum 28. 3. 2018 odpovídá to datu, kdy byl svědek vyslechnut v přípravném řízení (č. l. 1490) a v nejmenším toto datum nelze považovat za datum, kdy svědek přepravní doklad podepsal. Obdobně potvrdil V.K. pravdivost svého podpisu i na dalším přepravním dokladu (č. l. 1497) a shodně se vyjádřil k dalším kopiím (č. l. 1498-1504). K dotazu obhájce V.K. dále uvedl, že dovedl přepravu solárních panelů proto, že takto byly popsány krabice a navíc přijel na solární elektrárnu. Proto o charakteru zboží nepochyboval. **Svědék M.B.** u hlavního líčení 15. 2. 2021 rovněž uvedl, že na tuto stavbu navážel materiál, zejména tzv. železné konstrukce, na které se montovaly sluneční kolektory. V jednom případě tam vezl i panely. Přepravu prováděl jako řidič firmy XXXXX a k dopravě existují písemné doklady, tzv. příkazy k jízdě nebo-li puťovky. Svědek vysvětlil, že puťovka se vystavuje vždy na celou trasu, kterou řidič jede, takže to může být na několik dní, pokud on sám je s vozidlem několik dní na cestě. Po předstření listinných dokladů potvrdil svědek pravost svého podpisu i vypsáního textu na tzv. pracovním listu (č. l. 4169), z něhož je mj. zřejmé, že prováděl přepravu 23. 12. 2010 do obce Stálky. S odstupem času si však již sám nepamatuje RZ vozidla, se kterým zboží vezl. Z předložených listinných dokladů (č. l. 4169-4178) se však nepozná, jaké zboží převážel. Po nahlédnutí na listinné doklady svědek dále upřesnil, že přepravu prováděl pro firmu TQM, nikoliv pro XXXXX, jak se původně domníval. Po předstření výpovědi z přípravného řízení ve smyslu ustanovení § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu (č. l. 1355) svědek potvrdil, že tehdy s kratším časovým odstupem vypovídal pravdu. Výpisy jízd a záznamů o pohybu vozidla vyplňoval on sám, přičemž se jednalo o přepravu, uskutečněnou z Německa od 22. 12. 2010 do Stálek, kam zboží přivezl 23. 12. 2010. **Svědék K.B.**, vyslechnutý rovněž u hlavního líčení 15. 2. 2021, uvedl, že jako řidič kamionu na stavbu přijel 23. 12. i když s odstupem času si již na rok přesně nepamatuje. Datum však ví zcela přesně, protože pouze jednou v životě skládal zboží v tuto dobu. Bylo to 23. 12. 2010 kolem 23.00 hod. v noci a než bylo zboží vyloženo, bylo 24. 12., tedy Štědrý den. Rovněž K.B. uvedl, že přivezl solární panely z Německa, a to celý kamion. Nikdy jindy totiž na Štědrý den zboží neskládal. Po předstření listinných dokladů svědek potvrdil, že na přepravním CMR dokladu (č. l. 1389) je jeho podpis. Také tento listinný důkaz prokazuje provedení přepravy mj. 23. 12. 2010. Uskutečněné přepravě odpovídá i denní záznam vyřízení vozidla (č. l. 1291-1292), z něhož je zřejmé to, co svědek potvrdil, že náklad vezl do Stálek z města Langweid ve Spolkové republice Německo a, jak je na dokladu uvedeno, šlo o tzv. sluneční kolektory. Obdobné doklady jsou na č. l. 4204 – CMR doklad, č. l. 4205 – tzv. Lieferschein, č. l. 4206 – cestovní příkaz. Další doklady, jako např. faktury, objednávky, smlouva o přepravě (souhrnně č. l. 4203-4223) svědek blíže neidentifikoval. K dotazu obhájce u hlavního líčení K.B. potvrdil, že mu bylo nahlášeno, že bude přepravovat FV panely, které byly v kartónových obalech a vzhledem k pokynu, že je nesmí blíže kurtovat, usoudil, že se skutečně o panely jedná. Panely však byly v kartónových krabicích, kterých bylo cca 8 – 12 na paletě a ve vozidle bylo, jak vyplývá z CMR dokladu 30 palet.

40. K výstavbě této FVE se v rámci své výpovědi u hlavního líčení 11. 5. 2021 vyjádřil také **svědek V.M.**, který uvedl, že se na stavbě podílel, jako OSVČ, a to nejen sám, ale i spolu se svými brigádníky, kteří pro jeho firmu pracovali. V zásadě určitý úkol měla firma XXXXX a nějaký člověk, který pro ni pracoval, se svědkem práce domlouval. Konkrétně pak podmínky svědek dojednával s panem Z., na jehož křestní jméno si již nepamatuje a na základě jeho žádosti začali ve Stálkách pracovat. Předložená objednávka a faktura (č. l. 3876 a 3877) odpovídají. Skutečně to mohl být leden a únor 2011 a v zásadě všechno zajišťoval ten pan Z.. Z této faktury není zapláceno všechno, neboť, jak svědek potvrdil, zbývá jim doplatit ještě 68.000 Kč. Výpovědi svědka bylo prokázáno, že v době, když on se svými spolupracovníky na stavbě pracoval, nebyla FVE zcela dokončená. Elektrárna fungovala takovým stylem, že oni tam byli pozváni na výpomoc od nějaké firmy z Brna, ale elektrárna v té době byla udělaná tak z 50%. K dotazu obhájce svědek vysvětlil, že pokud je na objednávce uvedeno, že mají dělat elektropráce, byly to zřejmě nějaké FV panely na

zapojení, protože potom se tam zapojovaly proudové měniče a střídače. Firma, která to dělala před nimi, byla totiž odvolána, protože dělala všechno špatně a svědek se svými spolupracovníky v zásadě opravoval určité úseky. S výpovědí svědka ostatně korespondují i listinné důkazy, prokazující vedení občanskoprávního sporu mezi svědek a společností XXXXX u Okresního soudu v Prostějově (č. l. 3865-3881). Ve věci vedené pod sp. zn. 9 C 7/2012 byl vydán platební rozkaz, kterým bylo uloženo firmě XXXXX zaplatit V.M. částku 58.368 Kč. Dne 11. 5. 2021 byla u hlavního líčení v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu čtena také svědecká výpověď **svědka P.V.**, získaná cestou mezinárodněprávní pomoci (č. l. 2625). Svědek dne 19. 12. 2017 uvedl, že dílčí práce na výstavbě FVE Stálky část „B“ prováděl na žádost M.Š. z obce Hluk. Šlo o výstavbu konstrukcí a osazení těchto konstrukcí FV panely. S odstupem času si svědek pamatuje na to, že na stavbě byly běžné problémy, včetně dodávky panelů. Ke stavu dokončeno elektrárny se však vyjádřit nedokáže, neboť si to nepamatuje, ale vybavuje si pouze to, že oni určenou část elektrárny odevzdali v souladu s předávacím protokolem, který poskytl policejnímu orgánu. Nalézací soud poukazuje na svědkem zmíněný **Protokol o předání a převzetí díla ze den 4. 1. 2011** (č. l. 2637-2638), kterým bylo prokázáno, že zhotovitelem a předávajícím byla firma XXXXX z Ostrožské Lhoty, která práce na FVE Stálky část „B“ dělala pro firmu XXXXX Svědek dále v rámci své výpovědi potvrdil, že na jejich práce navazovaly práce elektrikářů, kteří takto nainstalované panely zapojovali. Za podstatné považuje soud vyjádření svědka o tom, že v době vánoc i konce roku 2010 se čekalo na další dodávky panelů, které bylo třeba namontovat. Na předmětném Protokolu o předání a převzetí díla je skutečně jeho podpis, ale zda byla stavba plně dokončená, přesně určit svědek nedokázal s vysvětlením, že to nebylo podstatou jeho práce. Osobně u provedení žádné revize přítomen nebyl a ani to nesledoval.

41. Výpovědi dalších svědků, vyslechnutých u hlavního líčení nebo v přípravném řízení, zůstaly bez většího důkazního významu pro prokázání rozhodujících skutkových okolností, týkajících se dokončenosti FVE Stálky „B“ v době provádění revize obžalovaným P. F.. **Svědka J.W.**, starosta obce Stálky, u hlavního líčení 17. 2. 2021 uvedl, že sám se domnívá, že elektrárna byla dokončena v pořádku, ale nemá žádné konkrétní poznatky o prodloužení této stavby. V průběhu výstavby se občas účastnil jednání, které probíhalo mezi stavební úřadem a stavitelem, a to zpravidla tehdy, když v budově obecního úřadu poskytl k jednání prostory. Na samém počátku obec poskytovala pozemky k pronájmu, a to v rozsahu asi 3,5 ha. Původně za to získávala obec cca 350-400 tis. Kč ve formě nájemného, aktuálně tato částka činí cca 100 tis. Kč ročně. Svědek ovšem uvedl, že nemá žádné informace o tom, zda licence byla firmě pro tuto elektrárnu poskytnuta, nebo zda ji byla odebrána apod. **Svědka V. O.** u hlavního líčení 11. 5. 2021 uvedl, že na stavbě FVE Stálky nikdy nebyl a také se na výstavbě této elektrárny nijak aktivně nepodílel. V uvedené době byl zřejmě akcionářem firmy, která stavbu realizovala. Po předložení emailové komunikace z 24. 11. 2010 (č. l. 1526) svědek uvedl, že tento dopis zřejmě dostal, jak vyplývá z údajů uvedených o adresátech, ale jestli fyzicky byl na schůzi přítomen, potvrdit nedokáže. K činnosti firem XXXXX, XXXXX i zúčastněných osob, např. J.K., J.V. nebo B.B. svědek sdělil obdobné informace, které soud zjistil z výpovědí shora rozvedených svědků. V závěru své výpovědi ing. Václav O. uvedl, že předávací protokol o dokončení a předání díla objednateli, podle jeho názoru, určitě nebyl antidatovaný. U hlavního líčení 11. 5. 2021 byl vyslechnut rovněž **svědek P. H.**, zástupce tehdejší společnosti E.ON Distribuce a. s. Ani z této výpovědi nebyly zjištěny žádné rozhodující skutečnosti, neboť svědek v této době navštívil a kontroloval velké množství elektráren, když působil jako manažer sítových smluv. K dotazu soudu P. H. vysvětlil, že Smlouva o připojení se podepisovala v předstihu, tedy předtím než FVE byla dokončena, takže jezdili do elektrárny kontrolovat předávací místo a schopnosti elektrárny bezpečně fungovat paralelně s distribuční soustavou E.ON. Obchodní smlouvu ovšem podepisovala firma E.ON Energie a. s., což byla jiná firma. Jako podklad pro podepsání této smlouvy sloužila smlouva o připojení a protokol o prvním paralelním připojení výroby. Fakticky to tedy probíhalo tak, že svědek se svými kolegy provedli kontrolu elektrárny a vyhotovili protokol o prvním paralelním připojení, což bylo podkladem pro sepsání

smlouvy o připojení. Potom se výrobce elektřiny obrátil na firmu E.ON Energie a. s., která s ním uzavřela obchodní smlouvu. Revizní zpráva je, podle tvrzení svědka, listinou, v níž se definuje, že zařízení je schopno bezpečného a spolehlivého provozu. Při kontrole elektrárny proto svědek vycházel zejména z tohoto dokumentu. Na předloženém Protokole o schválení výroby (č. l. 3281b) svědek P. H. poznal svůj podpis i své písmo a potvrdil tedy, že tento protokol vypracoval on sám. K obsahu protokolu vysvětlil, že názvosloví se průběžně měnilo, takže protokolem o schválení výroby lze rozumět protokol o paralelním připojení. Jestli měla FVE Stálky dvě části, a to část „A“ a „B“ a ke které z nich se tento protokol vztahuje, svědek konkrétně potvrdit nedokázal. Pokud je v protokole uvedeno datum 27. 9. 2010, pak jej zřejmě tohoto dne podepsal. K revizní zprávě (č. l. 39), zpracované dne 23. 11. 2010 svědek uvedl, že tato revizní zpráva nemohla být předložena při schválení výroby, když z protokolu vyplývá, že tento dokument svědek podepsal 27. 9. 2010. Podle názoru soudu jsou rozpory v těchto dvou dokumentech snadno a jednoznačně vysvětlené tím, že každý z nich se vztahuje k jiné části FVE. U hlavního líčení 19. 1. 2021 byla vyslechnuta také **svědkyně M.M.**, která se, jako pracovnice stavebního úřadu, vyjadřovala především k postupu a metodice stavebních úřadů. Vzhledem k tomu, že v závěrečném rozhodování nalézací soud neřešil otázku trestní odpovědnosti původně obžalovaného C. P., zůstala tato svědecká výpověď bez zásadního důkazního významu.

42. Dokončenost FVE Stálky část „B“ je prokazována především shora rozebranými svědeckými výpověďmi, ale také listinnými důkazy, které jsou částečně citovány právě vedle jednotlivých svědeckých výpovědí, k nimž se vztahovaly. Přesto však nalézací soud považuje za nezbytné stručně poukázat na **listinné důkazy**, které svědčí o tom, že práce na této stavbě, a to nejenom dokončovací, např. terénní práce, ale základní práce probíhaly i v listopadu, prosinci 2010 a prvních měsících roku 2011. Vedle výpovědí svědků, řidičů kamionů, kteří navázeli v závěru roku 2010 na tuto stavbu FV panely, jsou uvedené skutečnosti prokazovány především přepravními doklady, o jejich jednotlivých cestách. Tím nalézací soud míní především **přepravní doklady firmy XXXXX** (č. l. 4168-4178), které potvrzují výpověď svědka M.B. o přepravě FV panelů na tuto stavbu při jeho cestě 22.-23. 12. 2010. Rovněž s výpovědí svědka K.B. i svědka T.S. korespondují listinné důkazy **od firmy XXXXX** (č. l. 1389-1392, resp. 4200-4223). Svědek S. sám uvedl, že součásti pro FVE přivezl 8. 12. 2010 a svědek K.B. rovněž potvrdil, že panely, a to nikoliv v zanedbatelném množství, ale v počtu 30 palet, přivezl dokonce 24. 12. 2010. Uvedené listinné doklady, včetně tzv. CMR dokladu prokazujícího mezinárodní kamionovou přepravu, tuto výpověď svědka zcela jednoznačně potvrzují. Bezprostředně před vánocemi FV panely, naložené v kamionu na 25 paletách, přivezl i svědek V.K. a jeho výpověď je v souladu s **listinnými důkazy z firmy XXXXX**, které tuto přepravu rovněž spolehlivě prokazují (č. l. 1495-1504, resp. 4180-4189). Práce na stavbě, související mj. s rozvážením panelů v areálu FVE pracovním strojem – bagrem, kromě svědka Z. B., prokazují i s touto výpovědí korespondující listinné důkazy, a to **záznamy o provozu stroje, který patřil firmě V.Š.** (č. l. 660-668, resp. 1365-1369). Se stavebním strojem na stavbě pracoval a příležitostně rozvážel i FV panely svědek D.K. a **listinné důkazy ze společnosti XXXXX** prokazují provoz vozidla, řízeného svědkem (č. l. 590-630), a to jednak v závěru prosince 2010, ale také v lednu 2011. Svědek se strojem nejen rozvážel FV panely, ale v pracovních výkazech jsou záznamy o rozvozu dalšího materiálu a také o provádění výkopů pro vytažení solárních kabelů. Souhrnně lze konstatovat, že výpověďmi těchto svědků i listinných důkazů bylo prokázáno, že masivně byly FV panely na stavbu FVE Stálky část „B“ naváženy až do 23. 12. 2010 a mj. po tomto datu byly ještě na stavbě rozváženy na konkrétní místa. Jedná se o důkazy, které svědčí pro následný **závěr soudu o tom, že v době zpracování revize obviněným P. F. nebyla FVE plně dokončena**, minimálně tedy osazena a zapojena všemi FV panely. Nalézací soud plně akceptoval skutkové závěry uvedené na str. 37 podané obžaloby, a to v přehledné tabulce, neboť listinné důkazy, tj. faktury od jednotlivých přepravních společností za dopravu FV panelů, jakož i výpovědi svědků, kteří byli u hlavního líčení vyslechnuti, spolu vzájemně korespondují a tyto skutečnosti jednoznačně prokazují. Stručně lze rekapitulovat, že jde o svědky T.S., M.B., V.K., K.B. a listinné důkazy č. l. 4200, 4208-

4213, 4143, 3970, 1568-1581, 4214-4223, 1355-1358, 4164, 4167-4176, 1490-1505, 4180-4187, 4136, 1384-1392. Další svědkové a jejich výpovědím korespondující listinné důkazy prokazují realizaci stavebních prací. Jedná se především o svědka J.D. z firmy XXXXX, která pracovala pro firmu XXXXX a této firmě vystavila fakturu o montážních pracech a elektropracech až dne 18. 2. 2011 (č. l. 4269). Rovněž svědek J.H. potvrdil, že pracoval pro firmu XXXXX a zejména pak, že podepsal stavební deník firmy XXXXX, jímž bylo prokázáno, že ještě v lednu 2011 na stavbě zapojovali FV panely (č. l. 4366-4381). Tento stavební deník firmy XXXXX je jedním ze stěžejních a objektivních listinných důkazů o provádění rozhodujících prací, tj. zapojování FV panelů a montáže a zapojení MX skříní v roce 2011, tj. po zpracování revizní zprávy obžalovaným P. F.. Ostatně i sám svědek J.H. z firmy XXXXX potvrdil pokládání FV panelů minimálně do konce roku 2010 a také dva předávací protokoly mezi firmou XXXXX a XXXXX, která byla generálním dodavatelem této stavby (č. l. 4360 a 4363), svědčí o předání dílčí části stavby až v roce 2011, čemuž ostatně odpovídá i faktura z 4. 3. 2011 na dodávku a instalaci komponentů NN (č. l. 4362). Rovněž protokol o předání a převzetí díla mezi generálním dodavatelem firmou XXXXX a jedním z jejich subdodavatelů, tj. firmou XXXXX, v níž působil mj. svědek P.V., svědčí o tom, že k předání této části díla došlo 4. 1. 2011 (č. l. 4501-4502, resp. 2637-2638).

43. Mezi další listinné důkazy, které byly podkladem pro závěr nalézacího soudu o nedokončenosti stavby FVE Stálky část „B“ v době provedení revize a zpracování revizní zprávy P. F. 23. 11. 2010, patří **Protokol o předání a převzetí díla z 6. 5. 2011** mezi generálním dodavatelem firmou XXXXX a objednatel této stavby firmou XXXXX (č. l. 32-35). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že stavba byla kompletně dokončena až s několikaměsíčním odstupem, tj. v květnu 2011. Obdobným podkladem pro závěr nalézacího soudu jsou i **účetní doklady** (č. l. 581-674). Rovněž tyto listinné důkazy svědčí o tom, že stavební práce, a to nikoliv dokončovací typu terénních úprav, probíhaly na této stavbě ještě v prosinci 2010 a na počátku roku 2011. Ostatně nepřímo je nedokončenost této stavby prokazována i **emilem ze dne 23. 11. 2010** (č. l. 859-860), který byl v podstatě pozvánkou na schůzku akcionářů dne 24. 11. 2010. Předmětem této schůzky měly být informace o dokončovaných projektech, mezi které byla zahrnuta i stavba FVE Stálky „B“. Vzhledem k tomu, že mezi pozvanými a tím i informovanými osobami byl obžalovaný S. A., logicky tak lze dovodit, že získal informaci o tom, že stavba FVE Stálky část „B“ ještě není dokončena, ačkoliv sám již dne 11. 10. 2010 podal u ERÚ žádost o změnu původní licence, tedy de facto žádost o licenci pro tuto část FVE. S tímto emailem ostatně koresponduje i následující **email z 25. 11. 2010** (č. l. 681-682), a to opět od J.K., který v zásadě shrnuje závěry ze schůzky akcionářů z předchozího dne, tj. 24. 11. 2010. Opět mezi adresáty tohoto emailového dopisu je obžalovaný S. A., který tak v průběhu prakticky tří dnů získal dvakrát informaci o tom, že stavba FVE Stálky „B“ je zařazena mezi tzv. dokončované projekty, tj. nikoliv stavby ukončené. Ve společnosti XXXXX byla zajištěna **tabulka s přehledem účetních dokladů** (č. l. 1163-1168), která prokazuje stav FVE Stálky část „B“ k 29. 11. 2010. Z tabulky lze zjistit, že ačkoliv bylo objednáno 11.719 ks FV panelů Trina Solar, bylo jich k 24. 10. 2010 fakticky zabudováno pouze 240 ks. Následně bylo 24. 11. 2010 dodáno 278 panelů, resp. dalších 240 ks panelů a 29. 11. 2010 bylo znovu dodáno na skladě 557 ks. I z tohoto stručného přehledu lze učinit logický **závěr o tom, že ke dni zpracování zprávy o výchozí revizi, tj. k 23. 11. 2010 nemohla být tato FVE ukončena**. Projekt FVE byl vytvořen na 11.403 ks FV panelů a účetní doklady svědčí o tom, že jich byl dodán jenom zlomek. Pro takový závěr ostatní svědčí i další tabulka zajištěná ve společnosti GINKO účetnictví s. r. o., týkající se harmonogramu II. etapy FVE Stálky (č. l. 1178-1179). Z ní lze dovodit, že ke dni 23. 11. 2010 bylo na stavbu FVE Stálky „B“ navezeno pouze 240 ks těchto FV panelů a další byly dodány až po provedení revize, dokonce až po vydání licence ze strany ERÚ. Jen v prosincovém období od 21. 12. do 23. 12. 2010 bylo na stavbu dodáno 4.436 ks panelů, což ostatně odpovídá rámcově údajům, které sdělili v procesním postavení svědků řidiči kamionů, kteří sem na paletách uvedené FV panely v prosinci naváželi. Vedle těchto listinných důkazů jsou to i **fotografie** (č. l. 1230-1243), které prokazují, že při prohlídkách 1. 3. 2011 nebyla stavba kompletně

dokončena, když z fotografií je zřejmé, že zachycují volně ložené elektrické kabely i nenamontované části FV panelů. Rovněž další listinné důkazy prokazují dodávky rozhodujících komponentů pro výstavbu FVE i provádění prací v období po zpracování této revizní zprávy. Tím nalézací soud míní, jednak citovaný **protokol o předání a převzetí díla ze 4. 1. 2011** (č. l. 3929-3231), ale také **faktury** společnosti FRANKEN Solar CZ s. r. o. o dodávce FV panelů v období od 24. 11. 2010 do 6. 12. 2010 (č. l. 3943-3945), nebo **listinné důkazy** od společnosti SÍTEL spol. s r. o. o dodávce optického kabelu ze dne 28. 12. 2010 (č. l. 3954-3964). Dodávku FV panelů zajišťovala také společnost XXXXX, což potvrdil svědek Z. ve své výše rozebrané svědecké výpovědi. **Faktury** této společnosti (č. l. 4056-4073) prokazují dodávky FV panelů v době od 8. do 23. 12. 2010. Přepravu pro společnost XXXXX zajišťovala společnost METTRANS s. r. o., a to mj. na trase Hamburk – Stálky 21. 12. 2010 (č. l. 3984 a násl.). V neposlední řadě pak pro závěry nalézacího soudu svědčí i **listinné doklady od společnosti VISINPEX a. s.** o dodávce dílčích komponentů pro výstavbu FVE Stálky „B“, a to ještě 23. 12. 2010 (č. l. 4118-4119, resp. 4075 a násl.). Obdobný důkazní význam mají **daňové doklady od společnosti JANČA V. M. s. r. o.** o dodávce elektroinstalčního materiálu na tuto elektrárnu, a to rovněž v období po vypracování revizní zprávy (č. l. 4090-4103).

44. Uvedené listinné důkazy umožňují nalézacímu soudu učinit **dílčí závěr** o tom, že FVE Stálky „B“ nebyla ke dni provedení revize a zejména zpracování revizní zprávy, tj. 23. 11. 2010 plně dokončena. Takový závěr nalézací soud učinil po důsledném hodnocení každého ze shora rozebraných důkazů jednotlivě, a to jak svědeckých výpovědí, tak i listinných důkazů. Je třeba upozornit na skutečnost, že jednotlivé důkazy spolu vzájemně korespondují, a to nejen u jednotlivých firem, které vystavily listinné důkazy a jejichž zástupci byli vyslechnuti, ale korespondují spolu tyto důkazy i při vzájemné komparaci důkazů, pocházejících od různých subjektů, které na stavbě participovaly. Takový závěr učinil nalézací soud i bez toho, že by měl k dispozici svědeckou výpověď stavbyvedoucího M.F. nebo stěžejní listinný důkaz, stavební deník generálního dodavatele. Jak je výše uvedeno, ing. M.F. nemohl být vyslechnut, neboť zemřel (č. l. 3887-3894) a stavební deník společnosti XXXXX se údajně ztratil, což mohlo být vedeno snahou ovlivnit výsledky dokazování u hlavního líčení. Tomu ostatně odpovídá i úprava faktury č. 100342 ze dne 17. 12. 2010, neobsahující informaci o charakteru práce za období od 1. do 17. 12. 2010 (viz č. l. 3200, resp. 3322). Jedná se fakticky o stejný doklad předložený jednak Komerční bankou a. s. a jednak firmou XXXXX, která byla nejen mateřskou společností firmy XXXXX, která stavbu solární elektrárny realizovala, ale obě společnosti spolu byly silně personálně a majetkově propojeny. To bylo prokázáno výpověďmi svědků, které jsou shora rozebrány. Tento listinný doklad, vydaný Komerční bankou a. s., naopak lze považovat za doklad věrohodný, neboť jak je ostatně uvedeno i v obžalobě, peněžní ústav postrádá motiv k tomu, aby měnil obsah faktury, jejímž není autorem. Samotné faktury mezi společností XXXXX a firmou XXXXX, prokazující datum uskutečnění zdanitelného plnění, svědčí o tom, že práce na stavbě pokračovaly i po vypracování revizní zprávy (č. l. 3186-3200). Vzhledem k tomu, že tyto doklady byly předloženy Komerční bance a. s., která poskytla úvěr na financování stavby, logicky z toho lze učinit další **dílčí závěr**, že obžalovaný S. A., jako jeden ze dvou jednatelů firmy XXXXX, musel být o faktickém stavu nedokončenosti této elektrárny řádně a průběžně informován.
45. Nalézací soud takto považuje za prokázané, že obžalovaný P. F. učinil prvotní rozhodující úkon, který je popsán ve skutkové větě, tedy provedl revizi a vydal zprávu o výchozí revizi bez toho, že by FVE byla zcela dokončena. V souvislosti s revizní zprávou, vydanou obžalovaným, je nutno poukázat na skutečnost, že v průběhu přípravného řízení byly zajištěny dvě verze této revizní zprávy. **První revizní zpráva č. 45/F/10 (č. l. 28-29) byla předložena ERÚ.** Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že ji zpracoval obžalovaný P. F. v době od 15. do 23. 11. 2010 a jedná se o výchozí celkovou revizi FVE Stálky „B“ o instalovaném výkonu 2.639.565 Wp. Ve zprávě je uvedena informace o instalovaném počtu FV panelů v množství celkem 11.403 ks. Obžalovaný ve zprávě uvedl, že revidovaná elektrárna je k 23. 11. 2010 bez závad a elektrické zařízení je z hlediska

bezpečnosti schopné provozu. Minimálně ze shora rozebraných listinných důkazů i svědeckých výpovědí lze dovodit, že tato revizní zpráva je nepravdivá, neboť k 23. 11. 2010 rozhodně nebylo na FVE Stálky „B“ instalováno 11.403 ks FV panelů, navíc se tato revizní zpráva v počtu FV panelů liší i s údaji, které jsou následně uvedeny v předávacím protokolu z 29. 11. 2010 a také s druhou verzí této revizní zprávy. **Druhá revizní zpráva**, zpracovaná a podepsaná rovněž obžalovaným P. F., jako revizním technikem, je datována dnem **24. 11. 2010** (č. l. 39) a je v ní uvedeno, že instalovaný výkon činí 2.639.165 Wp. Tato zpráva obsahuje i odlišný údaj o počtu instalovaných FV panelů, neboť je ve zprávě uvedeno, že elektrárna se skládá z počtu 11.719 ks FV panelů a 261 ks měničů (pozn. soudu oproti počtu 11.403 FV panelů a 255 ks měničů uvedených ve zprávě z 23. 11. 2010). Při hodnocení těchto dvou listinných důkazů považoval nalézací soud za rozhodující revizní zprávu z 23. 11. 2010, neboť právě tato zpráva byla předložena ERÚ spolu s žádostí o rozšíření licence, jak je prokazováno obsahem správního spisu ERÚ, který je přílohou č. 3 trestního spisu. Navíc obžalovaný P. F. v rámci své výpovědi u hlavního líčení nedokázal existenci dvou revizních zpráv, zpracovaných v různé dny a obsahujících odlišné stěžejní informace uspokojivě vysvětlit. Tvrdil, že snad jej B.H. upozornil na nějaké neshody, a proto on tuto revizní zprávu opravil, resp. zpracoval znovu. Nalézací soud však nemohl toto vysvětlení obžalovaného akceptovat, neboť přinejmenším i za předpokladu, že by elektrárna byla dostavěná, tyto dvě odlišné revizní zprávy, byť se stejným závěrem svědčí o vysoce neprofesionálním a nedbalém přístupu obžalovaného, jako certifikovaného revizního technika. Obžalovaný v rámci své výpovědi, která je rozebrána shora, trval na tom, že FVE spolu s B. H. prošel, že provedli její měření a také sečetli FV panely. Na svoji obhajobu připustil, že se sčítáním FV se mohli dopustit drobné chyby. Tato obhajoba obžalovaného je však zcela vyloučena ve světle důkazů shora rozebraných. Teoreticky by bylo možné akceptovat drobné dílčí pochybení týkající se počtu FV panelů, avšak rozdíl mezi faktickým stavem a tím, který obžalovaný uvedl do revizní zprávy, ať už předložené ERÚ nebo předané M.F., činí cca 11.000 ks panelů. Nalézací soud nemohl akceptovat ani obhajobu obžalovaného P. F. spočívající v tom, že za bezpečnost FV panelů ručí výrobce, neboť panely mají certifikát o shodě a on prováděl revizi instalace. Tvzení obžalovaného lze samozřejmě akceptovat z pohledu samotných FV panelů, které skutečně mají certifikát o shodě a od revizního technika není vyžadováno, aby kontroloval panely samotné, ale jak vyplývá z logiky věci i z následně rozebrané odborné expertizy, zpracované ČVÚT Praha, revizní technik je povinen při provádění revizi kontrolovat zapojení těchto panelů. Ostatně o nedbalém a vysoce neprofesionálním přístupu obžalovaného svědčí i jeho výpověď v té části kde uvedl, že nejen, že neměl písemnou smlouvu od subjektu, který by si u něj revizní zprávu objednal a zpracoval ji pouze na základě ústní žádosti svého známého B.H., ale i to, že obžalovaný vlastně ani nevěděl jménem koho B.H. jedná a zda je vůbec oprávněn tento subjekt zastupovat a objednávku na zpracování revizní zprávy u obžalovaného učinit. Rozporné je rovněž vyjádření obžalovaného P. F., který v jedné části své výpovědi tvrdil, že neví, jestli měl k dispozici dokumentaci týkající se této FVE, což rovněž svědčí o jeho vysoce neprofesionálním přístupu. Naproti tomu obžalovaný tvrdil, že počet FV panelů, které revidoval a které jsou uvedeny v revizní zprávě, lze z této revizní zprávy zjistit. Je proto nevěrohodné jeho vyjádření o tom, že počítal FV panely a zapisoval si to do svého sešitu, který už nemá. Stěžejním důkazem, který měl potvrdit obhajobu obžalovaného P. F., byla svědecká výpověď B.H., který s ním údajně při provádění revizi spolupracoval. **B.H.** byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 11. 1. 2021 a uvedl, že jako živnostník občas pracoval pro firmu XXXXX, jejímž vlastníkem je jeho bratranec J.H.. V tomto případě s obžalovaným P. F. dělal revize, a to tak, že obžalovanému pomáhal. Obžalovaný je revizním technikem a svědek dělal pouze pomocné práce. Domnívá se, že revizi dělali pro firmu XXXXX. Co však obžalovaný do revizní zprávy napsal, svědek neví. Současně potvrdil, že sám osobně při provádění revizi nic neměřil. S obžalovaným P. F. maximálně chodil po elektrárně, nosil mu přístroje a obžalovaný měřil nějaké hodnoty na svorkách. V řadách se také dívali na FV panely, počítali kolik jich tam je, ale s odstupem času se svědek k počtu FV panelů vyjádřit nedokázal. Za účelové považuje soud tvrzení svědka o tom, že si nevybavuje, že by na elektrárně viděl prázdné konstrukce bez FV panelů, když tato

skutečnost je zcela v rozporu s dalšími, naopak vzájemně si korespondujícími, svědeckými výpověďmi i listinnými důkazy. Shodně s obžalovaným ovšem svědek potvrdil, že neměl ani on sám, ani obžalovaný písemnou smlouvu s firmou XXXXX a navíc on sám revizní zprávy, zpracované obžalovaným, neviděl. Údajně si není vědom toho, že by revizní zprávy předával J. H., a proto se nedokáže vyjádřit k tomu, jestli byla vyhotovena jedna verze revizní zprávy nebo jich bylo víc. Vzhledem k tomu, že revizní zprávu nečetl, neví ani s jakým výsledkem revize skončila. Po předstření výpovědi z přípravného řízení postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu (č. l. 1454), kdy svědek vypověděl, že neví, jestli ty revizní zprávy viděl, ale musel je dávat J. H., protože obžalovaný s J. H. rozhodně nejednal a J.H. tyto zprávy po svědkovi chtěl. U hlavního líčení B.H. uvedl, že si na to už nevzpomíná. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že nepopírá, že by revizní zprávy převzal od obžalovaného a sám je předal J. H., ale s odstupem času už si na to nepamatuje. Tuto svědeckou výpověď hodnotil soud jako minimálně důkazně významnou, neboť B.H. vypovídal zcela zjevně s úmyslem opatřit alibi obžalovanému P. F., příp. vyhnout se jakékoliv vlastní odpovědnosti. Lze tedy konstatovat, že výpověď svědka B.H. nikterak nezvrátila ucelený řetězec důkazů nezbytný pro shora rozvedené závěry nalézacího soudu.

46. Poté, co nalézací soud učinil dílčí závěr spočívající v tom, že obžalovaný P. F. vydal 23. 11. 2010 revizní zprávu za situace, kdy FVE Stálky „B“ nebyla zcela dokončená a tuto zprávu vydal jako certifikovaný revizní technik se závěrem, že elektrárna je schopna z hlediska bezpečnosti provozu a je bez závad, řešil nalézací soud další stěžejní otázku, nezbytnou pro závěr o trestní odpovědnosti obžalovaného P. F.. Touto stěžejní otázkou bylo prokázání skutečností rozhodných pro závěr, jestli obžalovaný mohl v souladu s platnou právní úpravou i technickými normami takovou revizní zprávu vydat ve stavu nedokončenosti FVE. Nalézací soud na úvod jen konstatuje, že, byť obžalovaný vydal dvě revizní zprávy, které se v číselných údajích lišily, nešlo o natolik diametrálně odlišné skutečnosti, které by ve svém základu mohly skýtat podklad pro zcela odlišné závěry nalézacího soudu o vině obžalovaného. Jak je shora uvedeno, považoval soud za rozhodující údaje uvedené v revizní zprávě předložené ERÚ k žádosti o licenci, a to primárně vzhledem k podstatě projednávané trestní věci. Lze však podotknout, že i za předpokladu, že by ERÚ byla předložena ona druhá revizní zpráva ze dne 24. 11. 2010, nikterak by to následné závěry nalézacího soudu nezměnilo.
47. Dalším stěžejním důkazem bylo **odborné vyjádření ČVÚT v Praze, zpracované ing. P. Hrzinou Ph.D. z Fakulty elektrotechnické** (č. l. 3578). Toto odborné vyjádření se ve svých konkrétních údajích sice týkalo jiné FVE, avšak odborné závěry mají obecný charakter a lze je zcela spolehlivě vztáhnout i k problematice týkající se FVE Stálky „B“. Tímto důkazem bylo prokázáno odborné stanovisko spočívající v tom, že samotné FV panely revizi v přímém slova smyslu nepodléhají, neboť je na ně vydáno prohlášení o shodě od výrobce (CE). Revizi však podléhá způsob zapojení FV panelů do obvodu elektrárny. Revizi je možno provést pouze na část FVE, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, ale v takovém případě revize neosvědčuje FVE jako celek, ale pouze tuto revidovanou dílčí část elektrárny. Výchozí revize FVE se pak může odkazovat na tyto dílčí revize, ale zároveň nelze plnohodnotně revidovat další část FVE, které nelze kvůli absenci panelů uvést do stavu pod napětím. V úvodní části závěrů tohoto odborného vyjádření (č. l. 3593) je přehledná tabulka jednotlivých částí FVE a tomu odpovídajících a vyžadovaných dokladů o shodě a potřebných revizí. Z další části tohoto odborného vyjádření lze zjistit, že stavebně musí být dokončena veškerá elektroinstalace, včetně krytů a popisků, finálního uložení vodičů a dokončená musí být i montáž přístrojů. V případě FV panelů je při provádění revizi nutné doložit zapojení všech panelů, jak do elektrického obvodu (kvůli měření izolačního odporu), tak je nutné doložit i funkčnost ochranného pospojování kovových modulů. Bez finálně instalovaných FV panelů tedy nelze dokončit část revize, která se týká stejnosměrné části FVE. V závěrečné části odborného vyjádření je jednoznačný odkaz na právní úpravu, zejména ČSN 33 1500. Doplňující informace k revizní zprávě poskytuje i **stanovisko Technické inspekce České republiky** (č. l. 3641), kterým bylo prokázáno, že celé elektrické zařízení musí být pokryto výchozí revizní zprávou

a nová elektrická zařízení je možná uvést do provozu jen tehdy byl-li jejich stav z hlediska bezpečnosti ověřen výchozí revizí. Aby bylo možné ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena. V opačném případě před dokončením akce a bez závěrečných měření a prohlídky skutečného stavu, nelze celkovou výchozí revizí provést. Souhrnně tedy lze konstatovat, že jak stanovisko Technické inspekce ČR, tak odborné vyjádření ČVÚT Praha spolu vzájemně korespondují a ostatně jsou v souladu s dalším **odborným vyjádřením, zpracovaným ČVÚT Praha** (ing. P. Hrzina, Ph.D., Fakulta elektrotechnická – č. l. 1313 a následně). Toto odborné vyjádření se týká především problematiky tzv. MX skříní, která je součástí stejnosměrné části (DC) nebo střídavé části (AC) FVE a je lokalizovaná v bezprostřední blízkosti střídače. Ve své podstatě se jedná o běžný elektrorozvaděč s krytím odpovídajícím provozním podmínkám na FVE. Jedná se však o část bezprostředně související s elektrickým propojením FVE jako celku, a proto výchozí revizi podléhá i toto zařízení. Revizní technik musí kontrolovat, jestli je MX skříň správně osazena. Vzhledem k umístění MX skříní, jako prvku bezprostředně navazujícího na FV střídače, je pak logické, že revize těchto skříní je součástí revize NN, příp. dílčí revize NN rozvodu této FVE. Za podstatné považuje nalézací soud i závěrečné odborné vyjádření o tom, že bez dokončení, tedy instalace těchto MX skříní, není možno uzavřít výchozí revizi FVE jako technologického celku. Pro úplnost lze podotknout, že tyto závěry odborného stanoviska ČVÚT Praha byly přijaty a plně akceptovány v rozhodnutích judikatorního charakteru, které vydal jak NSS ČR, tak NS ČR, když tato rozhodnutí budou rozvedena dále. Ani odborné expertízy, předložené ze strany obhajoby, a to **znalecký posudek VŠB TÚ Ostrava** (č. l. 4661), ani **znalecký posudek ing. Michala Vašourka**, nemohly tyto odborné závěry ČVÚT Praha zvrátit, neboť v mezidobí nabyly v podstatě zevšeobecnujícího charakteru a byly akceptovány i v jiných rozhodnutích, týkajících se FVE, resp. revizních techniků.

48. Obžalovaný P. F., jak vyplývá z obžaloby i výroku rozsudku se trestného jednání dopustil jako certifikovaný revizní technik. Jeho kvalifikace i postavení jsou prokazovány listinnými důkazy. Ze **zprávy Technické inspekce ČR** (č. l. 3644) bylo zjištěno, že obžalovaný je držitelem osvědčení revizního technika vyhrazených elektrických zařízení, vydaných Technickou inspekcí ČR. Osvědčení evidenčního čísla 8302/7/11/R-EZ-E2A je platné od 15. 11. 2011 do 15. 11. 2016. Od 17. 3. 2014 má obžalovaný také oprávnění evidenčního čísla 13049/7/14/EZ-M,O,R,Z-E2A. **Osvědčení i oprávnění** byly také doloženy (č. l. 3645-3648). V inkriminované době obžalovaný ovšem pracoval jako revizní technik s osvědčením evidenčního čísla 4945/7/06/R-EZ-E1A platným od 5. 12. 2006 do 5. 12. 2011. Tato skutečnost byla rovněž prokázána **zprávou Technické inspekce ČR** (č. l. 3651), z níž bylo současně zjištěno, že obžalovaný mohl vypracovávat revizní zprávy na FVE, což vyplývá z předloženého **osvědčení** (č. l. 3653).

Obhajoba obžalovaného P. F.

49. Na základě shora podrobně rozebraných důkazů, a to jak listinných důkazů, tak svědeckých výpovědí dospěl soud jednak k závěru o tom, že v době bezprostředně předcházející zahájení revize a následně zpracování revizní zprávy obžalovaným P. F., nebyla FVE v plném rozsahu dokončena. Jak nalézací soud shora uvedl, rozebrané důkazy svědčí o tom, že v období následující po vydání revizní zprávy, pokračovaly práce na stavbě elektrárny, byly naváženy další panely a z podstaty věci je proto vyloučeno, aby obžalovaný mohl řádně provést revizi a vydat revizní zprávu. Tento druhý závěr je pak prokazován odbornými expertízami, zejména ČVÚT Praha, které vyvrací obhajobu obžalovaného. Nalézací soud tedy opakovaně upozorňuje na to, že obhajoba obžalovaného P. F. spočívající v tom, že pro něj nebyly podstatné FV panely, byla vyvrácena. Stejně tak byla, zejména listinnými důkazy i výpověďmi svědků, vyvrácena jeho obhajoba spočívající v tom, že v době provedení revize, panely na elektrárně v plném rozsahu byly a jejich počet odpovídal údajům, které zahrnul do revizní zprávy. Obžalovaný nedokázal ani uspokojivě potvrdit, že by měl k dispozici dokumentaci elektrárny, s níž by faktický stav na místě porovnával, mj. v tak elementární záležitosti jako je počet skutečně instalovaných FV panelů. Obhajoba obžalovaného byla soudem hodnocena

jako obhajoba účelová, neboť důvodně se lze domnívat, že obžalovaný elektrárnu pečlivě v kompletním rozsahu neprošel, FV panely rozhodně přesně nespočítal, když lze vyslovit domněnku, zda takový úkon obžalovaný vůbec dělal, tedy příp. zda na elektrárně vůbec byl. **Lze tedy uzavřít, že údaje uvedené v této revizní zprávě, zpracované P. F. 23. 11. 2010, neodpovídaly skutečnému stavu FVE Stálky „B“ a nebylo možno učinit závěr o tom, že po provedené revizi je tato část FVE schopna bezpečného provozu.** V tomto směru je nutno odkázat na právní názor vyslovený např. v **rozhodnutí NSS ČR ze dne 15. 12. 2015 č. j. 9 As 30/2015-70, resp. ze dne 10. 12. 2015 č. j. As 204/2015-66.** V posledně zmíněném rozhodnutí soud konstatoval, že „stanoví-li energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektřiny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. S ohledem na povahu FVE je zřejmé, že slouží k přeměně energie pouze tehdy, pokud jsou její součástí funkční solární panely. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí“. Nalézací soud tedy opakovaně rekapituluje, že obžalovaný P. F. nemohl revizní zprávu na celé zařízení vydat bez toho, že by byla kompletně osazena všemi FV panely a pokud takovou zprávu vydal, a dokonce v ní uvedl, jak je shora uvedeno, že je tam umístěn určitý počet FV panelů, nelze tento údaj považovat za pravdivý. Obžalovaný nepochybně věděl, že revizní zprávu nezpracovává pouze pro interní potřebu investora, ale že tato zpráva bude sloužit jako podklad ke stavebnímu řízení, zejména pak k licenčnímu řízení, neboť má osvědčovat bezpečnost elektrárny jako celku. Obžalovaný současně věděl, že zpráva obsahuje nepravdivé údaje. V této souvislosti lze podotknout, že obžalovaný by se nemohl ani zprostit odpovědnosti s případným poukazem na to, že žádný právní předpis nestanovil, co se rozumí zprávou o revizi ve smyslu § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, resp. jaká část energetického zařízení má být předmětem revize. V této souvislosti je třeba odkázat na **rozhodnutí NSS ČR z 30. 3. 2017 č. j. 2 As 313/2015-492**, který se týkal podobné situace, kdy při revizi FVE ještě nebyly nainstalovány všechny FV panely a revizní technik umístěné panely ani nekontroloval. Ostatně v tomto rozhodnutí sám NSS konstatoval, že posuzování bezpečnosti FVE je odbornou technickou otázkou a revizní zpráva slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu ve správním řízení. Požadavkem, kladeným na revizní zprávu, je to, aby revizní technik, který se tím stává spoluzodpovědným za náležité zjištění skutkového stavu, ji zpracoval na základě všech podstatných měření a prověření na místě samém. Vzhledem k tomu, že tato FVE Stálky část „B“ byla v zásadě nově postavenou elektrárnou, bylo nutné zde provést tzv. „výchozí revizi“, která ověřovala bezpečnost tohoto zařízení před jeho uvedením do provozu, přičemž podmínky jsou definovány v ČSN 33 1500. Tato technická norma byla nepochybně obžalovanému P. F., jako certifikovanému reviznímu technikovi, dobře známa. V neposlední řadě je třeba odkázat i na **rozhodnutí NSS ČR sp. zn. 2 As 313/2015**, které ostatně akceptoval i **Ústavní soud** ve svém rozhodnutí **sp. zn. I ÚS 2086/2017**. NSS ve svém rozhodnutí (bod 41.) v podstatě uvedl, že nemůže působit nepravdivě taková revizní zpráva, která vyvolává dojem, že FV panely nechyběly a současně postrádá jednoznačné sdělení, že údaje o počtu panelů a jejich napojení revizní technik pouze převzal z projektové dokumentace, aby revidovanou FVE identifikoval, neboť je to zavádějící a zmatečné. Nalézací soud považuje za nezpochybnitelně prokázané, že obžalovaný vědomě do revizní zprávy uvedl nepravdivé údaj týkající se počtu instalovaných a revidovaných FV panelů, které objektivně neodpovídaly skutečnému stavu věci, protože FV panely v době revize na elektrárně fyzicky nebyly a tím nebyly ani nainstalované. Není tedy sporu o tom, že obžalovaný jako revizní technik pochybil, pokud osvědčil bezpečnost FVE v době, kdy nebyla ještě dokončena v rozsahu, který v revizní zprávě deklaroval. Podle názoru soudu, shodného s argumentací obžaloby, bylo prokázáno, že FVE ke dni zahájení revize, jako celek nebyla dokončená a tedy neexistovala, když v konečném důsledku tak nebyla schopna být revidována. Pokud by obžalovaný deklaroval pravdivé skutečnosti

a postupoval minimálně profesionálně, musel by uvést, že FVE je v této části nedostavěná a neodpovídá projektové dokumentaci. Zde neobstojí obhajoba obžalovaného o tom, že projektovou dokumentaci zřejmě neměl, když jeho vyjádření v tomto směru, jak nalézací soud uvedl shora, je poněkud rozporné. Vzhledem k tomu, co nalézací soud opakovaně uvedl, že 100% panely nainstalované nebyly, fakticky jich bylo nainstalováno pouze minimum, nemohl tak obžalovaný P. F. logicky provést ani kontrolu správnosti jejich umístění na stavbě, správnosti jejich ukotvení na konstrukce a zejména nemohl provést revizi toho, zda každý jednotlivý panel je nainstalován a zapojen v souladu s montážním návodem. To ovšem bylo základním úkolem obžalovaného, jako revizního technika. Pouze za předpokladu ověření mj. správnosti instalace FV panelů, mohl obžalovaný učinit finální závěr o tom, že elektrárna, jako celek, je schopna bezpečného provozu. Pro takový závěr nemohl obžalovanému sloužit pouze údaj o tom, že FV panel má tzv. CE certifikát, neboť tento certifikát se týká pouze FV panelu, ale neprokazuje, že FV panel byl v konkrétní elektrárně řádně nainstalován a zapojen. Takový certifikát rozhodně neprokazuje, že FV panel byl nainstalován a zapojen bezpečně, tedy v souladu s montážním návodem. To všechno bylo úkolem obžalovaného, jako revizního technika, který měl především sám ověřit správnost a bezpečnost instalace a zapojení jednotlivých FV panelů a teprve poté, když by tyto údaje v pozitivním rozsahu zjistil, mohl by vydat takovou revizní zprávu, kterou vydal. Na základě shora rozebraných důkazů, jejich důsledném hodnocení, dospěl nalézací soud zcela jednoznačně **k závěru**, že obžalovaný P. F. vydal revizní zprávu, která obsahovala nepravdivé údaje a byla koncipována tak, aby vytvořila dojem, že FV elektrárna Stálky část „B“ je zcela dostavěná a tím i schopná bezpečného provozu.

50. Ačkoliv nalézací soud po provedeném dokazování neřešil otázku viny původně **obžalovaného C. P.**, který (jak vyplývá ze skutkové věty obžaloby ad 3) pracoval jako referent stavebního úřadu Městyse Vranova nad Dyjí a **vydal dne 29. 11. 2010 podstatné rozhodnutí ve správním řízení**, považuje za nezbytné stručně zmínit obsah tohoto rozhodnutí, které vycházelo rovněž z revizní zprávy, zpracované obžalovaným P. F., a v konečném důsledku bylo podkladem pro vydání rozhodnutí ERÚ. Formálně lze podotknout, že minimálně na základě provedených listinných důkazů jako předběžnou otázku řešil nalézací soud obsahovou a věcnou správnost postupu C. P. i rozhodnutí, která jako referent stavebního úřadu vydal. Dne 26. 11. 2010 byla na stavební úřad doručena žádost společnosti XXXXX o povolení zkušebního provozu (o předčasné užívání této stavby, č. l. 49). C. P. **vydal dne 29. 11. 2010 pod sp. zn. SÚ-198/10-CP rozhodnutí o zkušebním provozu FVE Stálky „B“**, které však bylo v rozporu se skutečným stavem této stavby. Jak vyplývá z **protokolu ze dne 25. 11. 2010** (č. l. 51-52) vycházel mimo jiné z revizní zprávy zpracované obviněným P. F., která konstatovala plně zapojenou a provozuschopnou FVE Stálky „B“. Z deklarovaných 11.719 kusů FV panelů jich bylo nainstalováno pouze několik stovek, a proto při obhlídce stavby před vydáním tohoto rozhodnutí měl referent stavebního úřadu vycházet z faktického stavu věci, nikoliv z formálně předložené revizní zprávy.
51. Tyto stěžejní listinné důkazy, tedy **revizní zpráva** vydaná obžalovaným P. F., jako revizním technikem, a **rozhodnutí stavebního úřadu** vydané dne 29. 11. 2010 o povolení zkušebního provozu (č. l. 3504), včetně protokolu o místním šetření stavebního úřadu ze dne 25. 11. 2010 (č. l. 51-52), byly stěžejními doklady, které byly předloženy ERÚ. Součástí těchto podstatných dokladů bylo pochopitelně i **protokol o předání díla ze dne 29. 11. 2010** (č. l. 3496, resp. 3323). Z tohoto protokolu bylo zjištěno, že k předání FVE Stálky „B“ o výkonu 2.639.165 Wp, včetně uvedení do zkušebního provozu podle „Smlouvy o dílo“ ze dne 30. 7. 2010 a projektu, který je nedílnou součástí smlouvy, došlo dne 29. 11. 2010 mezi firmou XXXXX a.s., zastoupenou B.B., jako předávajícím, a firmou XXXXX na straně přejímajícího. Tuto firmu, jak vyplývá z protokolu, nezastupoval obžalovaný S. A., ale firma XXXXX byla zastoupena druhým jednatelem, O. V.. Vzhledem k tomu, že oba jednatele měli stejné postavení, jak vyplývá z výpisu z obchodního rejstříku, důvodně lze předpokládat, že obžalovaný, který sám ještě před předáním a převzetím díla podal žádost o změnu licence na ERÚ, kterou osobně podepsal, byl také o stavu přebíraného díla

dostatečně informován. Z předmětného protokolu vyplývá, že v bodě 4, označeném jako vady a nedodělky, je uvedeno pouze: „osetí pozemku travinou a vysázení keřů podél obvodu elektrárny“. V závěrečné pasáži pak objednatel prohlásil, že celé dílo, které bylo předmětem smlouvy ze dne 30. 7. 2010, přejímá, a bylo předáno tak, jak je uvedeno v tomto protokolu, a současně prohlašuje, že vady a nedodělky nebrání řádnému užívání díla a dodavatele opravňuje k vystavení konečné faktury za provedené dílo. Další podstatné listinné důkazy, týkající se tohoto správního řízení o udělení licence, resp. rozšíření původní licence pro firmu XXXXX také na část FVE Stálky „B“ jsou zahrnuty ve správním **spise ERÚ, který tvoří přílohu č. 3** trestního spisu. Především bylo prokázáno, že rozhodující úkon učinil obžalovaný S. A., když dne 11. 10. 2010 podepsal **žádost o změnu licence** (strana 1), a to jménem žadatele XXXXX Žádost byla na ERÚ doručena dne 18. 11. 2010, tedy předtím, než vydal obžalovaný P. F. dne 23. 11. 2010 zprávu o výchozí revizi a než vydal stavební úřad rozhodnutí o povolení zkušebního provozu dne 29. 11. 2010 a stejně tak předtím, než došlo alespoň formálně k předání díla, jak vyplývá z protokolu o předání díla ze dne 29. 11. 2010. Dle názoru soudu si však obžalovaný alespoň dodatečně musel uvědomit, že FVE v části „B“ rozhodně není stavebně dokončena, byť bylo dne 29. 11. 2010 rozhodnuto o povolení zkušebního provozu a byl podepsán protokol o předání a převzetí díla, neboť téhož dne, tj. dne 29. 11. 2010 požádal o přerušování řízení ve věci udělení této licence (viz žádost str. 10 spisu ERÚ). **Usnesením ERÚ ze dne 2. 12. 2010** (str. 13 spisu ERÚ) skutečně došlo k **přerušování tohoto správního řízení**, a to na dobu do 15. 12. 2010. Přesto však byly tyto rozhodující dokumenty do správního řízení, vedeného na ERÚ, doručeny, což je opět prokazováno obsahem spisu ERÚ (protokol o předání a převzetí díla ze dne 29. 11. 2010, str. 17, rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29. 11. 2010, str. 19, revizní zpráva č. 45/F/10 ze dne 23. 11. 2010, č. l. 41). Uvedené dokumenty byly zcela nepochybně na ERÚ zaslány s vědomím obžalovaného S. A., byť tzv. administrativní cestou, neboť obžalovaný sám žádost o rozšíření licence na ERÚ podal. Výsledkem tohoto správního řízení bylo vydání **rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, a to dne 10. 12. 2010** (str. 56 spisu ERÚ). Tímto listinným důkazem zcela spolehlivě vydaným na podkladě revizní zprávy, rozhodnutí stavebního úřadu i protokolu o předání a převzetí díla, které jsou opakovaně v odůvodnění tohoto rozsudku citovány, a které obsahovaly nepravdivé údaje, nabylo právní moci dne 13. 12. 2010. Bylo rozhodnuto o změně rozhodnutí o udělení licence č. 111016583, a to změnou č. 001, a to pro majitele licence, firmu XXXXX se sídlem Vídeňská 546/55, Brno (str. 57 spisu ERÚ). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že v souhrnu celková licence byla firmě XXXXX u FVE Stálky udělena pro celkový instalovaný výkon 4,003 MW ze slunečního záření, a to po dobu 25 let od 29. 9. 2010.

52. Závěry nalézacího soudu o oprávněnosti takto rozšířené licence, resp. o rozhodnutí ERÚ na základě dokumentu obsahující nepravdivé údaje, mají oporu i ve výsledcích **řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 78/2013**. Závěrečným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2016, č. j. 7 As 74/2016-249 (č. l. 3854 trestního spisu) byla ve věci žalobce Nejvyššího státního zástupce proti žalovanému ERÚ a jeho rozhodnutí ze dne 29. 9. 2010, č. j. 11280-7/2010-ERÚ a dalšího rozhodnutí ze dne 10. 12. 2010, č. j. 14146-9/2010-ERÚ, za účasti zúčastněné osoby FVE 45 s.r.o. zamítnuta kasační stížnost právě této zúčastněné osoby, a to proti původnímu rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2016, č. j. 62 A 78/2013-738. Stručně lze konstatovat, že výsledkem řízení byl závěr o nedůvodnosti, resp. nezákonnosti udělení licence k provozu FVE Stálky „B“. Pro úplnost lze podotknout, že k této části skutkového děje, tj. ke správnímu řízení, týkajícímu se udělení licence, byli vyslechnuti svědkové M.V. a M.D.. M.V. u hlavního líčení dne 11. 5. 2021 potvrdil, že pracoval jako akviziční manažer společnosti XXXXX a jeho úkolem bylo hlavně vytipovávat vhodné pozemky pro stavbu solárních elektráren a vyřizovat stavební povolení. Následně firma veškeré materiály a informace předávala generálnímu dodavateli. Se stavbou FVE Stálky přišel do kontaktu až dodatečně, když připravoval podklady právě pro řízení u správního soudu. V tomto řízení působil jako konzultant pro otázky licencí. Několikrát sice FVE Stálky viděl, ale rozhodně to bylo později, než koncem roku 2010. Stav elektrárny zná tedy

z pozdější doby. Svědkovi u hlavního líčení byla předložena Smlouva o připojení (č. l. 3281b) i Protokol o schválení výroby (č. l. 3280b) a svědek potvrdil, že tyto dokumenty sice zná, ale z pozdější doby. Další svědek M.D. byl rovněž osobně vyslechnut u hlavního líčení, a to 20. 1. 2021. Svědek uvedl, že na této FVE osobně nikdy nebyl a s touto záležitostí přišel do kontaktu v rámci práce v advokátní kanceláři, která zastupovala jeden ze subjektů v řízení u Nejvyššího správního soudu, které se týkalo zrušení licence. S odstupem času si vybavuje, že žalobu podal Nejvyšší státní zástupce. Po předložení listinných dokumentů (č. l. 424, 1383) svědek uvedl, že stížnost proti usnesení ze dne 13. 7. 2017 pochází z jejich advokátní kanceláře. Čestné prohlášení B.B. mělo sloužit pro řízení u Nejvyššího správního soudu namísto jeho výpovědi, případně jako důvod předvolání B.B. k tomuto řízení.

53. Z hlediska právní subjektivity žadatele o licenci, **firmy XXXXX** lze aktuálně k její právní subjektivitě poukázat na listinný důkaz – označený jako Projekt fúze sloučením (č. l. 128 spisu ERÚ), kterým bylo prokázáno, že dne 4. 8. 2014 společnost XXXXX, IČO: XXXXX, společnost XXXXX, IČO: XXXXX, a společnost XXXXX, IČO: XXXXX se sloučily. Nástupnickou společností se stala společnost XXXXX, přičemž společnosti XXXXX a XXXXX zanikly. Výpisem z obchodního rejstříku společnosti XXXXX (str. 338 spisu ERÚ) bylo mimo jiné prokázáno, že na **tuto společnost XXXXX**, IČO: XXXXX, přešlo jmění zanikající společnosti XXXXX, IČO: XXXXX, společnosti FVE 38, s. r. o., IČO: XXXXX, a společnosti XXXXX, IČO: XXXXX.
54. Pracovnice ERÚ **J.H.** byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 24. 7. 2017 a tato její procesně řádná svědecká výpověď byla čtena u hlavního líčení dne 19. 1. 2021 postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně uvedla, že pracuje na ERÚ od roku 2003 jako informatik, analytik. Stavba FVE Stálky jí s odstupem času nic neříká, ale sama v minulosti na ERÚ pracovala jako specialista pro udělování licencí. Kontroly samotných FVE prováděli zpravidla její kolegové. Jejich povinností nebylo navštěvovat všechny FVE, když z důvodu pracovní vytíženosti to ani nebylo možné. Svědkyně vysvětlila, že za žadatele o licenci přivázeli potřebné dokumenty k nim na ERÚ různé osoby, tzv. poslíčci, tedy osoby, které neměly ani žádné zmocnění. Na podkladě licenčních spisů si vybavuje, že za FVE Stálky jednali S. A. a O.V., kteří byli jednatele firmy, tj. žadatele o licenci. K podrobnostem rozhodnutí o změně licence se však svědkyně vyjádřit nedokázala s vysvětlením, že asi 14 dnů před Vánocemi nastoupila do pracovní neschopnosti, a proto spis převzal někdo ze spolupracovníků. Licence obvykle kontroloval a podepisoval ředitel odboru licencí, pan P., případně jeho zástupkyně paní F.. Někdy se stávalo, že licence byla vydána i bez provedení fyzické kontroly elektrárny, avšak listiny podstatné pro vydání licence byly upraveny právním předpisem. Mezi rozhodující listiny patřila revizní zpráva, v níž musel technik sdělit, zda je zařízení schopné bezpečného provozu a z čeho sestává. Povinným dokladem pro vydání licence bylo i rozhodnutí o zkušebním provozu elektrárny.
55. Další listinné důkazy se týkají připojení FVE Stálky do distribuční sítě společnosti E.ON Distribuce, a.s., které byla elektřina dodávána v letech 2011 a 2012, a E.ON Energie, a.s., které byla energie dodávána v době od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2016. V podstatě, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, došlo k rozšíření dodávek elektrické energie vyrobené ve FVE Stálky „B“ na základě takto neoprávněné licence, když prvotní smlouvy i listinné důkazy se týkají FVE Stálky „A“, které byla licence udělena oprávněně. V zásadě šlo pouze o rozšíření stávajících smluv v části, týkající se instalovaného výkonu této výroby, o dodávku elektřiny z FV zdroje Stálky „B“. Listinnými důkazy jsou tedy Protokol o schválení výroby (č. l. 3541), Smlouva o dodávce, uzavřená s firmou E.ON Distribuce (č. l. 3520), jakož i Smlouva o úhradě zeleného bonusu (č. l. 3524, 3527). Tyto smlouvy s distribučními společnostmi uzavřel původní provozovatel FVE Stálky, a to společnost XXXXX. Později byla Smlouva o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje uzavřena mezi tímto subjektem, firmou XXXXX s distribuční společností E.ON Energie, a.s. (č. l. 3533), a to dne 20. 12. 2012.

Obhajoba obžalovaného S. A.

56. Souhrnně lze konstatovat, že byla zcela spolehlivě vyvrácena i **obhajoba obžalovaného S. A.**, a to jak listinnými důkazy, tak svědeckými výpověďmi. Nezpochybitelně bylo zjištěno, že obžalovaný S. A. byl statutárním zástupcem, tj. jednatelem společnosti XXXXX, která byla žadatelem o licenci, resp. žádosti o změnu licence. Rovněž tak bylo prokázáno, že tuto **žádost o změnu licence podepsal** právě obžalovaný S. A., a to dne 11. 10. 2010, ačkoliv **věděl**, že k tomuto datu ještě není FVE Stálky „B“ plně dokončena, když minimálně nebyla předána, a to ani teoreticky s kolaudačními závadami generálním zhotovitelem. Stejně tak obžalovaný věděl, že ke dni podání žádosti o změnu licence, tj. o rozšíření původní licence udělené pro FVE Stálky „A“ na FVE Stálky „B“ není zpracována zpráva o výchozí revizi a ani nemá relevantní rozhodnutí stavebního úřadu. Obžalovaný byl srozuměn s tím, že tyto rozhodující dokumenty, které jsou nezbytnými podklady pro rozhodnutí ERÚ, budou doručeny administrativně a nezajistil jejich osobní kontrolu. Nalézací soud považuje za podstatné vyjádření obžalovaného o tom, že v minulosti sám podnikal, a logicky tedy věděl, jaké důsledky vyplývají z jeho postavení statutárního zástupce právnické osoby, jejíž jménem činí rozhodující úkony. V konkrétním případě podepsal žádost o změnu licence, která byla předložena ERÚ, před níž při podání žádosti fakticky zatajil skutečný stav FVE Stálky „B“, která nebyla dokončena. Rozhodující úkon tedy učinil obžalovaný S. A. a nalézací soud nemohl v nejmenším akceptovat jeho obhajobu, kterou se snažili potvrzovat jeho spolupracovníci (svědkové S., S., F.), tj. obhajobu spočívající v tom, že takový podpis vnímal pouze jako formální nezávazný podpis, neboť neměl ani čas tento dokument blíže kontrolovat, když mu ani nerozuměl. Nezpochybitelně bylo prokázáno, že obžalovaný učinil tento rozhodující úkon, a to bez toho, že by sám byl osobně přítomen minimálně předání stavby, k čemuž došlo až následně. Dne 29. 11. 2010 se mohl přesvědčit osobně o tom, že elektrárna není dokončená, a mohl učinit rozhodující kroky ke zpětvzetí uvedené žádosti. Nalézací soud považuje za nezbytné zdůraznit, že S. A. byl i z hlediska obecného nepochybně dostatečně intelektově disponován k tomu, aby věděl, jaké závazky na sebe přebírá v okamžiku, když přijal funkci statutárního zástupce této společnosti, a když z této pozice podepisoval rozhodující dokumenty. Rozhodně nelze přisvědčit obhajobě obžalovaného o tom, že příležitostně v kanceláři podepsal všechny dokumenty, které mu administrativní pracovníci připravili, když údajně neměl čas, aby je kontroloval. Ostatně svědecké výpovědi potvrzují, že obžalovaný nikdy neučinil žádný úkon, kterým by naznačil, že odmítá respektovat pokyny statutárních zástupců mateřské společnosti. Rovněž dlouholeté konkrétní podnikatelské zkušenosti obžalovaného odůvodňují úvahy o tom, že z jeho strany nešlo o začátečnické podnikatelské pochybení. Navíc v nyní probíhajícím trestním řízení mu není kladeno za vinu jednání, které by vyžadovalo zvláštní odborné znalosti nebo schopnosti. Pokud by obžalovaný měl v úmyslu postupovat korektně vůči ERÚ, musel by se na místě samém při vlastní fyzické kontrole elektrárny přesvědčit o tom, že není kompletně dostavěna a osazena FV panely, k čemuž mu postačovala pouhá optická kontrola bez toho, že by musel rozumět elektroinstalaci FV panelů, rozvodů, včetně technického schématu FVE. Nalézací soud opětovně odkazuje na rozbor důkazů provedených u hlavního líčení a shora podrobně rozebraných, které včetně dílčích závěrů skýtají podklad pro výrok o vině obžalovaného S. A., stejně jako podklad pro výrok o vině obžalovaného P. F.. Po právu nelze od S. A. vyžadovat, aby prováděl kontrolu revizní zprávy, neboť skutečně k takovým úkonům je oprávněn pouze odborník. Znovu však musí nalézací soud upozornit na jednání obžalovaného, který se důsledně nepřesvědčil o náležitostech podané žádosti o licenci, resp. o změnu licence, nepřesvědčil se o tom, že v zásadě rozhodující dokumenty nemá, a zejména pak neprovedl minimálně laickou optickou prohlídku FVE. Za takového stavu by totiž nemohl před ERÚ předstírat, že FVE je dostavěná, a žádat o rozšíření její licence. V souvislosti s trestní odpovědností obžalovaného S. A. pak lze odkázat mimo jiné na **rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 9 As 256/2015**, který uvedl, že „je věcí žadatele o licenci, aby si zajistil řádné doklady, kterými podkládá svou žádost. Žadatel o licenci má volnost v tom, jakému reviznímu technikovi zadá zpracování zprávy, pokud si nezvolí způsob prokázání technických

podmínek znaleckým posudkem, zpracovaným v rozhodném období pro posouzení bezpečnosti elektrárny. Současně pak po žadateli licence lze požadovat, aby při volbě revizního technika či znalce postupoval obezřetně a důsledně, vyžadoval jejich řádný postup, k čemuž by měl sám poskytnout prostor a potřebnou součinnost. Je v nejlepším zájmu žadatele o licenci, aby nebyl pouhým pasivním příjemcem revizní zprávy či znaleckého posudku, ale aby též ověřil minimálně to, zda v revizní zprávě či znaleckém posudku deklarovaná kontrola proběhla“. Podle názoru nalézacího soudu lze toto stanovisko jednoznačně vztáhnout i na nyní projednávanou věc, byť obžalovaný nebyl tím, kdo o licenci původně žádal, ale žádal pouze o její rozšíření. Z hlediska charakteru tohoto správního řízení, se však jedná o jeho postavení zcela analogické, postavení samotného žadatele o licenci. Jednoznačně tak S. A. úkony ve vztahu k ERÚ činil sám, jako statutární zástupce firmy XXXXX Obžalovaný nese odpovědnost za konkrétní úkon, který ve vztahu k ERÚ učinil, když ani v náznaku nejsou odůvodněny úvahy o tom, že by snad jednal v omylu, v tísní, za nápadně nevýhodných podmínek apod. Ostatně sám obžalovaný uvedl, že ví, jakou závaznost má podpis statutárního zástupce právnické osoby na rozhodujících dokumentech. Jeho vědění lze spolehlivě dovodit i z jeho předchozí podnikatelské činnosti, mimo jiné v pozici statutárního zástupce právnické osoby. Nejsou tak odůvodněny ani úvahy o tom, že by S. A. byl pouhým pasivním subjektem ve firmě XXXXX, neboť bylo zcela v jeho dispozici, zda tento úkon učiní nebo zda jej odmítne. V závěru si nalézací soud dovoluje podotknout, že jednání obžalovaného S. A. nelze vnímat ani jako běžný podnikatelský neúspěch, pramenící např. ze špatného podnikatelského záměru, ze špatného odhadu vývoje na trhu, z nečekané situace, která nastala v tuzemské ekonomice apod. Naopak jsou odůvodněny úvahy o rozdělení rolí jednotlivých fyzických osob, z nichž každá činila jeden z rozhodujících úkonů. Obžalovaný podepsal žádost o rozšíření licence, zatímco druhý statutární zástupce firmy XXXXX následně podepsal protokol o předání, resp. převzetí stavby celé FVE, a údajně K., resp. jeho spolupracovníci obžalovanému dokonce potřebnou žádost připravili a on ji formálně jen podepsal. Odůvodněny jsou tak logicky úvahy o záměrném rozdělení rolí s cílem vyhnout se případné trestní odpovědnosti. V této trestní věci však nalézací soud, vázán zásadou obžalovací, řešil otázku trestní odpovědnosti osob, na které byla podána obžaloba, tj. konkrétně S. A., jako statutárního zástupce žadatele o licenci, a P. F., jako revizního technika, který revizní zprávu, nezbytnou k této žádosti o licenci, resp. její rozšíření podal. Z důvodů uvedených v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku se nalézací soud nezabýval otázkou trestní odpovědnosti C. P., na něhož byla původně obžaloba rovněž podána.

C/ Právní kvalifikace

57. **Trestně právně významné jednání obžalovaného S. A.** spočívalo v tom, že jako jednatel společnosti XXXXX učinil rozhodující úkon k získání licence, resp. k jejímu rozšíření pro FVE Stálky „B“, a to tím, že podepsal žádost a následně nechal administrativně doručit na ERÚ rozhodující dokumenty, protokol o předání díla, zprávu o výchozí revizi a rozhodnutí stavebního úřadu, čímž úmyslně zatajil před ERÚ, že FVE Stálky „B“ není dokončená, a to ke dni 11. 10. 2010, kdy žádost podepsal, resp. ke dni 23. 11., kdy byla zpracována revizní zpráva, a ke dni 29. 11., kdy bylo vydáno rozhodnutí stavebního úřadu. Nezbytné podklady pro rozhodnutí ERÚ, tedy tyto tři rozhodující dokumenty obsahovaly nepravdivé informace o faktické dokončenosti FVE Stálky „B“, ačkoliv z celkového počtu projektovaných cca 11.403 kusů FV panelů jich bylo ke dni zpracování revizní zprávy dodáno a osazeno pouze cca 240 kusů a rozhodující dokončovací práce pokračovaly ještě minimálně dva měsíce po vyhotovení těchto dokumentů, resp. po vydání rozhodnutí ERÚ. Obžalovaný S. A. tedy vedl ERÚ v omyl a zamlčel před ním podstatné skutečnosti, tj. faktický stav elektrárny, což bylo rozhodující pro udělení licence. V opačném případě, pokud by v podané žádosti o rozšíření licence i následně doplněných dokumentech byly uvedeny pravdivé skutečnosti, tj. že elektrárna není dokončena a je osazena FV panely pouze v minimálním rozsahu, nemohl by ERÚ vydat rozhodnutí o rozšíření licence. V této souvislosti

musí nalézací soud opět rekapitulovat, že řízení o udělení licence je řízením správním, jehož průběh i podmínky udělení licence jsou upraveny obecně závaznými právními předpisy, citovanými v úvodu tohoto rozsudku. Správní řízení o udělení licence má charakter zásadně neveřejného písemného řízení, kdy správní orgán vychází zejména z písemných podkladů toho, kdo podal žádost o udělení licence. V tomto směru je třeba odkázat na **rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 4 Tdo 968/2016**, resp. **stanovisko téhož soudu ze dne 16. 6. 2011 Tpjn305/2010**. Správní orgán si může pro zjištění skutkového stavu v pochybnostech sám opatřit podklady, avšak nalézací soud považuje za nezbytné upozornit na text rozhodujících dokumentů, a to zejména revizní zprávy, rozhodnutí stavebního úřadu, i předávací protokol, z nichž je zcela zřetelné, že žádné pochybnosti o dokončenosti stavby nevzbuzovaly. Důvodně je proto správní orgán hodnotil jako dostačující a způsobilé potvrdit, že FVE Stálky „B“ je dokončena v plném, deklarovaném rozsahu a tím i schopná bezpečného provozu, když na jejich podkladě vydal rozhodnutí o rozšíření původní licence pro XXXXX Obžalovaný S. A. jako statutární zástupce firmy XXXXX díky takto získanému rozhodnutí ERÚ o rozšíření licence, byť na podkladě dokumentů s nepravdivými údaji, dosáhl připojení FVE Stálky „B“ do distribuční sítě, a to nejdříve do distribuční sítě společnosti E.ON Distribuce a.s. a později společnosti E.ON Energie a.s. Firma XXXXX (resp. její právní nástupci) těmto společnostem dodávala a fakturovala elektrickou energii vyrobenou v provozovně Stálky „B“, za což inkasovala finanční prostředky, včetně bonusů či cenových zvýhodnění, jako by byla elektrárnou postavenou v souladu s platnou právní úpravou a uvedenou do provozu v roce 2010, ačkoliv tomu tak nebylo. Nalézací soud považuje za nezbytné rovněž poukázat na to, že podnikat v oblasti solární energetiky bylo v té době pochopitelně možné, avšak pouze na základě licence vydané ERÚ. Udělení licence bylo základní podmínkou, bez které by nebylo u elektrárny nově postavené a zřízené vůbec možné uvažovat o tom, že by byla uvedena do provozu, a že by mohla být připojena do distribuční sítě. Z hlediska trestní odpovědnosti je tak rozhodující to, že licence, resp. rozhodnutí o rozšíření původní licence pro FVE Stálky „B“ bylo vydáno na podkladě nepravdivých údajů. Skutečnost, že tato část elektrárny byla dokončena v plném rozsahu až v roce 2011, je totiž podstatná z hlediska stanovení výše výkupní ceny, která se podstatně lišila v závislosti na tom, zda elektrárna začala vyrábět a dodávat do sítě v roce 2010 nebo až v roce 2011, resp. ve kterém roce, a zda oprávněně licenci získala. Pro úplnost je třeba podotknout, že ani pracovníci distribuční společnosti, kteří provádí tzv. první paralelní připojení FVE nejsou povinni ověřovat její bezpečnost ve smyslu ustanovení § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb., neboť vychází z předložené revizní zprávy. V konečném důsledku, díky nepravdivým údajům, uvedeným v primárním dokumentu, kterým byla revizní zpráva obžalovaného P. F. a na to navazujícím dalším rozhodnutím, zejména stavebního úřadu, totiž fakticky nemělo dojít k vydání rozhodnutí ERÚ o rozšíření licence a elektrárna neměla být připojena do distribuční sítě.

58. V souvislosti se shora popsaným trestným jednáním obžalovaného S. A. je třeba poukázat na úzkou souvislost jeho trestného jednání s **trestným jednáním obžalovaného P. F.** Jednalo se totiž u obžalovaného P. F. o participaci na trestném činu S. A., a to v podobě trestné součinnosti ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, tedy ve formě pomoci. Jednání obžalovaného P. F. je třeba z hlediska užité právní kvalifikace hodnotit nikoliv jako samostatné pachatelství, ale jako tzv. účastenství ve formě pomoci. Podle citovaného zákonného ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je účastníkem na dokončeném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu. Obžalovaný P. F. tak prokazatelně usadnil jinému, tedy zde společnosti XXXXX, resp. obžalovanému S. A., který jménem této společnosti činil rozhodující úkon, aby se tato společnost a její právní nástupci obohatili, a to tím, že k jím zpracované nepravdivé revizní zprávě vedl S. A. v omyl pracovníky ERÚ v rámci licenčního řízení, když před nimi zamlčel podstatné skutečnosti, a to díky revizní zprávě obžalovaného P. F.. P. F. poskytl pomoc tím, že vyhotovil revizní zprávu s nepravdivými

údaji, která byla následně použita pro účely licenčního řízení, a zejména tuto zprávu koncipoval tak, aby na první pohled vzbuzovala dojem, že FVE Stálky „B“ je dostavěná a schopná bezpečného provozu. Jednání obžalovaného P. F. bylo jedním z nutných úkonů, které vedly k neoprávněnému vydání licence. V souvislosti s rozsahem jeho trestní odpovědnosti je však nezbytné mít na zřeteli, že jeho úkon, tj. vydání revizní zprávy, byť s nepravdivými údaji, nebylo jedinou podmínkou pro rozhodnutí ERÚ o rozšíření licence. Obžalovaný P. F. však byl certifikovaným revizním technikem, v uvedené době byl nepochybně dostatečně proškolen a informován, aby mohl řádné revizní zprávy vyhotovovat. Podle názoru soudu není sporu o tom, že obžalovaný **věděl**, jaké náležitosti musí mít revizní zpráva, co osvědčuje, jakož i to, že použitelnost revizní zprávy vydané certifikovaným revizním technikem je obecná, tedy bez jakéhokoliv omezení nebo účelu. Z podstaty revizní zprávy vyplývá, že je vyhotovována proto, aby revidované zařízení mohlo být řádně užíváno. Úkolem revizního technika bylo vycházet z projektové dokumentace a porovnávat ji se skutečným stavem revidované FVE. Nesporně však hlavním pachatelem, od něhož je trestní odpovědnost obžalovaného P. F. dovozována, byl obžalovaný S. A., jemuž obžalovaný P. F. ke spáchání trestného činu dílem dokonaného, dílem zůstavšeho ve stadiu pokusu, poskytl pomoc.

59. **Výše způsobené škody i škody, která reálně mohla vzniknout**, byla primárně prokázána listinnými důkazy (faktury, přehledy dodávek apod.). Z těchto listinných důkazů i platné právní úpravy, včetně cenových rozhodnutí ERÚ, vycházel ing. Josef Michálek, který již v přípravném řízení zpracoval k otázkám vzniklé a hrozící škody **odborné vyjádření**, a to dne 21. 10. 2016 (č. l. 1247-1285) a jeho dodatek č. 1 dne 9. 2. 2018 (č. l. 1286-1304). Zpracovatel odborného vyjádření podrobně konkretizoval právní východiska pro stanovení výkupní ceny energií z FV zdrojů, které pak aplikoval na číselné údaje, získané z faktur, vystavených společností XXXXX, resp. jejími právními nástupci, za dodávky elektřiny v příslušných obdobích. Tyto údaje přehledně uvedl v tabulkách a učinil z nich odpovídající výpočty a závěry. Nálezací soud již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku upozornil na podstatu skutkového děje, kdy jedním z rozhodujících kritérií pro posouzení trestnosti a tím i vzniklého následku, bylo to, zda FVE získala licenci v roce 2010 nebo v roce 2011, neboť od této skutečnosti se také odvíjel její nárok na vyšší výkupní ceny, resp. celkově získávané formy různých dotací a podpor. Souhrnně lze upozornit na podstatný dílčí závěr nálezacího soudu o tom, že FVE Stálky „B“ nebyla ke dni provedené revize, ke dni vydání rozhodnutí stavebního úřadu, ani ke dni vydání rozhodnutí o změně, resp. rozšíření licence řádně dokončena. Licence tak byla změněna, tj. rozšířena na podkladě dokladů, které neobsahovaly pravdivé údaje. Pro stanovení **následku trestného jednání** bylo tedy podstatné vyčíslení škody, která vznikla za již fakturované období, a která hrozila vzniknout do budoucna. Základním kritériem pro výpočet škody byla skutečnost, že FVE Stálky „B“ získala licenci v roce 2010, ačkoliv nesplňovala zákonné předpoklady, a mohla ji tak získat nejdříve v roce 2011. V souladu s ustálenou soudní praxí byla škoda vyčíslena jako rozdíl mezi podporou vyplacenou distribučními společnostmi pro taková zařízení, tj. FVE uvedené do provozu v roce 2010, a podporou, která by byla takové FVE vyplacena v případě, že by byla uvedena do provozu a získala zákonnou licenci až v roce 2011, a to pochopitelně s přihlédnutím k odpočtu solární daně.
60. Provedenými listinnými důkazy a zejména pak odborným vyjádřením Ing. Josefa Michálka, který z podstatných listinných důkazů vycházel, bylo prokázáno, že společnost XXXXX sama fakturovala dodanou elektrickou energii za období od 1. 1. 2011 do 10. 11. 2014. Následně dodávky fakturovali její právní nástupci, a to v období od 11. 11. 2014 do 15. 9. 2015 společnost XXXXX a v následujícím období, tj. od 16. 9. 2015 do 31. 3. 2016 společnost XXXXX. Celkově bylo za období od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2016 v této části FVE Stálky „B“ vyrobeno celkem 15.229.469 kWh elektrické energie. Společnosti nárokovaly celkově částku 155.055.542,90 Kč, neboť předstíraly, že FVE Stálky „B“ získala oprávnění, tj. licenci ještě v roce 2010. Pokud by ovšem byla licence udělena až v roce 2011, tj. v souladu se skutečným stavem dostavěnosti elektrárny, mohly by tyto společnosti nárokovat částku pouze ve výši 83.803.260,79 Kč. Rozdíl tedy po odpočtu solární daně činil 71.252.282,15 Kč. V této souvislosti je třeba poukázat na údaje uvedené již v úvodu

odůvodnění tohoto rozsudku, že pro elektrárny, které získaly licenci v roce 2010, byly platné výkupní ceny ve výši 12.150 Kč za jednu vyrobenou MWh, a to po dobu 25 let, zatímco pro elektrárny, které získaly licenci až v roce 2011, byly platné výkupní ceny ve výši 5.500 Kč za jednu vyrobenou MWh. Elektrická energie vyrobená z FVE Stálky „B“ byla nejdříve fakturována společností E.ON Distribuce a.s. a posléze společností E.ON Energie a.s., která vstoupila do jejich práv. Pro přehlednost lze poukázat na listinný důkaz (č. 4937) z něhož bylo zjištěno, že aktuální název původní společnosti E.ON Distribuce a.s. je E.GD a.s. Vzhledem k vystaveným fakturám, jimiž se ing. Michálek podrobně zabýval, i vzhledem k podstatě nyní projednávané trestní věci lze plně akcentovat jeho výpočty (str. 1291). Bylo prokázáno, že pro FVE Stálky „B“ v celkovém výkonu FVE Stálky (část A+B) představovala výroba podíl 65,94 %. Od toho se také odvíjel poměrný výpočet neoprávněně nárokováných a vyplacených částek, které představují finální škodu, která vznikla, resp. hrozila vzniknout. Nálezací soud také v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných, akceptoval výpočet škody vzniklé i hrozící ve **variantě II.** vyčíslené ing. Michálkem, tedy s **odpočtem tzv. solární daně** (viz č. l. 1293). Jak vyplývá z podrobných výpočtů i přehledných tabulek, které jsou obsahem odborného vyjádření i odborného doplnku, sama společnost XXXXX za období od 1. 1. 2011 do 10. 11. 2014 získala neoprávněně částku 50.403.553,21 Kč. Její právní nástupce, firma XXXXX získala za období od 11. 11. 2014 do 15. 9. 2015 neoprávněně částku 15.759.382,79 Kč, a konečně poslední subjekt, tj. firma XXXXX získala za období od 16. 9. 2015 do 31. 3. 2016 neoprávněně částku 5.089.346,03 Kč. V souhrnu tak byla všem třem společnostem dohromady neoprávněně vyplacena částka **71.252.282,12 Kč,** jak je shora uvedeno. Jednalo se tedy o **škodu,** která fakticky vznikla. Jak vyplývá z rozhodnutí o licenci, resp. o změně licence o část FVE Stálky „B“, licence byla udělena na 25 let. Při garantované výkupní ceně dodávky elektřiny z FV zdrojů, mohla předpokládaná škoda, jak vyplývá z tohoto odborného vyjádření, činit cca 970.000.523 Kč. Škoda způsobená za první dva roky, tj. za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 byla na úkor společnosti E.ON Distribuce a.s. (t.č. s názvem E.GD a.s.), která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky. V následujícím období od 1. 1. 2013 od 31. 3. 2016 byla škoda na úkor společnosti E.ON Energie a.s., která cenu průběžně refinancovala od společnosti OTE a.s., jejímž 100 % vlastníkem je Česká republika, která je tak primárně poškozeným. V souvislosti s **hrozícím následkem** lze jen podotknout, že výpočet částky za období od 1. 4. 2016 má oporu rovněž v platné právní úpravě, tj. vyhlášce č. 475/2005 Sb., která je prováděcí vyhláškou v zákonu o podpoře a využívání obnovitelných zdrojů. Předpokládané roční využití FVE s tímto výkonem činí cca 1.000 hodin ročně, což je poměrná hodnota platná pro všechny FVE s instalovaným výkonem nad 30 kW umístěné v České republice. V souladu s přílohou č. 3 k této vyhlášce lze předpokládat pokles výkonu FV panelů o 0,8 % ročně. Garantovaný meziroční nárůst výkupní ceny je v rozmezí 2 – 4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby. Tento předpoklad vyplývá z § 2 vyhlášky 140/2009 Sb., o způsobu regulace cen v energetických odvětvích a postupech pro regulaci cen ve znění pozdějších předpisů.

61. Nálezací soud učinil závěr **k následku** trestného jednání obžalovaných, kterým byla skutečně vzniklá **škoda ve výši 71.252.282,15 Kč, hrozící škoda ve výši 970.523.000 Kč.** Jedná se o následek vzniklý, resp. hrozící **v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaných.** Následek byl prokázán listinnými důkazy i odborným vyjádřením z oboru ekonomika, ceny a odhady, které zpracoval ing. Josef Michálek. Pro úplnost je třeba připomenout, že v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku se **škodou velkého rozsahu** rozumí aktuálně škoda dosahující částky nejméně 10.000.000 Kč. Tato právní úprava byla platná v době rozhodování nálezacím soudem, když novelizace trestního zákoníku byla provedena zákonem č. 333/2020 Sb., účinného od 1. 10. 2020. Podmínka škody velkého rozsahu ve smyslu zákona účinného v době spáchání trestného jednání však byla naplněna rovněž, neboť škodou velkého rozsahu se rozuměla škoda ve výši dosahující nejméně 5.000.000 Kč. V obou případech se jedná o kvalifikační znak § 209 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a na užití právní kvalifikaci se nic

nezměnilo. Nálezací soud proto v souladu s obžalobou aplikoval na trestné jednání obžalovaných zákon účinný v době spáchání trestného činu. V souvislosti s rozbořem tohoto formálního znaku lze odkázat také na ustálenou soudní praxi, pramenící z **rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 4 Tdo 968/2016**, který poukázal na to, že mohou nastat soudem nepředpokládané skutečnosti, mající vliv na výši reálné škody, zvláště pokud mělo ke zvýhodněnému odkupu elektrické energie docházet po dobu 20, resp. 25 let. Pokud se však nejedná o dokonáný trestný čin, postačí závěr soudů, že jednání obžalovaných bylo způsobilé škodu v určité výši způsobit, což ostatně odpovídá koncepci vývojových stádií trestné činnosti (pozn. soudu: příprava, pokus, dokonání). **Ústavní soud** ve svém rozhodnutí ze dne 20. 10. 2009, **sp. zn. II ÚS 1320/08** uvedl, že na závěr o výši škody je třeba nazírat také z pohledu subjektivní stránky pachatele trestného činu. Podle názoru soudu jednání obviněných směřovalo k neoprávněnému získání výkupní ceny elektriny, platné pro FVE uvedené do provozu v roce 2010, a to po dobu životnosti elektrárny, tj. 25 let.

62. Jednáním obžalovaných S. A. a P. F. byl porušen zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je chráněn ustanovením § 209 trestního zákoníku, jako **objekt** trestného činu podvodu.
63. Vedle shora rozebraných znaků objektivní stránky (jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) a objektu se nálezací soud pochopitelně zabýval i tím, zda v případě každého z obžalovaných byly naplněny **znaky subjektu a subjektivní stránky**. V této souvislosti lze konstatovat, že každý z obou obžalovaných byl v době spáchání trestného jednání pachatelem zletilým, čímž naplnil podmínku věku, vyžadovanou ustanovením § 25 trestního zákoníku. U žádného z obžalovaných nebyly zjištěny žádné pochybnosti o jeho duševním stavu, které by vyžadovaly zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie pro event. pochybnosti o jeho přičetnosti. Naplnění znaku subjektu lze tedy u obžalovaného S. A. i u obžalovaného P. F. uzavřít s tím, že každý z nich naplnil podmínku věku i přičetnosti (§ 25, § 26 trestního zákoníku).
64. Skutková podstata trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku je v zákoně konstruována jako trestný čin úmyslný. Nálezací soud se pochopitelně zabýval i tím, zda v případě každého z obžalovaných byly naplněny **znaky zavinění** v požadované formě **úmyslu**, ať už úmyslu přímého (§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku), nebo úmyslu nepřímého (§15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku). Zavinění je z hlediska trestněprávní teorie považováno za vnitřní psychických vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k objektivní stránce a objektu. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou (vnímání, vědění pachatele) a složku volní (chtění nebo srozumění, čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci). Při hodnocení zavinění každého z obžalovaných vycházel soud z důkazů, které jsou shora podrobně rozebrány a které následně závěry o konkrétní formě zavinění odůvodňují. Není sporu o tom, že každý z obžalovaných naplnil znaky zavinění ve formě úmyslu, resp. jeho intelektovou složku, tak jak je vyžadována zákonem. Obžalovaný P. F. nepochybně věděl, jaké jsou jeho povinnosti, neboť byl certifikovaným revizním technikem a jak sám potvrdil, tuto práci vykonával několik let, když se pravidelně podroboval i přezkušování, aby prokázal svoje odborné znalosti a ostatně i znalosti platné právní úpravy. Intelektovou složku zavinění nepochybně naplnil i obžalovaný S. A., který minimálně, vzhledem ke své předchozí praxi i dlouholetým podnikatelským zkušenostem, věděl, jaké jsou povinnosti jednatele, tj. statutárního orgánu právnické osoby a jakou závaznost má jeho podpis na rozhodujících dokumentech a nepochybně i věděl, jaké jsou požadavky v rámci licenčního řízení pro rozhodnutí ERÚ o udělení, resp. rozšíření licence k provozování FVE. Podle názoru nálezací soudu nejsou nejmenší pochybnosti ani o tom, že každý z obžalovaných věděl, že uvádí skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, čímž soud míní nepravdivé údaje uvedené v revizní zprávě, zpracované P. F. i nepravdivé údaje uvedené obžalovaným S. A. při podání žádosti o rozšíření licence. Z hlediska naplnění složky volní dospěl soud k závěru, že obžalovaný P. F. se trestněprávně významného jednání dopustit chtěl. V revizní zprávě záměrně uvedl skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci, a to dokonce i v revizní zprávě, kterou, podle svého tvrzení, pouze upravil. Stejně tak obžalovaný S. A. chtěl

zatajit před ERÚ skutečnost, že FVE Stálky „B“ není dostavěná. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že se jednalo o zásadní nedostavěnost FVE, nikoliv o absenci či výměnu několika kusů, příp. několika desítek kusů např. vadných FV panelů, jako tomu bylo v případě jiných elektráren. Z projektové dokumentace vyplývá, že na elektrárně mělo být osazeno cca 11.500 ks FV panelů, zatímco jich bylo fyzicky osazeno cca 240 ks. Zavinění každého z obžalovaných proto soud kvalifikoval jako **přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku**. Oba obžalovaní naplnili zákonné znaky trestného činu podvodu nikoliv pouze v rovině základní skutkové podstaty § 209 odst. 1 trestního zákoníku, ale také v rovině kvalifikované skutkové podstaty podle § 209 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, byť obžalovaný P. F. k tomu poskytl pouze pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. V souvislosti s užitou právní kvalifikací lze jen podotknout, že **pokus trestného činu** je trestný, jako trestný čin dokonáný a **pomoc k trestnému činu** je trestná stejně jako jeho pachatelství. Jednáním obžalovaných však vznikla škoda velkého rozsahu na cizím majetku a stejná škoda hrozila vzniknout i do budoucna. Jednání obžalovaných v této části dospělo do vývojového stádia pokusu, kterým se rozumí jednání bezprostředně směřující k dokonání trestného činu, jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, jestliže k jeho dokonání nedošlo. Podle § 21 odst. 2 trestního zákoníku je pokus trestného činu trestný podle trestní sazby stanovené za dokonání trestný čin. Ve vztahu k tomuto těžšímu následku, tj. škodě velkého rozsahu, která je formálním znakem kvalifikované skutkové podstaty žalovaného trestného činu, tedy okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby, postačí ve smyslu ustanovení § 17 písm. a) trestního zákoníku, jestliže pachatel tento těžší následek zavinil z nedbalosti s výjimkou případů, kdy zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Vedle zavinění, které je obligatorním formálním znakem, se soud pochopitelně zabýval i znakem fakultativním, kterým je **motiv**. Bez jakýchkoliv pochybností za motiv trestného jednání obžalovaných lze označit získání licence pro FVE Stálky část „B“ ještě v roce 2010 a tím i získat především pro společnost XXXXX odpovídající finanční profit. Za nevěrohodné považuje nalézací soud tvrzení obžalovaného P. F., doprovázené výpovědí svědka B.H. o tom, že za zpracování této revizní zprávy nebyl nijak finančně odměněn.

65. Obžalovaní se trestného jednání dopustili za účinnosti novely trestního zákona v podobě tzv. trestního zákoníku, která preferuje formální pojetí trestného činu, byť korigované zásadou **subsidiarity trestní represe** ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení lze trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle názoru soudu byly podmínky ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku zcela spolehlivě naplněny, neboť **stupeň společenské škodlivosti** trestného jednání každého z obžalovaných vylučuje úvahy o projednání věci v jiném řízení, než řízení trestním. Významnou roli sehrává výše škody fakticky způsobené, která více než 14krát překročila dolní hranici zákonného znaku škody velkého rozsahu, a to podle trestní zákona účinného v době spáchání (71.252.282 Kč : 5.000.000). Rovněž nelze přehlédnout, že v omyl byl uveden státní orgán. Finanční prostředky, které společnost XXXXX (resp. její právní nástupci) takto získala a měla získat do budoucna, v konečném důsledku pocházely ze státního rozpočtu a důvodně lze předpokládat, že mohly být užity k podstatně důležitějším účelům (zdravotnictví, sociální péče, nenadálé události typu – přírodní katastrofy, humanitární pomoc apod.). Rovněž nelze přehlédnout, že obžalovaný P. F. se trestného jednání dopustil jako státem certifikovaný revizní technik, kterému byla poskytnuta důvěra k výkonu konkrétní činnosti. Zjevně tedy jednání obžalovaných neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům podvodného charakteru, byť projednávaným u krajského soudu, jako soudu I. stupně.
66. Na základě všech rozhodných skutečností dospěl soud k závěru, že obžaloba byla na každého z obžalovaných podána oprávněně. Soud se v plném rozsahu ztotožnil i s užitou právní kvalifikací a v zásadě převzal skutková zjištění uvedená v obžalobě do výroku tohoto rozsudku, která do jisté míry korigoval, aby odrážela důkazy provedené u hlavního líčení. K úpravě popisu skutku však

nedošlo v takovém rozsahu, který by jakkoliv ovlivnil rozsah trestní odpovědnosti každého z obžalovaných nebo užitou právní kvalifikaci. Na základě provedení dokazování, důsledného hodnocení každého z provedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech, dospěl nalézací soud k jednoznačnému **závěru** o tom, že obžalovaný S. A. spáchal zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku z části dokonaný, z části nedokonaný ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a obžalovaný P. F. mu k tomuto trestnému činu poskytl pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

D/ Důkazní návrhy

67. Pro úplnost lze zmínit, že v závěru dokazování u hlavního líčení dne 11. 5. 2021 předložil státní zástupce několik listinných důkazů, které byly také nalézacím soudem akceptovány a u hlavního líčení provedeny. Obhájce obžalovaného S. A. ani obžalovaný sám žádné důkazní návrhy neučinili. Obžalovaný P. F. prostřednictvím svého obhájce odkázal na důkazní návrhy, které učinil již u hlavního líčení dne 17. 2. 2021 (viz str. 25 protokolu o hlavním líčení). Obžalovaný tehdy navrhoval výslech osob z banky s odůvodněním, že tyto lidé z banky před čerpáním na FVE chodili, a vzhledem k tomu, že podle úvěrové smlouvy je na č. l. 3328 uvedeno, že čerpání mělo být do konce roku, pak pokud by tam někdo z banky byl, mohl by říct, v jakém stavu elektrárna v té době byla. Čerpání úvěru kontrolovali Š. K. a R. T. a tyto pracovníci banky, případně další osoby, které kontrolovaly čerpání úvěru, by měly být vyslechnuty. Nalézací soud tyto důkazní návrhy nepovažoval za relevantní celé skutkové situaci. Rozsáhlými listinnými důkazy i svědeckými výpověďmi bylo nezpochybnitelně prokázáno, že FVE Stálky „B“ nebyla v plném rozsahu dokončena, především ke dni vydání revizní zprávy obžalovaným P. F.. Již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, jakož i v jednotlivých částech skutkových zjištění, nalézací soud opakovaně upozornil na platnou právní úpravu, ustálenou soudní praxi o tom, že rozhodujícím datem je datum, kdy byla revizní zpráva vydána, nikoliv konec roku 2010. Podstatou tohoto trestního řízení je uvedení v omyl pracovníků ERÚ, především předložením revizní zprávy, která obsahovala nepravdivé údaje. Rozhodující je tak datum vydání revizní zprávy, nikoliv datum, např. čerpání tohoto úvěru. Obtížně si lze představit, že by pracovníci banky si s více než desetiletým odstupem vybavili, v jakém stavu rozestavěnosti FVE byla, pokud vůbec na této elektrárně byli. Vzhledem k tomu, že se jednalo o pracovníky banky, pochopitelně nebylo jejich povinností na místě fyzicky zjišťovat stav FVE, stejně jako kterékoliv jiné nemovitosti, na kterou byl poskytnut úvěr, když k tomu ostatně neměli ani odbornou erudici. Nalézací soud proto důkazní návrhy, jako nedůvodné, zamítl.

E/ Výroky o trestu

68. Při úvaze o druhu a výši trestu ukládaného každému z obžalovaných přihlížel soud ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, ale také k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům každého z obžalovaných, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy. Soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 trestního zákoníku přihlížel také k polehčujícím, resp. přitěžujícím okolnostem (§ 41 a § 42 trestního zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu a zejména délce trestního řízení. Rozhodující skutečnosti byly kromě **výpovědi každého z obžalovaných** prokazovány rovněž **opisy rejstříku trestů a zprávou o pověsti v místě bydliště**. Souhrnně lze u každého z obžalovaných považovat za prokázané, že nebyl soudně trestán a ani v místě bydliště k němu nejsou negativní poznatky. Nalézací soud proto přiznal každému z obžalovaných **polehčující okolnost** dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku. Naproti tomu hodnotil jako **přitěžující okolnost** ve smyslu ustanovení § 42 písm. k) trestního zákoníku skutečnost, že trestným jednáním byla způsobena vyšší škoda. V souladu s ustálenou soudní praxí, která má oporu v rozhodnutí Ústavního soudu (např. I ÚS 1305/09, I ÚS 603/06 a další), jakož i v rozhodnutí NS ČR (např. 8 Tdo 721/2006), přihlédl soud

také k celkové **délce trestního řízení**. Obžalovaní se trestné činnosti dopustili v závěru roku 2010 a obžaloba byla podána s osmiletým časovým odstupem 15. 11. 2018. Vzhledem k obvyklé praxi projednávání rozsáhlých trestních věcí u Krajského soudu v Brně, jako soudu I. stupně, sice nelze délku trestního řízení od 15. 11. 2018 do vyhlášení rozsudku 7. 6. 2021, považovat za nepřiměřenou. Z žádných důkazů, provedených u hlavního líčení, však nebylo ani v náznaku zjištěno, že by kterýkoli z obžalovaných měl podíl na celkové délce trestního řízení. Ústavní soud se v mnoha svých rozhodnutích zabýval nepřiměřenou délkou trestního řízení (I ÚS 1305/09, I ÚS 5/96, IV ÚS 358/98, I ÚS 600/03), kdy poukazoval na to, že projednání věci bez zbytečných průtahů, resp. právo na vyřízení věci v přiměřené lhůtě je integrální součástí práva na spravedlivý proces, tedy základních práv garantovaných článkem 36 odst. 1 ve spojení s článkem 38 odst. 2 Listiny a článkem 6 odst. 1 Úmluvy. Podle jeho právního názoru (viz I ÚS 554/04) je nezbytné současně s otázkou spravedlivého procesu, tj. práva na projednání věci v přiměřené lhůtě, zkoumat také otázku toho, jaké důsledky má svou povahou porušení základních procesních práv ve sféře základních práv občana. Je nezbytné v případě ukládaného, zejména nepodmíněného trestu odnětí svobody, současně zkoumat, zda zásah do osobní svobody pachatele garantovaný článkem 8 odst. 1 Listiny, resp. článkem 8 odst. 2 Listiny je v souvislosti s délkou řízení ještě proporcionálním zásahem či nikoliv (nález sp. zn. I ÚS 603/2006). Zákon je pak třeba interpretovat ústavně konformním způsobem tak, aby aplikace zákona obstála v testu proporcionality. Pro takový test je nezbytné zkoumat jak délku trestního řízení, tak posoudit účel ukládaného trestu, a to z pohledu individuální i generální prevence, jakož i z pohledu zjištění, zda pachatel skutečně potřebuje výchovu k řádnému životu skrze ukládaný trest v konkrétní výši. Všechny tyto skutečnosti zohlednil soud při rozhodování o konkrétní výměře trestu každého z obžalovaných. Lze jen podotknout, že v souladu s užitou právní kvalifikací § 209 odst. 5 trestního zákoníku je každý z obžalovaných ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5 – 10 let. Nálezací soud však dospěl k závěru, že takový trest odnětí svobody, byť na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 5 let, který je ze zákona trestem nepodmíněným, by představoval nepřiměřený zásah do osobních práv každého z obžalovaných, a to s ohledem na veškerá kritéria i právní názory shora rozvedené. Vzhledem k dosavadnímu beztrestnému životu každého z obžalovaných i délce jejich praxe dospěl soud k závěru, že účelu trestu lze dosáhnout jak u obžalovaného P. F., tak u obžalovaného S. A. i trestem kratšího trvání. Závěry soudu o naplnění podmínek § 58 odst. 1 trestního zákoníku u obžalovaného S. A., resp. § 58 odst. 1, odst. 6 trestního zákoníku u obžalovaného P. F., jako pomocníka, jsou zcela odůvodněné. Podle ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku totiž má-li soud, vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele, za to, že by užití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené, bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Takové snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby je umožněno podle § 58 odst. 6 trestního zákoníku i v případě, pokud soud odsuzuje pachatele za pomoc k trestnému činu. Za přiměřené tedy považoval soud uložit **každému z obžalovaných trest odnětí svobody v trvání 3 let**, tj. výrazně nižší, než je dolní hranice zákonné trestní sazby. Trest v takovéto výměře však lze v souladu s ustanovením § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložit. Soud považoval u každého z obžalovaných za přiměřenou **zkušební dobu v trvání 5 let**. Podmíněně odložit lze totiž pouze trest odnětí svobody nepřevyšující 3 roky, má-li soud vzhledem k osobě a poměrům pachatele a vzhledem k jeho dosavadnímu způsobu života a prostředí, ve kterém žije a pracuje, jakož i vzhledem k okolnostem případu důvodně za to, že lze na pachatele působit, aby vedl řádný život bez přímého výkonu trestu. Takovéto zákonné podmínky, podle názoru soudu, bezesbýtku naplňuje jak obžalovaný S. A., tak obžalovaný P. F.. Důvodně lze předpokládat, že se v jejich případě jednalo o mimořádné vybočení z jinak řádného dosavadního způsobu života a také, že samotné trestní řízení a projednání věci u hlavního líčení, mělo na každého z obžalovaných dostatečný převýchovný vliv, proto aby se v budoucnu potenciálního trestného jednání vyvaroval. K dovršení nápravy každého z obžalovaných i k zajištění ochrany společnosti před jeho obdobným

jednáním však byl vedle tohoto podmíněně odloženého trestu odnětí svobody každému z obžalovaných uložen i **trest zákazu činnosti**. V případě obžalovaného P. F. považoval soud za přiměřený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu práce revizního technika na středně dlouhou zkušební dobu, tedy v trvání 5 let. Obžalovanému byla zakázána činnost revizního technika, tedy taková činnost v souvislosti, k níž je třeba zvláštního oprávnění a v souvislosti s níž se dopustil trestného činu. Rovněž obžalovanému S. A. byl uložen trest zákazu činnosti, a to ve výměře přísnější v trvání 7 let, když mu byla zakázána činnost, v souvislosti s níž se rovněž dopustil trestněprávně významného jednání. Prokazatelně se trestného jednání obžalovaný S. A. dopustil, jako jednatel, tj. statutární zástupce společnosti s ručením omezením. Z preventivních důvodů byl trest zákazu činnosti vymezen jako zákaz výkonu funkce nejen statutárního orgánu, ale také jako člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech. Vzhledem k tomu, že trestným jednáním obžalovaných vznikla mimořádně vysoká majetková škoda a další škoda v řádu stovek milionů hrozila vzniknout, považoval nalézací soud v souladu s obžalobou za adekvátní vedle těchto dvou trestů uložit každému z obžalovaných také trest spojený s majetkovou sankcí. Při výměře **peněžitého** trestu vycházel soud nejen z charakteru trestné činnosti, ale také z osobních poměrů každého z obžalovaných. V této souvislosti bylo třeba, podle názoru nalézacího soudu, odlišit jak majetkové poměry, tak příjmy každého z obžalovaných. Peněžitý trest byl sice každému z obžalovaných vyměřen ve výši 100 celých denních sazeb, avšak při individualizaci jejich poměrů byla výše denní sazby u obžalovaného S. A., jako dlouholetého podnikatele a statutárního zástupce právnické osoby, určena na částku 5.000 Kč, zatímco u obžalovaného P. F., zejména vzhledem k jeho majetkovým i příjmovým poměrům považoval soud za přiměřenou denní sazbu ve výši 1.000 Kč.

F/ Výroky o náhradě škody

69. V rámci adhezního řízení, které je součástí trestního řízení, se se svými nároky na náhradu škody připojily dva subjekty. Česká republika- Ministerstvo průmyslu a obchodu, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 336.697.352,86 Kč, když v závěru v tzv. žalobním petitu (č. l. 4742) uvedla, že navrhuje, aby soud tuto povinnost podle § 228 odst. 1 trestního řádu k náhradě škody uložil obžalovanému. Z dikce žalobního návrhu je však zřejmé, že tento poškozený subjekt není přesně nspecifikován a není tedy přesně uvedeno, ve vztahu ke kterému z obžalovaných se náhrady škody domáhá. Současně poškozený subjekt vzal na vědomí už doručením obžaloby, že řízení je vedeno nikoliv pouze proti jednomu obžalovanému, ale původně dokonce proti třem obžalovaným, a to S. A., P. F. a C. P.. Druhým poškozeným subjektem byla firma OTE, a.s., která se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 169.133.066,95 Kč s tím, aby soud uložil obžalovaným společně a nerozdílně tuto škodu zaplatit. Z žalobního návrhu je zřejmé, že se tohoto návrhu domáhá proti obžalovaným S. A., P. F. a C. P..
70. Nalézací soud konstatoval, že poškozené subjekty se s uplatněnými nároky na náhradu škody připojily včas, tj. před zahájením dokazování u hlavního líčení. Na základě výsledků dokazování u hlavního líčení není sporu o tom, že trestným jednáním obžalovaných, vznikla škoda, která je ve výroku také přesně vyčíslena. Finanční podporu získala společnost XXXXX a její právní nástupci tím, že neoprávněně inkasovali státní podporu za dodanou elektrickou energii, vykupovanou v období od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2016, a to nejdříve firmou E.ON Distribuce, a.s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací od České republiky, a dále vykupovaných společností E.ON Energie a.s., která však cenu refinancovala společností OTE, a.s. Vlastníkem firmy OTE, a.s. se 100 % podílem je Česká republika. Firma OTE, a.s. je tzv. operátorem na trhu, který přeprodává elektrickou energii koncovým uživatelům. Tato firma sama je však příjemcem dotací ze státního rozpočtu. Podle názoru nalézacího soudu se lze důvodně domnívat, že primárním poškozeným je tak Česká republika. Vzájemné vztahy, a zejména finanční toky mezi oběma subjekty, související s poskytováním těchto dotací, však nebyly spolehlivě prokázány. Stejně

tak nebylo prokázáno, zda případně o jakou částku se zmenšil majetek společnosti OTE, a.s., resp. jakou konkrétní ztrátu utrpěl český stát, zastoupený Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, když část ceny byla refinancována od koncových spotřebitelů. Důvodně se lze domnívat, že oba uplatněné nároky na náhradu škody, a to jak ze strany společnosti OTE, a.s., tak ze strany České republiky, zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu, resp. Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových se vzájemně překrývají. K oběma uplatněným nárokům na náhradu škody by bylo třeba provádět rozsáhlé dokazování a zejména podrobné výpočty. Takové dokazování by však zjevně překročilo rámec a smysl adhezního řízení, které je sice součástí trestního řízení, avšak primárním účelem trestního řízení je rozhodování o vině a trestu obžalovaných.

71. Současně lze podotknout, že nárok na náhradu škody, vznesený Českým státem – Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, nelze považovat za řádně uplatněný. Podle platné právní úpravy je nezbytné takový nárok uplatnit vůči konkrétnímu obviněnému. Vzhledem k tomu, že se toto trestní řízení koná vůči více obviněným, je pak nezbytné, aby poškozený předem specifikoval, od kterého z obviněných požaduje náhradu škody. V případě, že ji uplatňuje vůči více obviněným, je nutno uvést, zda se od nich domáhá náhrady této škody společně a nerozdílně, tj. s odkazem na zásadu solidární odpovědnosti (§ 438 odst. 1 občanského zákoníku, resp. § 2915 odst. 1 občanského zákoníku v novelizovaném znění), nebo podílově, tj. podle jejich účasti na způsobení škody, čímž nalézací soud míní princip dělené odpovědnosti (podle § 438 odst. 2 občanského zákoníku, resp. § 2915 odst. 2 novelizovaného občanského zákoníku).
72. Na základě rozhodných skutečností dospěl soud k závěru, že byly naplněny podmínky § 229 odst. 1 trestního řádu a odkázal oba poškozené subjekty s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Ostatně analogický postup vyplývá z ustálené soudní praxe (viz např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně ve věci 52 T 5/2018, 52 T 4/2017, 40 T 8/2018 a tomu odpovídající rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 3 To 144/2018, 1 To 38/2019, 4 To 24/2020, resp. 4 To 48/2020).

G/ Ochranné opatření

73. Z obsahu trestního spisu bylo dále zjištěno, že již ve stádiu přípravného řízení byly zajištěny peněžní prostředky společnosti XXXXX, která je právním nástupcem původního žadatele o licenci firmy XXXXX **K zajištění peněžních prostředků** na účtu č. XXXXX/XXXXX až do výše 106.851.071 Kč došlo rozhodnutím policejního orgánu ze dne 3. 3. 2017 č. j. NCOZ-1148-561/TČ-2016-417503, a to postupem podle § 79a odst. 1 trestního řádu. Finanční prostředky byly tedy zajištěny jako výnos z trestné činnosti (č. l. 364). S tímto rozhodnutím souvisí také usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 5. 2017, resp. další usnesení policejního orgánu ze dne 13. 7. 2017, kterým došlo ke změně právního důvodu zajištění a finanční prostředky tak byly zajištěny **jako náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti**. V závěru dokazování učinil soud dotaz u peněžního ústavu, přičemž ze **zprávy České spořitelny** (č. l. 5126) zjistil, že aktuální zůstatek ke dni 2. 3. 2021 na tomto běžném účtu č. XXXXX/XXXXX majitele firmy XXXXX, IČO: XXXXX, je 2.999.677,59 Kč. Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku soud může uložit ochranné opatření – zabránění věci, která je bezprostředním výnosem z trestné činnosti, nebo je zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti pokud hodnota věci tvořící bezprostřední výnos z trestné činnosti není ve vztahu k hodnotě věci tvořící zprostředkovaný výnos z trestné činnosti zanedbatelná a pokud taková věc náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl, nebo která ji nabyla jinak. Společnost XXXXX, jako právní nástupce společnosti XXXXX nebyla v procesním postavení obžalovaného, a proto nebyly odůvodněny úvahy o uložení trestu propadnutí věci např. ve smyslu ustanovení § 70 odst. 3 trestního zákoníku. Na finanční prostředky, zajištěné na účtu společnosti XXXXX, lze spolehlivě nahlížet jako na náhradní hodnotu za výnos z trestné činnosti. Soud proto postupem podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku rozhodl o zabránění peněžních prostředků na tomto účtu vedeném u České spořitelny a. s., a to ve výši zajištěné

zde ke dni 7. 6. 2021, kdy bylo rozhodnutí soudu I. stupně vydáno. Výše peněžních prostředků na tomto účtu uložených se totiž mění minimálně v závislosti na výši bankovních úroků a částka je v zásadě každý den jiná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 7. června 2021

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu